

POLITIET
TROMS POLITIDISTRIKT

Dato	2016-10-10
------	------------

TROMS POLITIDISTRIKT

POLITIMESTERENS HØRING -
STRUKTUR TJENESTESTEDER OG
TJENESTEENHETER I TROMS POLITIDISTRIKT

INNHOOLD

1. SAMMENDRAG	3
2. INNLEDNING	4
2.1 BAKGRUNN OG FORMÅL	4
2.2 AVGRENSNINGER OG AVHENGIGHETER.....	6
2.3 TILNÆRMING OG ORGANISERING	7
2.3.1 METODE.....	9
2.3.2 BEGREPSAVKLARINGER.....	10
3. DAGENS SITUASJON	13
3.1 POLITIDISTRIKTETS GEOGRAFI	13
3.1.1 TROMS POLITIDISTRIKT	13
3.1.2 TROMS POLITIDISTRIKTS INTERESSEOMRÅDE.....	16
3.1.3 INFRASTRUKTUR.....	18
3.1.4 KLIMA.....	21
3.1.5 NATUR OG FJELLANDSKAP.....	22
3.2 SAMFUNNSUTVIKLING	23
3.3 KRIMINALITETSUTVIKLING.....	35
3.4 DAGENS ORGANISERING AV POLITITJENESTEN.....	39
3.4.1 NÅVÆRENDE VAKT- OG BEREDSKAPSORDNING	43
3.4.2 BEHOV OG ERFARINGER MED DAGENS ORGANISERING.....	44
4. VURDERING AV ALTERNATIVER	45
4.1 STRUKTURER.....	46
4.1.1 STYRINGSGRUPPENS RÅD TIL POLITIMESTEREN	46
4.1.2 ALTERNATIVE STRUKTURER	47
4.2 ANALYSE AV DE MEST AKTUELLE TJENESTESTEDSALTERNATIVENE	50
4.2.1 ALTERNATIV B.....	50
4.2.2 ALTERNATIV C	52
4.2.3 ALTERNATIV D.....	53
4.2.4 DRØFTING TJENESTESTEDSSTRUKTURER.....	54
4.2.5 OPPSUMMERING TJENESTESTEDSSTRUKTUR.....	55
4.3 DRØFTING TJENESTEENHETSSTRUKTURER	55
4.3.1 OPPSUMMERING TJENESTEENHETSSTRUKTUR.....	65
4.4 DRØFTING GEOGRAFISKE DRIFTSSENHETSSTRUKTURER.....	65
4.4.1 OPPSUMMERING AV GEOGRAFISKE DRIFTSSENHETSSTRUKTURER.....	66
4.4.2 DRØFTING HOVEDSETER GEOGRAFISKE DRIFTSSENHETER	66
4.4.3 OPPSUMMERING HOVEDSETER GEOGRAFISKE DRIFTSSENHETER	67

1. SAMMENDRAG

Politimesteren i Troms sitt forslag til tjenestesteds- og tjenesteenhetsstruktur for det nye Troms politidistrikt. Videre fremmes det forslag på driftsenhetsstruktur og plassering av hovedsete i de nye driftsenhetene.

Tjenestestedsstruktur:

Politimesteren i Troms foreslår at det i Troms politidistrikt etableres en tjenestestedsstruktur som beskrevet i alternativ C nedenfor, med stedsplassering for de åtte tjenestestedene, slik:

Sørkjosen, Skibotn, Tromsø, Storsteinnes, Finnsnes, Setermoen, Hamnvik og Harstad.

Tjenesteenhetsstruktur:

Politimesteren i Troms foreslår at det i Troms politidistrikt etableres fire tjenesteenheter, slik:

Tromsø politistasjonsdistrikt, som omfatter tjenestested Tromsø politistasjon og dekker kommunene Tromsø og Karlsøy.

Nord-Troms lensmannsdistrikt, som omfatter tjenestestedene i Sørkjosen og Skibotn og dekker kommunene Kvæningen, Nordreisa, Skjervøy, Kåfjord, Storfjord og Lyngen.

Midt-Troms lensmannsdistrikt, som omfatter tjenestestedene Finnsnes, Setermoen, Storsteinnes og Hamnvik og dekker kommunene Lenvik, Berg, Torsken, Tranøy, Sørreisa, Dyrøy, Balsfjord, Målselv, Bardu, Ibestad, Salangen, Lavangen og Gratangen.

Harstad politistasjonsdistrikt, som omfatter tjenestested Harstad politistasjon og dekker kommunene Harstad, Kvæfjord og Skånland.

Driftsenhetsstruktur:

Politimesteren i Troms foreslår at det i Troms politidistrikt etableres fire geografiske driftsenheter, slik:

Tromsø driftsenhet, som sammenfaller med Tromsø politistasjonsdistrikt og omfatter tjenestested Tromsø politistasjon. Driftsenheten dekker kommunene Tromsø og Karlsøy.

Nord-Troms driftsenhet, som sammenfaller med Nord-Troms lensmannsdistrikt og omfatter tjenestestedene i Sørkjosen og Skibotn. Driftsenheten dekker kommunene Kvæningen, Nordreisa, Skjervøy, Kåfjord, Storfjord og Lyngen.

Midt-Troms driftsenhet, som sammenfaller med Midt-Troms lensmannsdistrikt og omfatter tjenestestedene Finnsnes, Setermoen, Storsteinnes og Hamnvik. Driftsenheten dekker kommunene Lenvik, Berg, Torsken, Tranøy, Sørreisa, Dyrøy, Balsfjord, Målselv, Bardu, Ibestad, Salangen, Lavangen og Gratangen.

Harstad driftsenhet, som sammenfaller med Harstad politistasjon og omfatter tjenestested Harstad politistasjon. Driftsenheten dekker kommunene Harstad, Kvæfjord og Skånland.

Hovedsete for driftsenhetene:

Politimesteren i Troms foreslår at hovedsete for de fire geografiske driftsenhetene i Troms politidistrikt legges til:

Tromsø, Harstad, Finnsnes og Sørkjosen.

2. INNLEDNING

Justis- og beredskapsdepartementet har som en del av nærpolitireformen gitt Politidirektoratet i oppdrag å fastsette politidistriktenes lokale struktur med geografiske driftsenheter, tjenesteenheter og tjenestesteder.

Det er fastsatt ulike prosesskrav og beslutningsløp for endringene i tjenesteenheter og tjenestesteder, og de geografiske driftsenhetene. Endringer i tjenesteenheter og tjenestesteder besluttes i politidirektoratet, mens de geografiske driftsenhetene besluttes etter lokale forhandlinger i politidistriktene.

En viktig forutsetning for å lykkes med nærpolitireformen vil være å utnytte politiets ressurser bedre enn i dag. Effektivisering av politiets lokale struktur skal bidra til å frigjøre ressurser, slik at politiet kan være mer tilgjengelige og til stede i nærmiljøene.

Troms politidistrikt er fra 1. januar 2016 slått sammen med deler av Midtre Hålogaland politidistrikt til nytt distrikt: Troms politidistrikt, som samler hele Troms fylke med 24 kommuner og med en befolkning på vel 164.000 innbyggere.

Forrige store reform i politiet, Reform 2000, ble av mange vurdert som langt fra omfattende nok til virkelig å ruste politiet til å møte samfunnets utfordringer. Derfor er det nå store forventninger både blant egne ansatte og i befolkningen til at politiet denne gangen dimensjonerer seg for den samlede oppgaveløsningen.

En rekke analyser og utredninger ligger til grunn for det pågående arbeidet, der særlig Gjørsv-kommisjonens rapport og Politianalysen er viktige utgangspunkt. 10. juni 2015 ble de politiske prosessene avsluttet med en endelig behandling av nærpolitireformen i Stortinget, og et bredt politisk forlik er en god plattform for det videre arbeidet.

Robuste enheter styrker nærpolitiet

I den offentlige debatt om politiets rolle, forebyggende arbeid og ikke minst beredskap, har mye av oppmerksomheten vært rettet mot politiets lokasjoner. Dette ut i fra antagelsen at det er en sammenheng mellom antall og beliggenhet av tjenestesteder og politiets beredskap. Det viser seg imidlertid at det er avstanden mellom patrulje og hendelse som er avgjørende for hvor raskt politiet stiller. Flere små kontorer uten tilstrekkelig bemanning til å fylle en patrulje, er i realiteten til hinder for politiets beredskap.

Virkelig trygghet skapes av tilstedeværende politifolk - ikke bygninger. Forebyggende arbeid gjøres best i de ulike lokalsamfunnene sammen med kommune og andre samarbeidspartnere. Videreutvikling av "politiarbeid på stedet" med teknologiunderstøttelse åpner for at politiet kan øke sin operative kapasitet.

2.1 BAKGRUNN OG FORMÅL

Målet med nærpolitireformen er å utvikle et nærpoliti som er operativt, synlig og tilgjengelig, og som har kapasitet og kompetanse til å forebygge, etterforske og påtale kriminelle handlinger og sikre innbyggernes trygghet. Det skal utvikles et kompetent og effektivt lokalt nærpoliti der befolkningen bor. Samtidig skal det utvikles robuste fagmiljøer som er rustet til å møte dagens og morgendagens kriminalitetsutfordringer (Prop.61 LS (2014–2015)).

Noen av hovedelementene i reformen, som er presisert i Prop. 61 LS, er:

- Styrking av nærpolitiet gjennom krav til polititjenesten.
- Færre, men mer robuste og kompetente politidistrikter.

- Bedre samarbeid mellom politiet og kommunene.
- Overføring av oppgaver fra politiet til andre virksomheter etter nærmere vurdering.

Nærpolitireformen viderefører de ti grunnprinsippene for norsk politi (politiets rolle og oppgaver for norsk politi (St.meld. 42 (2004–2005)), og nærpolitimodellen skal gjennom reformarbeidet styrkes og videreutvikles.

Følgende politiske dokumenter definerer hvilke mål som skal realiseres:

- Stortingsproposisjon 1 S (2014–2015).
- Avtalen mellom regjeringspartiene (Frp og Høyre) og Venstre om grunnlaget for et fremtidsrettet, robust nærpoliti.
- Stortingsproposisjon 61 LS (2014–2015) Endringer i politiloven mv. (trygghet i hverdagen – nærpolitireformen).
- Innstilling 306 S (2014–2015), inkludert samledokumentet for enighet mellom Arbeiderpartiet, Høyre, Fremskrittspartiet, Kristelig Folkeparti og Venstre om nærpolitireformen.
- Innstilling 307 L (2014–2015).
- Stortingsproposisjon 1 S (2015–2016).

Den overordnede målsetningen for nærpolitireformen er omfattende og berører store deler av politiets virksomhet. For å tydeliggjøre målbildet og sikre at ønskede effekter av nærpolitireformen oppnås, er den overordnede målsetningen presisert i konkrete effektmål som beskriver de endringer som skal oppnås for til sammen å understøtte den overordnede målsetningen. Dette er førende for hvilke tiltak som må iverksettes for å realisere målsetningen. Effektmålene og tiltakene vil være førende for identifisering og realisering av gevinster.

Effektmålene

Justis- og beredskapsdepartementet har besluttet følgende effektmål i sitt oppdragsdokument om nærpolitireformen:

- Et mer tilgjengelig og tilstedeværende politi med god lokal forankring og samhandling.
- Et mer enhetlig politi som leverer likere polititjenester med bedre kvalitet i hele landet.
- Et politi med mer målrettet innsats på forebygging, etterforskning og beredskap.
- Et politi med bedre kompetanse og kapasitet, som deler kunnskap og lærer av erfaringer.
- Et politi som skaper bedre resultater i en kultur preget av åpenhet og tillit gjennom god ledelse og aktivt medarbeiderskap.
- Et politi som arbeider mer effektivt ved å ta i bruk bedre metoder og ny teknologi.

Tabellen gir en dypere innsikt i effektmålene.

Effektmål	Presisering
Et mer tilgjengelig og tilstedeværende politi med god lokal forankring og samhandling	Politiet skal være lokalt tilstedeværende og synlig for publikum, ha tettere samarbeid med kommunene og samhandle bedre med andre nødetater. Informasjonsdeling på tvers av etater som arbeidsform skal videreutvikles. Politiet skal ha god lokalkunnskap og en bred kontaktflate mot lokalsamfunn og innbyggere som danner grunnlag for tillit og trygghet. Politiets tilstedeværelse på nett skal også styrkes.
Et mer enhetlig politi som leverer likere polititjenester med bedre kvalitet i hele landet	Politiet skal styres og utvikles som ett politi. Det skal etableres en overordnet modell for intern organisering for alle politidistriktene med standardiserte arbeidsmetoder. Publikum skal oppleve at politiet utfører sine tjenester på en tilnærmet lik måte med høy kvalitet, uavhengig av hvor de henvender seg.
Et politi med mer målrettet innsats på forebygging, etterforskning og beredskap	Politiet skal drive effektiv forebygging, ha tilstedeværelse med relevant kapasitet og kompetanse der det er behov for det og forfølge lovbrudd på en måte som gir trygghet og rettssikkerhet. Forebyggingen skal styrkes gjennom hele politiorganisasjonen, arbeidet skal gjøres mer målrettet og systematisk og det skal sikres at flere politiresurser kan brukes til politiets kjerneoppgaver. Responstiden skal reduseres. Andelen straffesaker som oppklares skal økes og saksbehandlingstiden skal reduseres. Beredskapen skal være tilfredsstillende i hele landet. Politiet skal ha noen færre oppgaver for å kunne styrke kjerneområdene.
Et politi med bedre kompetanse og kapasitet, som deler kunnskap og lærer av erfaringer	Det skal utvikles sterkere fagmiljøer i politiet flere steder i landet. Politiet skal få inn nye typer kompetanse og kompetansen skal utvikles og benyttes mer planmessig enn før. Kunnskapsdeling, evaluering og læring skal skje systematisk og være en naturlig del av arbeidsformen i politiet.
Et politi som skaper bedre resultater i en kultur preget av åpenhet og tillit gjennom god ledelse og aktivt medarbeiderskap	Ledelsen skal være fremtredende i alle ledd av organisasjonen. Det skal sikres bredere rekruttering til lederstillinger i politiet og lederutdanningen i politiet skal videreutvikles. Lederne skal se sin betydning som rollemodeller og kulturbærere. Politiet skal samles om en felles identitet og felles verdier. Politiet skal utvikle en kultur som kjennetegnes av viktigheten av å si fra, personlig initiativ og engasjement.
Et politi som arbeider mer effektivt ved å ta i bruk bedre metoder og ny teknologi	Politiet skal ta i bruk moderne teknologi for mer effektiv oppgaveløsning og bedre brukerservice. En del av de administrative funksjonene skal samles og spesialiseres for at oppgavene kan løses på en mer effektiv måte for å frigjøre mer ressurser til politioppgaver.

2.2 AVGRENSNINGER OG AVHENGIGHETER

Arbeidet med tjenesteenheter og tjenestesteder skjer innenfor politidistriktets driftsbudsjett, med utgangspunkt i gjeldende bemanning og i tråd med sentrale føringer. Arbeidet betinger at man også prioriterer delprosjektene "Politiarbeid på stedet" og "Etterforsningsløftet", samt avstemmer gjøremål og bemanning mot de nye funksjonelle driftsenhetene i distriktet.

For politimesteren i Troms er den eneste geografiske bindingen at Stortinget har besluttet at operasjonssentralen skal være i Tromsø, og at politimesteren skal være der operasjonssentralen er plassert.

Tjenestesteder må ha en viss størrelse for å kunne utvikle robuste fagmiljøer med tilstrekkelig kapasitet og kompetanse. Innenfor et avgrenset vaktområde må man ha minst 18 operative tjenestemenn tilgjengelig for å håndtere døgnkontinuerlig vakt- og beredskapsordning¹ med en bilpatrulje.

Politiet må nå responstidskravene 15/20/50 minutter i minst 80 % av alarm og prioritet 1 oppdragene. Dette er de absolutt alvorligste hendelsene hvor liv og helse er i fare eller som av andre grunner har betydelig alvorlighetsgrad. Kravet skal ikke rapporteres for den enkelte enhet, men samlet for politidistriktet.

Det er i nærpolitireformen et absolutt krav om at minst 90 % av innbyggerne skal nå nærmeste tjenestested innenfor 45 minutters kjøretid. Ved beregningene har vi tatt utgangspunkt i grunnkretsene i den enkelte kommune. I Troms fylke er det 654 grunnkretser, og innbyggertallene som benyttes er hentet fra SSB per 31.12.15. Reisetiden er beregnet ved bruk av Google Maps, hvor det ikke er tatt utgangspunkt i raskeste tid, men valgt alternativet "med trafikk", noe som gjør at publikum i alminnelighet vil nå fram noe raskere enn vår beregning. Dels er også Statens vegvesen² benyttet, der det ikke har vært treff på Google Maps.

Vi har tatt hensyn til at deler av befolkningen i Gratangen kan nå publikumstjenester i Narvik innenfor fristen etter at Hålogalandsbroen åpner i 2017. Den korter kjøretiden med minst 15 minutter på strekningen (Statens vegvesen³). Likeså vil innbyggerne i Gullesfjord i Kvæfjord innenfor fristen nå Sortland.

Veiprosjektene i Nord-Troms, E6 Sørkjostunnelen og E6 Indre Nordnes - Skardalen vil korte reisestrekningen både fra Skjervøy til Storslett (Sørkjosen) og mellom Storslett (Sørkjosen) og Skibotn, noe som betyr at flere innbyggere i Kåfjord og Skjervøy vil få kortere reisetid enn i vårt forslag. De aktuelle vegprosjektene åpner i 2017 og 2018. Det er i våre beregninger ikke tatt hensyn til at dette vil medføre at innbyggere over en strekning på omtrent 10 km i Kåfjord kommer innenfor reisetidskravet.

Stortinget har bestemt at operasjonssentralen skal være i Tromsø og at politimesteren skal ha sete der operasjonssentralen er.

Politimestrene i Troms og Nordland har inngått en intensjonsavtale med sikte på å inngå en beredskapsavtale for håndteringen av utfordringene i grenseområdene mellom de to politidistriktene når utformingen av de to politidistriktene er besluttet. Troms og Finnmark forventes å videreføre det gode samarbeidet fra tidligere. Det nye politidistriktet vil ha omtrent 400 årsverk.

Vi har sett hen til regler for plassering av statlige arbeidsplasser. De endringer som foreslås her berører et begrenset antall arbeidsplasser, og skjer i all hovedsak innenfor de samme arbeidsmarkedsregionene.

2.3 TILNÆRMING OG ORGANISERING

Nærpolitireformen i Troms er organisert som et lokalt prosjekt (PNP Troms) med til sammen 8 medarbeidere, hvorav tre for tiden jobber på heltid i prosjektet. Ressursene avstemmes fortløpende i forhold til behovene. Prosjektet styres av en lokal prosjektgruppe med politimester som prosjekteier. Lokalt prosjekt jobber ut fra et styringsdokument med

¹ Ut ifra dagens arbeidstidsbestemmelser er det anslagsvis behov for ni årsverk per døgnkontinuerlig stilling

² <http://www.vegvesen.no/trafikkbeta?lat=64.91899&long=15.44398&zoom=9>

³ <http://www.vegvesen.no/Europaveg/e6halogalandsbrua>

milepæler og mottar fortløpende oppgaver gjennom arbeidspakker med tidsfrister fra et sentralt prosjekt i politidirektoratet.

Involvering av kommunene

Politimesteren møtte i januarmøtet hos Fylkesmannen og orienterte fylkets ordførere om Nærpolitireformen.

Troms fylkes 24 kommuner er tilknyttet til sammen fire regionråd. Politimesteren og prosjektledelsen møtte i perioden februar – april 2016 i de fire regionrådene og informerte om reformen, samt forela for regionrådene spørsmålet om involvering av kommunene. Samtlige regionråd besluttet å utpeke ordførere som skulle delta i styringsgruppen som representanter for regionrådene. Tre av regionrådene valgte å la seg representere med to ordførere, mens Tromsøområdet lot seg representere med en. Dertil ble det avtalt at politiet skulle møte i alle kommunestyrene for å informere nærmere om reformen og få innspill fra de folkevalgte.

I tillegg hadde politiet den 3. mars 2016 et særmøte med ordførerne i Salangen, Lavangen og Gratangen, etter anmodning fra ordfører i Salangen. Her ble det orientert om reformen og ordførerne benyttet anledningen til å argumentere for videreføring av Salangen lensmannskontor.

Så langt har prosjektet møtt i 21 kommunestyre samt ett formannskap. Tromsø kommune foretrakk å ta informasjonen i formannskapet. Man har avtaler for de to siste kommunestyrene i løpet av oktober måned.

Til sammen sju ordførere inngår i styringsgruppen som representanter for de fire regionrådene i fylket, i tillegg til fem politiledere og fire tillitsvalgte fra politiet.

Styringsgruppen har besluttet å ha til sammen 3 møter, hvor man i det første bestemte mandatet, i det andre drøftet hvilke tjenester politiet forventes å levere og godkjente den ovenfor beskrevne involveringsprosessen i forhold til kommunene, mens vi i det tredje og siste møte drøftet tjenesteenhets- og tjenestestedsstrukturen som munnet ut i et forslag til politimesteren.

Involvering av ansatte

De ansatte er involvert ved representasjon i prosjektets styringsgruppe for hele reformen, styringsgruppen for effektivisering av tjenesteenhets- og tjenestestedsstrukturen, samt i referansegruppe. Dertil informeres det løpende i linjen i tillegg til at man tidligere også har holdt informasjonsmøter for de ansatte. Informasjon om fremdrift og status oppdateres fortløpende på politiets intranett.

Proessen videre

Den 10. oktober vil politimesteren sende sitt forslag på høring til kommunene med seks ukers høringsfrist. Samtidig vil forslaget også bli sendt på høring til fagforeningene og internt i organisasjonen.

På bakgrunn av høringsuttalelsen vil politimesteren gi sin endelige tilrådning til politidirektoratet senest 15. desember 2016.

Utkast til skriftlig orientering til kommunene om det tjenestetilbudet innbyggerne vil få skal følge med tilrådingen til POD. Orienteringen til kommunene vil skje etter at POD har fattet beslutningen.

Politidirektoratet tar beslutning om inndeling i tjenesteenheter og tjenestesteder medio januar 2017. Dersom kvalitets- og prosesskrav som er satt ikke er oppfylt, vil kommunene kunne klage avgjørelsen inn for Justis- og beredskapsdepartementet innen åtte uker. Eventuelle

klager skal være oversendt departementet 1. april 2017. Det er gitt en egen forskrift for denne klageadgangen. Tjenesteenhetsstrukturen skal evalueres etter fire år.

Styringsgruppens mandat

Styringsgruppen utferdiget følgende mandat for sitt arbeid:

Målet med reformen er et nærpoliti som er operativt, synlig og tilgjengelig, og som har kapasitet og kompetanse til å forebygge, etterforske og påtale kriminelle handlinger, og sikre innbyggernes trygghet. Det skal utvikles et kompetent og effektivt nærpoliti, som ved heldøgns tjenestetilbud og bruk av moderne arbeidsmetoder og teknologi, i størst mulig grad løser oppdragene på stedet.

Samtidig skal det utvikles robuste fagmiljøer som er rustet til å møte dagens og morgendagens kriminalitetsutfordringer.

Politiråd og politikontakter i kommunene skal være viktige kontaktpunkter mellom politiet, befolkningen og andre aktører i lokalsamfunnet. Tjenestestedsstrukturen må innfri reformens krav til publikumsservice, herunder innfri reisetidskravet.

Styringsgruppen settes ned i tråd med føringer gitt i Prop. 61 LS og må grunnet sentrale tidsfrister avslutte sitt arbeide senest 7. oktober 2016. Politidirektoratets oppdragsbrev av 01.06.16 legger rammene for prosessen. Det tenkes avholdt tre møter i styringsgruppen.

I første møte 16. juni 2016 konstituerer styringsgruppa seg og utarbeider et mandat for sitt videre arbeid. I andre møte utarbeider styringsgruppa et grunnlag for hvordan polititjenesten i distriktet bør innrettes, herunder bl.a. responstid, beredskap, samhandling med kommuner generelt og i politiråd spesielt.

På bakgrunn av dette arbeidet utarbeides et forslag til tjenesteenhets- og tjenestestedsstruktur som behandles i tredje møte. Dette vil tjene som grunnlag for politimesterens innstilling til tjenesteenhets- og tjenestestedsstruktur som sendes på høring til samtlige kommuner i politidistriktet primo oktober 2016.

Styringsgruppens krav til polititjeneste

I styringsgruppemøte har styringsgruppen og særlig ordførerne fremhevet som viktig

- Responstiden - når noe skjer må på politiet ha god responstid.
- Ta tak i de alvorlige forholdene så snart som mulig etter hendelsen.
- Systematisk forebyggende (eks. Målselv-modellen).
- Forsvarlig reiseavstand for publikum - herunder timebestilling.
- God lokalkunnskap som grunnlag for etterretning.

2.3.1 METODE

Analysen bygger på både kvalitativ og kvantitativ samfunnsvitenskapelig metode, hvor man har benyttet åpne og lukkede kilder. De lukkede kildene er politiets interne systemer. Det er også benyttet interne analyser som enten politidistriktet selv har utarbeidet, eller andre politidistrikt og særorgan har produsert. De åpne kildene er eksterne analyser, artikler, teori og lignende som omhandler ulike tema og som er relevant og interessant for dette produktet. Annen offentlig informasjon om samfunnet er også benyttet, som for eksempel nettstedet.

Etter å ha startet med blanke ark, gjort vurderinger gjennom å ha testet ut flere ulike modeller for tjenestestedsstruktur og sett hen til politidistriktets geografi, samfunns- og

kriminalitetsutvikling samt responstidskrav, fremstod det som klart at en i den geografiske strukturen måtte ha seks tjenestesteder strategisk plassert i fylket. Knapp politibemanning i politidistriktet medfører videre at tjenestesteder ut over dette svekker vår samlede kapasitet og beredskap.

Stedene som utpekte seg var Tromsø, Harstad, Finnsnes, Setermoen eller Andselv, Skibotn og Storslett (Sørkjosen).

Ved hjelp av Google Maps og Statens vegvesen⁴ har en analysert reisetiden for befolkningen i Troms, bosatt i 654 grunnkretser, og med innbyggertall hentet fra Statistisk sentralbyrå (SSB) per 31.12.15. Ved reisetidsberegningene er det ikke tatt utgangspunkt i raskeste tid, men alternativet *med trafikk*.

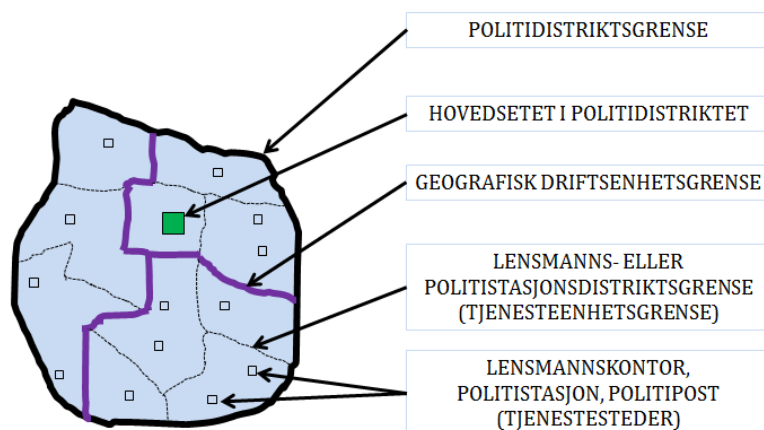
På vei fram mot det endelige forslaget til tjenestestedstruktur har en analysert 12 ulike alternativer.

2.3.2 BEGREPSAVKLARINGER

Geografisk driftsenhet (GDE). En geografisk driftsenhet kan omfatte flere tjenesteenheter og tjenestesteder. Driftsenhetslederen er også tjenestestedsleder/tjenesteenhetsleder. Den vesentlige tjenesteproduksjonen i politidistriktet skal skje i de geografiske driftsenhetene. Lederen av driftsenheten har budsjett-, resultat- og personalansvar.

Videre er det satt følgende krav til de geografiske driftsenhetene:

- Gi fullverdig polititjeneste i driftsenhetens geografiske område.
- Ha tilstrekkelig ressurser med riktig kompetanse for å kunne yte fullverdig polititjeneste.
- Kunne bære tildelte oppgaver med tilfredsstillende effektivitet og kvalitet innenfor gitte rammer.
- Ha evne til å lede og koordinere forebygging og etterforskning i driftsenhetens geografiske område.
- Ha hensiktsmessig vakt- og samarbeidsordning med evne til å levere kontinuerlig operativ beredskap og fleksibilitet til å håndtere variasjoner i beredskapsbehovet.
- Kunne bygge nødvendige fagmiljøer og spisskompetanse etter behov.
- Ha evne til fleksibel bruk av ressurser.
- Kunne håndtere større oppgaver/prosjekt som går over tid.
- Ha tilstrekkelig saksvolum med henhold til å utvikle og vedlikeholde kompetanse.
- Sørge for hensiktsmessige åpningstider ved tjenestestedene.

Tjenesteenhet. Lensmannsdistrikt eller politistasjonsdistrikt. En tjenesteenhet kan bestå av flere tjenestesteder. Tjenesteenhetene må ha tilstrekkelig bemanning til å løse sine oppgaver.

⁴ <http://www.vegvesen.no/trafikkbeta?lat=64.91899&long=15.44398&zoom=9>

Tjenestestedene skal yte polititjenester og ivareta sine oppgaver innenfor rammene av de geografiske driftsenhetene.

Oppgavene tjenesteenheten skal ha:

- Leverer ressurser til vakt- og patruljevirkosomhet.
- Ha publikumsekspedisjon.
- Utføre kriminalitetsforebyggende arbeid.
- Etterforske det store flertall av straffesaker.
- Ha kontakt med samarbeidspartnere.
- Utføre sivile rettspleie- og forvaltningsoppgaver.

En kommune kan, dersom geografien gjøre dette mest praktisk, betjenes av to ulike tjenesteenheter/tjenestesteder.

Tjenestested. Lokalisasjon hvor politiet yter tjeneste til publikum (kontorsted). Dette er enten en politistasjon, lensmannskontor eller politikontor/politipost. Videre er et tjenestested et sted hvor publikum kan henvende seg til politiet og hvor det ytes polititjenester. Stortinget har satt som krav at minimum 90 % av innbyggerne maksimalt skal ha 45 minutters kjøretid fra der de bor til nærmeste tjenestested.

Et tjenestested skal:

- Ha faste, annonserte åpningstider (forutsigbarhet).
- Ha åpningstid minimum to dager i uken.
- Kunne ta i mot anmeldelser.
- Kunne gi veiledning til publikum om politiets tjenestetilbud.

Vaktområde. Består av en eller flere tjenesteenheter som samarbeider med integrerte vaktlister for å få en optimal løsning på vakt og beredskap innenfor kravene om responstid.

Funksjonell driftsenhet (FDE). En enhet med overordnet faglig ansvarsområde, eksempler på dette er Felles enhet for påtale eller Felles enhet for operativ tjeneste.

Politikontakt. Politikontakt er tjenesteenhetsleders daglige kontaktledd med kommunene og rådgiver innen kriminalitetsforebyggende virksomhet. Politikontakten skal følge opp at politiet har nødvendig kontakt med kommunene som tilhører tjenesteenheten, og har ansvar for at anbefalinger som SLT-koordinatoren (Samordne Lokale rus- og kriminalitetsforebyggende Tiltak) og politiråd følges opp av politidistriktet.

Politiråd. Politiråd er et formalisert samarbeid mellom lokalt politi og kommunale myndigheter, hvor målet er å bidra til samvirke om kriminalitetsforebygging og trygghet i lokalsamfunnet.

Responstid. Responstid er tiden det tar fra politiet mottar melding om en hendelse, til første politienhet er på stedet. Kravet er at minimum 80 % av alle registrerte hasteoppdrag (Alarm/Prioritet 1 det vil si liv og helse, store verdier) i Troms skal responderes på innen følgende frister:

- For områder med 20 000 innbyggere eller mer er responstiden 15 minutter
- For område med 2 000 til 19 999 innbyggere er responstiden 20 minutter
- For områder under 2 000 innbyggere er responstiden 50 minutter

Politiberedskap. Med beredskap forstås gjerne tiltak for å forebygge, begrense eller håndtere uønskede og/eller ekstraordinære hendelser og kriser. Det innebærer med andre ord å være forberedt på at slike hendelser eller kriser kan inntreffe, og å ha utarbeidet planer og tiltak på forhånd for å kunne eliminere eller begrense konsekvensene. Politiberedskap omfatter både politiets døgnkontinuerlige beredskap for å håndtere regulære politioppgaver, og beredskap i form av planverk og tiltak, kompetanse og organisering som er etablert for å initieres når politiet skal håndtere uønskede og/eller ekstraordinære hendelser.

Døgnkontinuerlig aktiv tjeneste. Tjenesten innrettet slik at man til enhver tid har minst en patrulje med to tjenestemenn som leverer polititjenester.

Reservetjeneste. Beredskapsvakt utenfor arbeidssted, ofte betegnet som hjemmevakt.

Forebygging. Innenfor forebygging beveger en seg i skillet mellom tre typer forebygging:

- Primærforebygging, eller universell forebygging, retter seg mot befolkningen som helhet eller mot grupper som ikke er definert ut fra noen risikovurdering og har som målsetting å hindre at problemer eller negativ utvikling oppstår i hele samfunnet.
- Sekundærforebygging retter seg mot grupper hvor det finnes høy risiko for at vansker kan oppstå eller hvor det allerede er tendenser til slike vansker.
- Tertiærforebygging har til hensikt å hindre, snu eller begrense konsekvensene av etablerte problem eller en negativ utvikling som har oppstått. Tertiærforebygging retter seg mot grupper eller individer med tydelig identifiserte problemer.

I politiets kriminalitetsforebyggende arbeid deles det ofte inn i:

- Lokalorientert forebygging er tiltak som har som formål å endre de sosiale, økonomiske og demografiske forholdene som antas å opprettholde eller fremme kriminalitet i et lokalområde.
- Situasjonsorientert forebygging tar sikte på å påvirke forhold ved situasjoner der kriminalitet erfaringsmessig oppstår, gjennom å påvirke gjerningspersonens mulighet til å begå lovbrudd. Personorientert forebygging retter seg mot enten å påvirke potensielle gjerningspersoners holdning slik at risikoen for utvikling av antisosial og kriminell atferd minskes, eller å påvirke samfunnsmessige forhold som fremmer kriminalitet.
- Personorientert forebygging (sosial forebygging) er forebygging som innebærer at fokuset rettes både mot samfunnsmessige, miljøbaserte og individbaserte årsaker til kriminalitet. Målet er enten å påvirke potensielle gjerningspersoners holdninger slik at risikoen for utvikling av antisosial og kriminell atferd reduseres, eller å påvirke samfunnsmessige forhold som fremmer kriminalitet.
- Restorative Justice (gjenopprettende rettferdighet) er et sett av prinsipper, en tenkemåte som springer ut av ulike praksiser der utgangspunktet er at et lovbrudd forstås som en konflikt.

I samarbeidet med andre lokale myndigheter og samfunnsaktører er det mange steder etablert samarbeidsmodeller som kalles Politiråd og Samordning av lokale kriminalitetsforebyggende tiltak (SLT).

Uønsket hendelse. En hendelse som avviker fra det normale og som har medført, eller kan medføre tap av liv eller skade på helse, miljø og materielle verdier. En uønsket hendelse kan

være natur- eller menneskeskapt. Eksempler kan være ekstreme værforhold, flom, dambrudd, skred, akutt forurensing, atomulykker. En uønsket hendelse kan være et resultat av en tilfeldig hendelse eller av forsettlige handlinger. En uønsket hendelse inntreffer gjerne uten forvarsel, og tiltak må kunne iverksettes raskt for å begrense konsekvensene.

Ekstraordinær hendelse. Er en hendelse som er så omfattende eller alvorlig at politiet må organisere, lede og benytte sine ressurser på en annen måte enn ved ordinær organisering. I utgangspunktet vil en hendelse som er ekstraordinær for ett politidistrikt, ikke nødvendigvis være det for et annet politidistrikt. Hendelsens omfang, kompleksitet og alvorlighetsgrad på en side, og politidistriktets ressurser, kompetanse, erfaring, utstyr med mer på den andre siden, være avgjørende for om hendelsen betegnes som ekstraordinær. Det betyr mindre hendelser også kan være ekstraordinære. Ekstraordinære hendelser er ikke nødvendigvis uønskede hendelser. Eksempler på slike hendelser kan være: bombetrussel, terroranslag, gisselsituasjon, grov vold med mer.

Etterretning. Etterretning er en styrt prosess, bestående av systematisk innsamling, analyse og vurdering av informasjon om personer, grupper og fenomener for å danne grunnlag for beslutninger. Videre handler etterretning om den organisasjon som utøver etterretning, prosess og det produktet som kommer ut av prosessen og som fungerer som beslutningsstøtte til ledere på ulike nivå.

Analyse. En systematisk og metodisk undersøkelse av en problemstilling, hvor en kompleks virkelighet deles opp i mindre deler for at innholdet kan vurderes.

Vurdering. Fremtidsrettet analyse av innsamlet, sammenstilt data og informasjon.

Risiko. Sannsynligheten for at noe skal skje som vil ha en bestemt innvirkning (konsekvens) på et objekt eller fenomen. Risiko uttrykkes ved sannsynligheten for og konsekvensen av handlinger.

Risiko- og sårbarhetsvurdering. Sannsynligheten for at noe uønsket skal inntreffe, tilsiktet eller utilsiktet, og konsekvensen av dette.

3. DAGENS SITUASJON

3.1 POLITIDISTRIKTETS GEOGRAFI

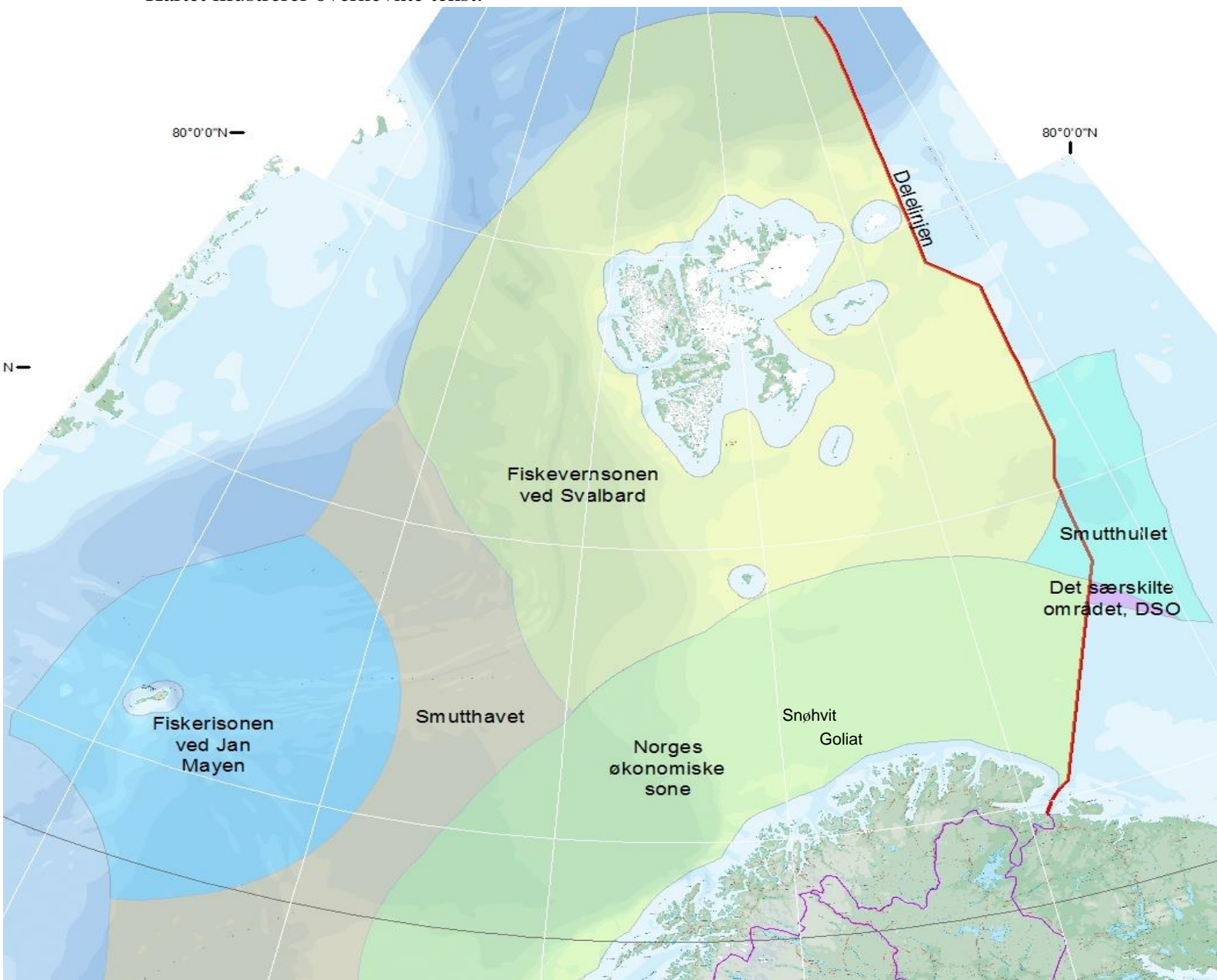
3.1.1 TROMS POLITIDISTRIKT

Troms politidistrikt er fra 1. januar 2016 slått sammen med deler av Midtre Hålogaland politidistrikt til nytt distrikt: Troms politidistrikt, som samler hele Troms fylke. De nordligste kommunene er Karlsøy og Skjervøy, mens de sørligste er Kvæfjord og Bardu. Arealet som Troms politidistrikt skal dekke er på 41 133 km², herunder er fastland og øyer på 25 872 km², mens havflaten (territorial farvannet) er på 15 261 km². Kartet under illustrerer Troms politidistrikt og kommunene som inngår i politidistriktet. Kart er levert av Forsvaret ved Etterretningsbataljonen og Kartverket.

Troms politidistrikt er tildelt politi- og påtalemyndighet i norsk økonomisk sone utenfor hele Nord-Norge og havområdene utenfor Svalbards territorialfarvann. Unntaket er saker etter NØS lovgivningen, som i hovedsak er fiskerisaker og som avgjøres hvor båt blir innbrakt. I tillegg har politidistriktet ansvar for polititjenesten på olje- og gassinstallasjoner fra Lofoten og nordover og utenfor Svalbard. Snøhvit-feltet som ligger utenfor Melkøya i Hammerfest, samt Goliat som er lokalisert 85 km nordvest for Hammerfest. Politidistriktet har også sokkelansvar, som innebærer at havområdene nord for 68,30° grader og havområdene utenfor Svalbard. Alt dette ligger i Troms politidistrikts ansvarsområde.

Kartet illustrerer overnevnte tekst.

Risiko- og sårbarhetsvurdering

Politidistriktets geografi innebærer store avstander, som igjen påvirker responstiden (tiden det tar fra politiet mottar melding til første patrulje er på stedet), men det påvirker sannsynligvis også selve oppdragsløsningen til enkelte oppdrag. Avstandene innebærer også utfordringer knyttet til nabohjelp internt i politidistriktet, og i så måte vurderes helikopterbistand fra Forsvaret som viktig i enkelte tilfeller.

Et aktuelt og relevant scenario kan være at en patrulje befinner seg i et vaktområde, samtidig som man mottar et nytt oppdrag med høyere prioritet og som finner sted "i motsatt ende" av hvor patruljen befinner seg. En konsekvens av dette er at politiet kan være den siste nødetaten som ankommer hendelsesstedet, med de ulemper det medfører. Mindre ressurskrevende hendelser, men som ideelt sett krever rask tilstedeværelse av politi, vil også påvirkes av de store avstandene. Eksempler på slike hendelser kan være ordensforstyrrelser, herunder vold

eller vold i hjemmet. Dette kan i et større bilde være med på å påvirke publikums troverdighet til politiet, at man er tilstede når en trenger hjelp og ikke når hendelsen er over.

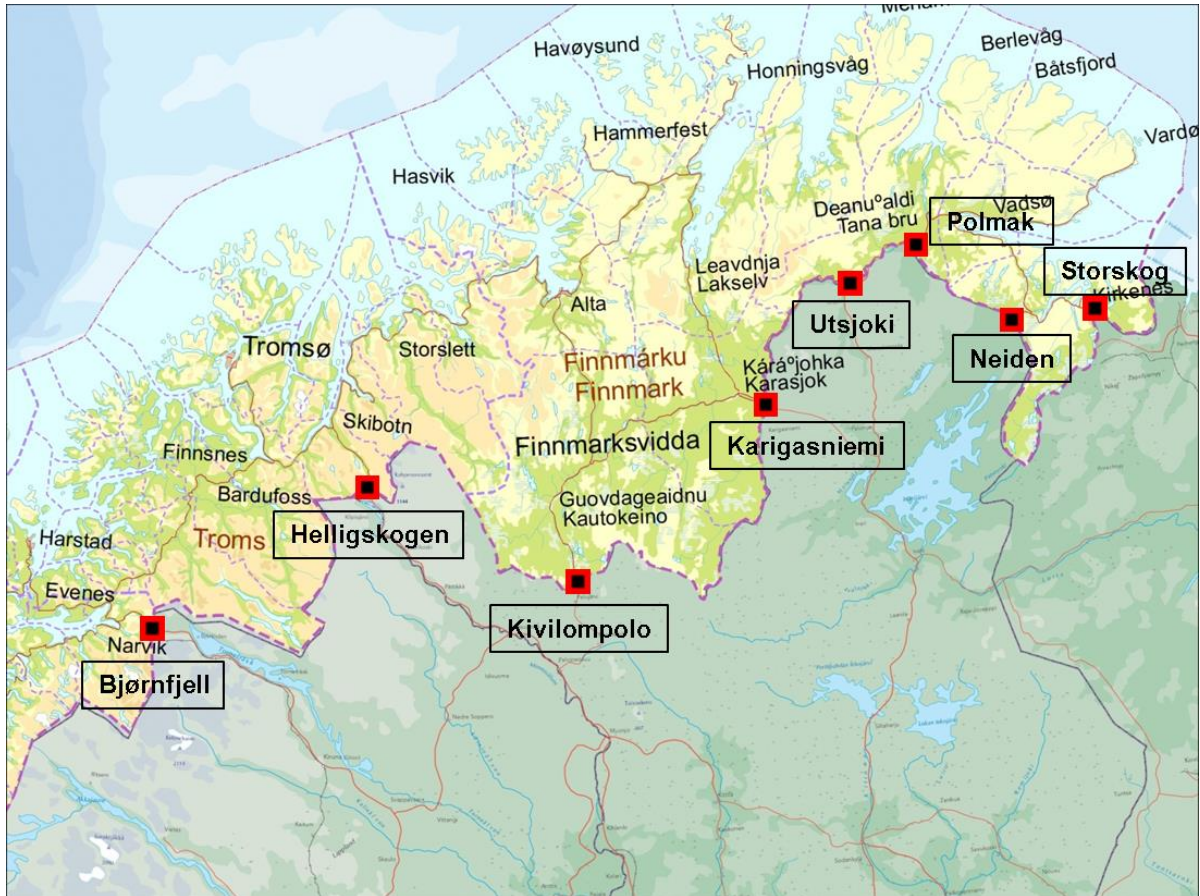
3.1.2 TROMS POLITIDISTRIKTS INTERESSEOMRÅDE

Troms politidistrikt grenser mot Finnmark fylke og politidistrikt i nord, og Nordland fylke og politidistrikt i sør. I øst grenser politidistriktet mot Lapplands fylke i Finland og Norrbotten fylke i Sverige. Nærheten til Nordvest-Russland er kort i geografisk målestokk. Kartet under illustrerer Troms politidistrikts interesseområde.

Med tanke på nærheten til Finland, Sverige og Russland finnes det flere grenseoverganger som er av interesse for politidistriktet. Tromsø og Harstad er naturlige destinasjoner i Nord-Norge, og det antas at flere av disse grenseovergangene blir benyttet. Det finnes rapporter om kriminelle som krysser ulike grenseoverganger og som har nevnte byer som destinasjonsmål, det være seg russere, polakker eller fra land på Baltikum. Tidligere, og større narkotikasaker med østeuropeere involvert understøtter dette.

På grunn av ressursituasjonen har Tollregion Nord-Norge (TNN) lavere kontrollresultater sammenlignet med sørlige regioner. Tollregionen hevder at innførsel av narkotika ikke nødvendigvis skjer gjennom Østlandet før det går videre til Nord-Norge, men kommer direkte til Nord-Norge via grensepasseringene. Store narkotikapartier, spesielt metamfetamin, kommer rett fra Øst-Europa før det distribueres videre i Tromsø av lokale aktører. Her er både Litauen og Polen aktuelle land det fraktes fra.

Ifølge Nasjonal Transportplan (NT)⁵ er E10 over Bjørnfjell en av Sveriges, Nord-Norges og Barentsregionens viktigste grensekryssende ruter for langdistansepassasjerer og godstransport. Gjennomsnittlig antall kjøretøy per dag varierer mellom 850 og 4.000, tungtrafikk mellom 160 og 500 kjøretøy per dag.

Ifølge TNN, med utgangspunkt i finsk tollvesen og deres trafikkteilingssystem som innebærer trafikk inn og ut av Norge, passerte det omtrent 450.000 personer over Helligskogen tollsted i 2014. Herunder ble omtrent 15.000 ble kontrollert, med en treffprosent på 4. Omtrent 170.000 persontransport passerte, hvor 800 ble kontrollert. Her var treffprosenten på 11. I overkant av 25.000 godstransport passerte, hvor 200 ble kontrollert med en treffprosent på 10.

RV93 over Kivilompolo er ifølge NT en viktig overgang til og fra Sør-Norge og Troms og Finnmark. Ifølge TNN passerte i overkant av 300.000 personer tollstedet i 2014, hvor nesten 3.000 ble kontrollert som ga en treffprosent på nesten 7. Persontransporten var på 120.000, hvorav 1.200 ble kontrollert med en treffprosent på 13. Godstransporten var på 26.000, der nesten 400 ble kontrollert. Treffprosenten var på nesten 5.

⁵ Nasjonal Transportplan 2018-2028 I Analyse og strategifase. Vedlegg 1 – Grensekryssende infrastruktur og transport. En redegjørelse for status og utviklingstrekk for landforbindelse over riksgrensene

RV 92 over Karigasniemi binder sammen Karasjok med Finland. Her passert det ifølge TNN i overkant av 650.000 personer i 2014, hvor 1.700 ble kontrollert. Treffprosenten var på 1. Persontransport ved tollstedet var på nesten 250.000, hvor 900 ble kontrollert som ga en treffprosent på 6. Når det gjelder godstransport passert det nesten 10.000, hvor 32 ble kontrollert. Treffprosenten var her på 6.

Ved Utsjok tollsted, hvor både norsk og finsk tollvesen har kontor, passerer det ifølge NT drøyt 200 kjøretøy per døgn.

Ved Polmak var det ifølge TNN i overkant av 600.000 personer som passerte grensen i 2014. Her ble omtrent 200 kontrollert med en treffprosent på nesten 2. Persontransporten var nesten på 250.000, hvor i overkant av 100 ble kontrollert og en treffprosent på 3. Godstransport var omtrent på 5.000, hvor 4 ble kontrollert.

Grensen ved Neiden knyttes til tre finske kommuner, deriblant Rovaniemi og dens lufthavn. Overgangen er en viktig forbindelse for de nordligste delene av Finland. En del turisttrafikk går til Finnmark og Nordkapp. Det er uvisst antall passeringer per døgn.

Storskog kontroll- og ekspedisjonsenhet er den eneste grenseovergangen mellom Russland og Norge, og spiller en viktig rolle i det politiske samarbeidet i nord og for veksten i næringsvirksomhet i grenseområdet og i Nord-Norge generelt. Grensepasseringer for kjøretøy varierer mellom 700 og 2.500 per døgn. Samlet antall kjøretøy som krysser grensen økte fra omtrent 30.000 i 209 til om lag 90.000 i 2012.

Risiko- og sårbarhetsvurdering

Årsaken til tilstøtende politidistrikt og land er av interesse for Troms politidistrikt er at kriminelle ikke forholder seg til grenser, og dermed påvirker det politidistriktets kriminalitetsbilde. Det er meget sannsynlig at mange kriminelle som krysser de overnevnte grensene ender opp i politidistriktet.

Det er sannsynlig at kriminelle utnytter tollvesenets og politiets utfordringer knyttet til kontroll av grenseovergangene. Siden det er ressurskrevende vil det fra politiets side foreligge utfordringer ved å samarbeide med toll, andre politidistrikt og aktører fra andre land. Dette bidrar også til at det blir vanskelig å kartlegge og produsere etterretning om den kriminelle grenseaktiviteten.

I lys av politidistriktets interesseområde og grenseoverganger bidrar dette til at kriminalitetsbilde i Troms politidistrikt får et «internasjonalt preg» over seg. Tar man i betraktning Tollregion Nord-Norge sine utfordringer er det sannsynlig at de kriminelle vurderer oppdagelsesrisikoen som lav. En konsekvens av dette er at kriminelle anser Nord-Norge og Troms politidistrikt som en naturlig destinasjon for kriminell virksomhet. Dermed kan en fortsatt forvente slik aktivitet i uoverskuelig fremtid. Det vurderes som sannsynlig at narkotikaproblematikken utgjør en betydelig utfordring og som kan knyttes til grensepasseringene.

På bakgrunn av dette vurderes det dit hen at Troms politidistrikt har et større interessefelt enn de 24 kommunene som inngår i politidistriktet.

3.1.3 INFRASTRUKTUR

Det finnes fire flyplasser i politidistriktet: Tromsø-, Bardufoss-, Sørkjosen- samt Evenes lufthavn, som er i skjæringspunktet mellom Nordland- og Troms fylke ved Narvik/Harstad. Antallet reisende og utvikling kommer vi tilbake til i kapitlet om næringsliv.

I nordområdene eksiterer det en rekke olje- og gassfelt, hvor feltene Snøhvit, som ligger omtrent 140 km nordvest for Hammerfest, og Goliat som er lokalisert 85 km nord for Hammerfest, er viktig infrastruktur som politidistriktet har ansvar for.

Tromsø Havn er en av fem norske havner som er utpekt av regjeringen som særdeles viktig for å nå nasjonale mål innen skipstrafikk. Havnen skal bidra til maritim næringsutvikling slik at Norge er konkurransedyktig i den internasjonale utviklingen av nordområdene. Tromsø Havn består av tre havneområder: Prostneset som ligger i Tromsø sentrum, hvor Hurtigruten, hurtigbåtene, cruiseskip samt andre fartøy legger til havn. I Breivika, nord for sentrum, ivaretas hovedtyngden av godsaktivitet, i tillegg til funksjoner innen fisk, olje og gass. Grøtsund havneavsnitt er under utbygging og skal ivareta funksjoner innen olje og gass. Til sammen har Tromsø Havn åtte hovedkaier.

Tabellen til høyre viser at antall anløp har økt i perioden 2011 til 2015, hvor innenrikstrafikken har erfart en økning mens utenrikstrafikken har gått ned⁶. Antall cruiseløp og passasjerer kommer vi tilbake til i kapitlet om næringsliv.

ÅR	INNENRIKS	UTENRIKS	SUM ANLØP
2011	6 002	1 849	7 851
2012	6 181	1 849	8 069
2013	6 164	1 840	8 004
2014	6 161	1 700	7 861
2015	6 518	1 690	8 208

I Harstad eksisterer det også en havn, som omfavner trafikk for personer og gods, nasjonalt og internasjonalt. Det er også en fiskerihavn for tråler- og kystflåten, samt en gjestehavn. Havnen tar også i mot cruiseanløp, og har basefunksjoner olje- og gassvirksomhet.

Harstad Havn består av kaier i sentrum, Larsneset, Seljestad og Stangnes. Nylig ble prosjekt Ren Harstad gjennomført som innebar at Seljestad ble utvidet og er nå 270 meter lang med 6 mål bakareal. Dette medførte en økning i trafikk og godsomsetning, hvor 2015 ble et rekordår. Nøkkeltall for 2011 og 2012 viser at det totalt har vært henholdsvis 4.600 og 4.700 anløp, hvorav 200 begge år var utenriks. Personer som var innom havnen er beregnet til å være omtrent 500.000 hvert av disse to årene.⁷

Fra fastlandet i Tromsdalen eksisterer det to overganger til Tromsøya, Tromsøbrua og Tromsøysundtunnelen. Fra Tromsøya til Norges femte største øy Kvaløya, hvor bydelene Slettelva, Kvaløysletta, Storelva og Kaldfjord/Eidkjosen per januar 2011 utgjorde 8 000 innbyggere, finnes det bare en nær overgang, Sandessundbrua. I tillegg finnes tunnel fra Kvaløya til Vikran, som vil medføre en betraktelig lengre omvei om broen til Sandesundbruen stenges over en lengre periode, og dette er den eneste fastlandsforbindelsen. På Kvaløya finnes en rekke barnehager, barne-, ungdom- og videregående skoler, sykehjem, legekantor samt en rekke forretninger og idrettsanlegg.

I Sør-Troms, hvor Harstad ligger på Hinnøya, er forbindelsen med fastlandet og Skånland kommune Tjeldsbroen. Harstad har flere mindre øyer med bebyggelse, deriblant Bjarkøy, Grytøy samt Sandsøya hvor man er avhengig av ferger. Disse tre øyene skal forbindes med tunnel og bro, hvor forventet ferdigstillelse er i løpet av 2017. I luftlinje er det kort til øyene Rolla og Andørja. Fra Harstad til disse to øyene kan man ta ferge eller følge riksvei, fylkesvei og europavei. For å komme seg fra Harstad til Ibestad er den korteste veien ferge, men også her kan man benytte seg av vei, hvor det å kjøre rundt tar lang tid.

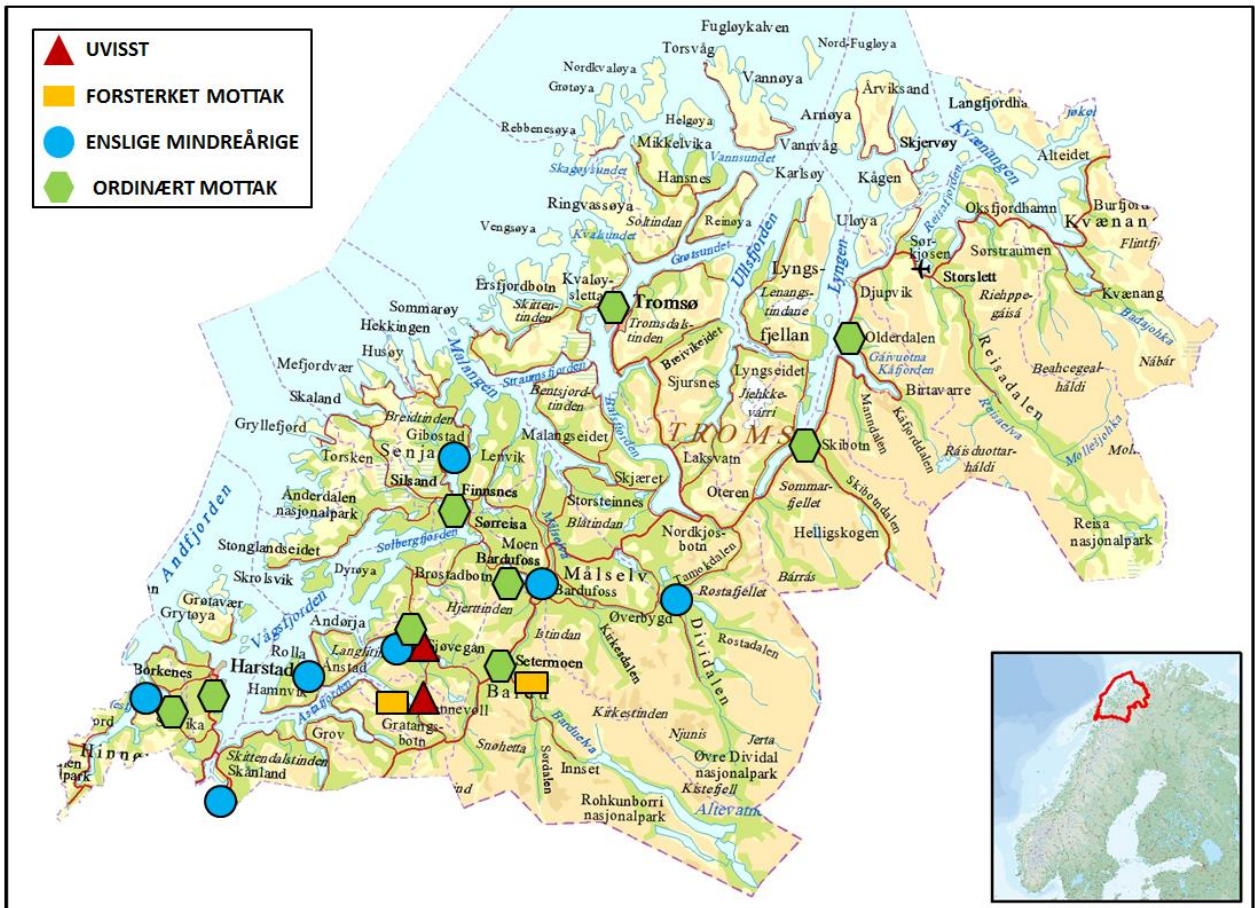
Like utenfor Tromsø sentrum ligger Universitetssykehuset Nord-Norge (UNN) som sysselsetter omtrent 6.000 personer. I tilknytning til UNN finner man også Universitetet i Tromsø (UIT). UIT har totalt 3.500 ansatte og nesten 16.000 registrerte studenter, hvor

⁶ <http://www.tromso.havn.no/om-oss/om-oss/statistikk/>

⁷ Harstad Havn KF (2013). *Strategiplan 2013-2018*

antallet studenter har økt med nesten 3.000 siden 2010. Den 1. januar 2016 ble UIT og Høgskolen i Narvik og Harstad sammenslått, mens Høgskolen i Finnmark ble en del av UIT i 2013. Antallet utenlandsstudenter per 2015 er i underkant av 2 000, som er en økning på nesten 700 sammenlignet med 2010. Andelen kvinnelige studenter er på nesten 59 % i 2015.

Det finnes en rekke asylmottak i politidistriktet. Kartet under illustrerer hvilke asylmottak UDI har registrert. Totalt finnes det 23 mottak i politidistriktet, som kan motta omkring 2.500 personer. Per medio april 2016 er omtrent 80 % av kapasiteten benyttet. Man kan også merke seg at Aleris har et forsterket mottak ved Storfossen i Gratangen for særlig vanskeligstilte asylsøkere. Flere kommuner har flere mottak som ikke nødvendigvis fremkommer av kartet, samtidig gir kartet et grovt bilde av hvilke mottak som befinner seg hvor.

Troms fylkeskommune og Fylkesmannen i Troms, samt en rekke andre kommunale og statlige etater er lokalisert i Tromsø. Det finnes også en rekke barnevernsinstitusjoner i Troms politidistrikt, både statlige og private. Ifølge Bufetat har Aleris Ungplan & BOIS AS, som er private, 20 avdelinger som fordeler seg i Tromsø, i Kvæfjord, på Karlsøy, i Lyngen og i Målselv. Statlige mottak finnes også i Kvæfjord og på Silsand, mens i Sjøvegan finnes Lamo ungdomssenter. Som vi skal komme tilbake til begår en del av disse ungdommene kriminalitet, hvor noen er mer gjentakende enn andre.

Forsvaret som holder til i Troms består av Hærens styrker, Luftforsvaret og Sjøforsvaret med tilholdssted på Øverbygd (Skjold), Bardufoss, Setermoen, Sørreisa og Trondenes utenfor Harstad. Det finnes også andre militære installasjoner i politidistriktet, i tillegg til at Kystvakten ofte patruljerer i område som i sum utgjør en stor og viktig tilstedeværelse. Forsvaret er også en viktig del av redningsberedskapen i nord gjennom kystvaktjenesten og Bardufoss som er hovedbase for helikopter. Toll sitt regiontollsted ved regiondirektøren er lokalisert i Tromsø.

Risiko- og sårbarhetsvurdering

Det er svært sannsynlig at en rekke av politidistriktets infrastruktur kan knyttes til kriminalitet, og at man i fremtiden kan forvente kriminelle handlinger i forbindelse med slik infrastruktur. Flyplassene, og spesielt Tromsø lufthavn, nyttes i forbindelse med narkotika-, grenseoverskridende- og organisert kriminalitet hvor blant annet kurervirksomhet finner sted.

I et «verst tenkelig scenario» er feltene Snøhvit og Goliat potensielle terrormål. Havområdene generelt, med tanke på fiske og miljø, er det også områder kriminalitet forekommer og som i fremtiden kommer til å være relevant. Stor båttrafikk medfører at Tromsø Havn vurderes som aktuell infrastruktur i lys av kontrollvirksomhet, men også om en ulykke skulle finne sted. Et potensielt scenario, brann på en cruisebåt, vil kreve store ressurser fra politiet, både operativt men også administrativt i forbindelse med evakuering og ivaretagelse av passasjerer.

Europaveien kan sees i lys av grensene som ble presentert i Troms politidistrikts interesseområder. Disse veiene leder til slutt inn og ut av Troms politidistrikt og benyttes av kriminelle for transport av for eksempel narkotika fra Baltikum, men også i transitt gjennom Sverige og Finland. Veiene brukes også av vinningskriminelle, som har hele Norge Nord-Norge som arbeidsområde. Europaveien er utsatt for trafikkulykker, og i verste fall dødsulykker, som også innebærer ulike typer oppdrag for politiet.

Asylmottakene er også steder hvor kriminalitet forekommer og vil finne sted i fremtiden. Mange beboere har en vanskelig bakgrunn og sliter med å integrere seg, noe som sannsynligvis vil medføre kriminalitet og generell uro, uro som krever politiets tilstedeværelse. Det er sannsynligvis innen vold og narkotika størsteparten av slik kriminalitet forekommer.

At en rekke kommunale og statlig etater er lokalisert i Troms politidistrikt vurderes som viktig i forhold til samarbeid på tvers av kommunale og statlige etater. Et koordinert og godt samarbeid mellom politi og relevante etater er viktig i lys av forebyggende arbeid. Det vurderes som sannsynlig at et godt og koordinert samarbeid vil kunne påvirke det overordnede kriminalitetsbilde da politiet verken innehar alle verktøy eller ressurser for å håndtere all kriminalitet alene. Nøkkelen er informasjonsdeling gjennom en møteplattform, et felles situasjonsbilde og koordinering av forebyggende tiltak. Videreutvikling av ordningen med politiråd, herunder inkludering av representanter fra næringsliv, frivillige organisasjoner og andre interessenter, fremstår som nødvendig strategi i videreutvikling av dette arbeidet. Samkjørte operasjoner vurderes som viktig og effektiv kriminalitetsbekjempelse.

Forsvarets tilstedeværelse medfører i noen tilfeller utfordringer i forbindelse med øvelser og trafikkbilde. Øvelser kan også innebære skader og dødsfall. Forsvaret med personell inne til førstegangstjeneste medfører i noen tilfeller utfordringer i forhold til rus og vold. Dette håndteres av militærpolitiet og Troms politidistrikt, og her vurderes et tett og godt samarbeid med tilhørende informasjonsmøter med rekrutter som viktige tiltak i forhold til forebygging. Samtidig vurderes denne problematikken til å være et mindre problem enn tidligere år. Forsvaret kan bidra ved større hendelser. Luftforsvaret og deres helikoptre er viktig i et scenario hvor man for eksempel trenger å forflytte UEH i forbindelse med en skarp situasjon, eller mannskaper i forbindelse med skredulykker. Et tett og koordinert samarbeid mellom Forsvaret vurderes som viktig.

3.1.4 KLIMA

Troms politidistrikt er kjent for å ha et barskt klima som innebærer en kort sommersesong, hvor temperaturene kan variere fra pluss fem grader til omtrent 30 grader. Det er kalde vintre hvor gjennomsnittstemperaturen i Harstad og Tromsø er på henholdsvis minus tre og fire

grader i januar, mens gjennomsnittstemperaturen i indre Troms er på omtrent minus ti grader i februar. Det er relativt mye nedbør tidlig på vinteren og våren, og vintersesongen er til tider kjent for store snøfall. Varmest er det som regel i juli måned med en gjennomsnittstemperatur på omtrent 12 grader i Harstad og Tromsø, mens det er omtrent 13 grader i indre Troms.

Risiko- og sårbarhetsvurdering

Klimaet generelt, men spesielt de store klimaendringene, påvirker trafikkbilde i Troms politidistrikt. Fra regn en dag til minusgrader neste dag medfører blant annet glatte veier. Dette gir utslag i en rekke trafikale utfordringer, både i tilknytning til byene Harstad og Tromsø, men også langs Europavei 6 og 8 forekommer ulykker som et resultat av værendringer. Store snøfall påvirker også trafikkbilde i form av dårlig sikt og tidvis store brøytekanter som gjør mange kryss uoversiktlig. Klimaet skaper store utfordringer for utenlandske kjøretøy, og spesielt trailere, som igjen påvirker trafikkbilde i Troms med tanke på at man til stadighet kjører seg fast. Årsaken er ikke bare klimaet, men også at mange kjøretøy ikke skodd for forholdene. En konsekvens av stengte veier kan være svekket beredskap.

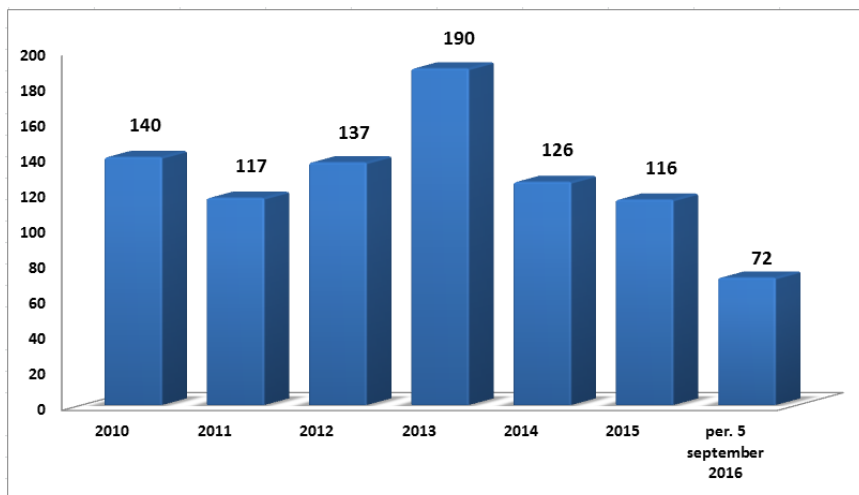
3.1.5 NATUR OG FJELLANDSKAP

Stolpediagrammet viser antall redningsoppdrag fra 2010 til 2015 i gamle Troms politidistrikt⁸.

Generelt er Troms politidistrikt et mål for skientusiaster fra hele verden, og som finner fjellandskapet attraktivt. Det finnes en rekke fjellområder, som for eksempel i Lyngen som er kjent som et av Norges villeste og mest dramatiske fjellområder, samt Kvaløya. Disse er naturlige destinasjoner for de som går på ski og som vil kombinere trening med naturopplevelser. Denne trenden har økt de siste årene, og ikke minst kommer utlendinger hit med det formål om å bestige fjelltopper. De lange fjordene har også bidratt til at større grupper leier båt for å komme seg til ulike steder, i den hensikt å komme seg til fjelltopper som ikke ligger i tilknytning til vei.

De senere år har det også vært en økende trend i bruk av snøscooter ved å kjøre i fjellpartier hvor det er snøskredfare. Denne trenden har blant annet ført til dødsfall.

Dette, i tillegg til en rekke andre hendelser som inngår i samme kategori bidrar årlig til et høyt antall redningsaksjoner. Sammenligner man seksårsperioden 2004-2009 med 2010-2015, får man henholdsvis 437 mot 826 redningsoppdrag, av ulik art⁹. Dette ga et årlig snitt på henholdsvis 73 mot 138 oppdrag.

⁸ I tallene for 2016 er gamle Midtre Hålogaland PD inkludert

⁹ Fjellturisme, både til fots og ski - såkalte toppturer. Inneholder også leteaksjon, natur diverse, snøras, sjøfartsforhold med mer

I gamle Midtre Hålogaland PD (MHPD) har man i perioden 2010-2015 hatt 656 oppdrag, som gir et årlig snitt på 109 oppdrag. Samtidig er det verdt å merke seg at disse tallene gjelder for hele distriktet, hvor kun syv kommuner inngår i nye Troms PD.

Ifølge Norges Geotekniske Institutt døde det 20 personer i politidistriktet i perioden fra 2010 til og med april 2016 i forbindelse med snøskred og ferdsel i fjell. Disse tallene inkluderer skuterkjøring og skikjøring. Måneden mars står for 12 av disse dødsfallene, hvor ulykkesstedene er spredt i hele, gamle Troms PD, hvilket betyr at slike ulykker, innenfor undersøkt tidsperiode ikke har funnet sted i den delen av gamle MHPD (sør Troms), men som nå er i nye Troms politidistrikt.

Risiko- og sårbarhetsvurdering

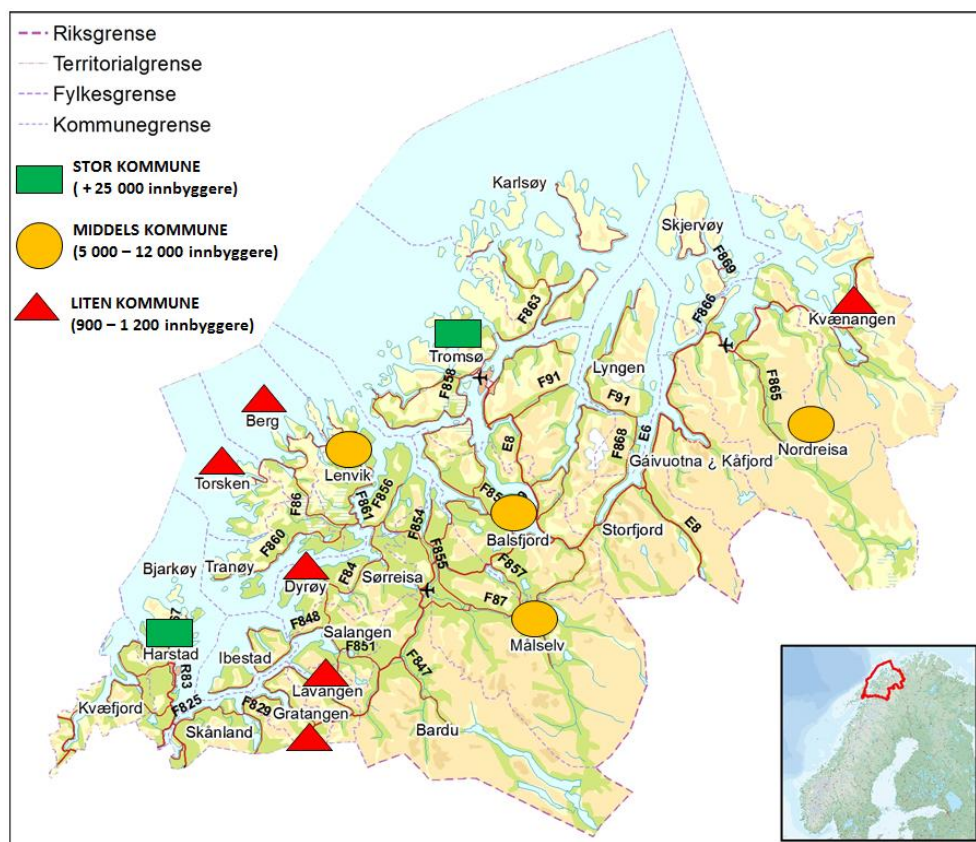
Naturen og fjellandskapet, i tillegg til det barske klimaet skaper utfordringer for politiet sett i lys av den økende interessen for toppturer på vinteren. Denne interessen har også medført at stadig flere utlendinger kommer til Troms politidistrikt for å benytte seg av naturen og fjellandskapet. Ønsket om å komme seg til steder hvor få eller ingen andre har vært er sannsynligvis en drivkraft. Sett i lys av nye Troms PD vil være syv kommuner større enn det gamle politidistriktet, er vurderingen at trenden peker i retning av at antall redningsoppdrag øker i tiden fremover, samtidig som en markant økning, særlig i lys av dødsfall vurderes som lite sannsynlig. Flest hendelser vil muligens finne sted i mars måned, hvor hendelsesstedene vil være spredt utover politidistriktet, men fortrinnsvis i enkelte kommuner i gamle Troms politidistrikt.

3.2 SAMFUNNSUTVIKLING

Befolkningsutvikling

Folketallet i Norge er på omtrent 5,2 millioner, og sammenlignet med resten av Europa har man de siste ti år erfart en høy økning. Ifølge POD (2015) er nettoinnvandringen viktigere enn fødselsoverskuddet for denne veksten. Fremdeles høy nettoinnvandring og høyere levealder indikerer at det i fremtiden vil være befolkningsvekst, og ifølge SSBs framskrivning vil denne økningen fortsette, men ikke like raskt som de siste årene.

Ved utgangen av 2015 var det nesten en halv million innbyggere i Nord-Norge, hvor Nordland er størst, mens Troms fylke og

politidistriktet har om lag 164.000 innbyggere¹⁰. Samtidig er det Troms som har erfart den største økningen i både antall og prosent. Ifølge Karde (2013)¹¹ har Nord-Norge, i et 20 års perspektiv, erfart en svakere utvikling sammenlignet med landet for øvrig. En grunn er at unge har forlatt nordområdene, som vil skape utfordring i form av manglende arbeidskraft og en større andel eldre innbyggere.

Troms politidistriktets innbyggertall har, som følge av politireformen og inndeling av nye politidistrikt, økt. Politidistriktet har, i seksårsperioden 2010-2015, erfart en økning på nesten 6 000 innbyggere. En kan forvente en videre økning, hvor det i 2020 er det forventet omtrent 170 000 innbyggere, mens det i 2030 forventes å være nesten 180 000 innbyggere¹².

Målt i innbyggere¹³, og som nevnt i geografidelen, er det Tromsø (73 500) og Harstad (24 700) kommune som er de desidert største. I mellomsjiktet finner man Lenvik (11 600), Målselv (6 700), Balsfjord (5 700) og Nordreisa (4 895) kommune.

På den andre enden av skalaen er det kommunene Torsken (900), Berg (900), Lavangen (1 100), Gratangen (1 100), Dyrøy (1 100) og Kvæningen (1 231) som er de minste. Kartet under illustrer overnevnte:

I lys av en positiv prosentvis økning for perioden 2010-2015, finner man følgende fem kommuner: Tromsø (7,7 %), Skånland (5 %), Lavangen (4,8 %), Balsfjord (3,3 %) og Lenvik (2,9 %).

Målt i antall har innbyggere i følgende fem kommuner erfart størst økning: Tromsø (5 200), Lenvik (320), Balsfjord (180), Målselv (180) og Skånland (150).

Kommunene med negativ befolkningsutvikling, målt i prosent over samme seksårsperiode finner vi Lyngen (-7,3 %), Kvæningen (-4,9 %), Dyrøy (-3,9 %), Karlsøy (-3,2 %) og Kåfjord (-1,6 %).

I antall har innbyggere har følgende fem kommuner erfart en nedgang: Lyngen (-230), Karlsøy (-80), Kvæningen (-60), Dyrøy (-50) og Kåfjord (-40).

Når det gjelder frem i tid, forventes den største fremveksten i antall innbyggere å være i Tromsø, Harstad, Lenvik, Nordreisa og Målselv. Mens den største fremveksten i prosent forventes å være i Storfjord, Kvæfjord, Lenvik, Nordreisa og Sørreisa.

På motsatt side forventes den laveste fremveksten i antall innbyggere å være i Torsken, Lavangen, Tranøy, Kvæningen og Dyrøy. Mens den mest negative utviklingen i lys av prosent forventes å være i Torsken, Lavangen, Kvæningen, Dyrøy og Tranøy.

Innenlandsk flytting

Når det gjelder innenlandsk flytting, som ikke inkluderer flytting innenfor fylkene, har Nord-Norge i seksårsperioden 2010-2015 erfart at utflyttingen er større enn innflyttingen, som gir en negativ nettoinnflytting. Dette til tross for at det har vært en økning i innflytting, men utflyttingen har vært større.

Den samme utviklingen har også Troms fylke erfart, samtidig er den negative nettoinnflyttingen betraktelig lavere i antall sammenlignet med Nordland og Finnmark fylke.

¹⁰ Befolkningstallene er per 31.12.2015 / fjerde kvartal (4K) 2015

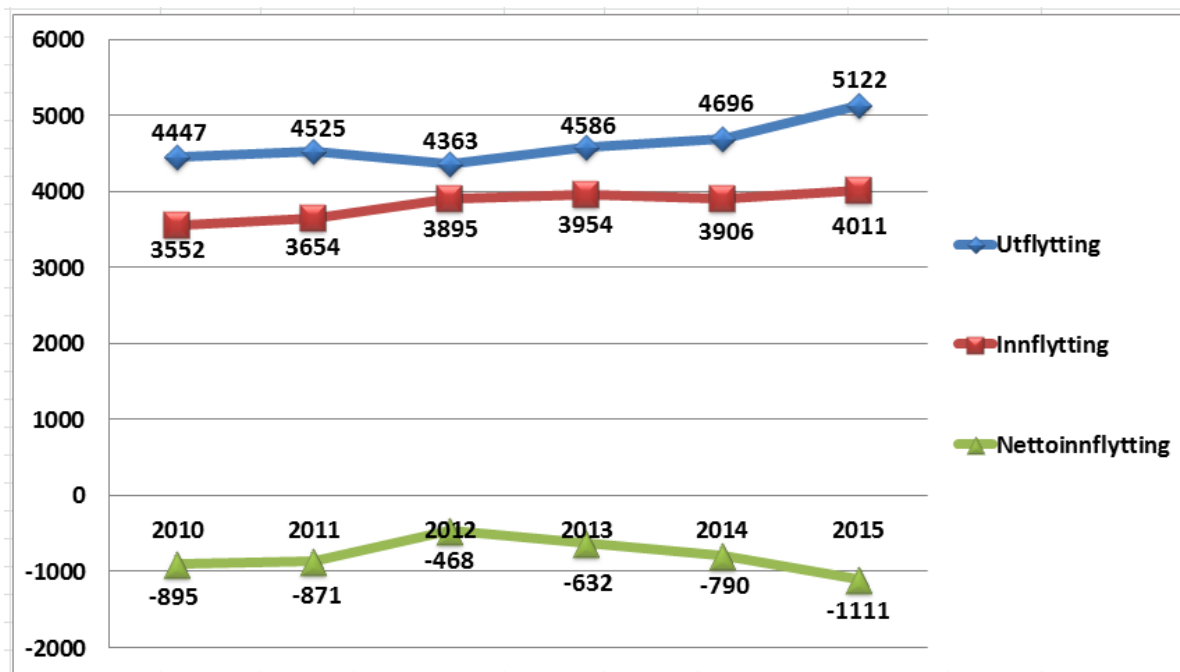
¹¹ Karde, Hans Olav (2013). *Sluttrapport fra Nordområdeutvalget*. Tromsø, den 23. juni 2013.

http://www.regjeringen.no/upload/UD/Vedlegg/NordomrprosentC3prosentA5dene/nord_slutt_rapport.pdf

¹² SSB, Middels nasjonal vekst, alternativ MMMM

¹³ Innbyggertall ved utgangen av fjerde kvartal 2015 / 2015K4

Diagrammet under illustrer utviklingen i Troms, hvor de vertikale tallene er i tusen, mens den horisontale linjen er år.

Et nærmere dypdykk i disse tallene viser at aldersgruppene 20 til 29 år og 30 til 39 år representerer de to største kategoriene, målt i tall, for den negative nettoinnflyttingen. Dette kan sannsynligvis ses i sammenheng med jobb og studier utenfor Troms fylke, som understøtter Kaarde (2013) sin analyse.

Fødselsoverskudd, nettoinnflytting og folkevekst

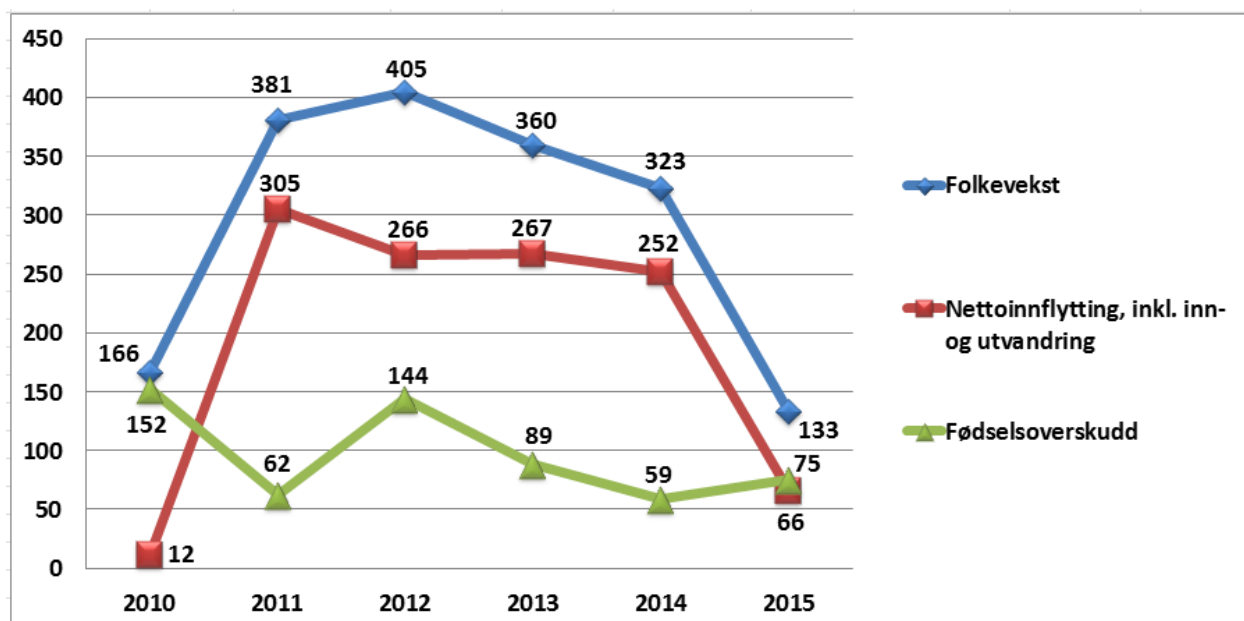
På et nasjonalt nivå har det vært en positiv vekst i fødselsoverskudd og nettoinnflytting som har medført en folkevekst. Samtidig har nettoinnvandringen¹⁴ vært viktigere enn fødselsoverskuddet for befolkningsveksten (POD, 2015)¹⁵.

Denne trenden gjelder ikke for Nord-Norge. Nord-Norge har over en seksårsperiode erfart en nedgang i både nettoinnflytting og fødselsoverskudd som igjen har gitt en negativ folkevekst.

For Troms del har man erfart en økning i nettoinnflytting, men en nedgang i fødselsoverskudd. Dette har medført en negativ folkevekst over en seksårsperiode. Som linjediagrammet under viser, har man hatt en bunn i både 2010 og 2015, mens perioden mellom 2011 og 2014 var relativt stabil. På grunn av slike store variasjoner, kan median benyttes. Medianen for disse tallene viser at folkeveksten over denne perioden har vært på nærmere 350, mens nettoinnflytting og fødselsoverskudd har vært på henholdsvis 260 og 80. Dette kan være nyttig når en leser diagrammet under.

¹⁴ Inkludert inn- og utvandring

¹⁵ Politidirektoratet (2015). *Politiets omverdenanalyse*. POD publikasjon 2016/01.

Eldrebølge¹⁶

På et nasjonalt nivå eldes befolkningen, men en høy nettoinnflytting og fruktbarhetsrate reduserer omfanget noe.

Også i politidistriktet har man erfart en økning i både antall eldre og andelen eldre av den totale befolkningsmengden. Over seksårsperioden 2010-2015 var det en økning på 17 % i antall eldre i politidistriktet. Fra 2015 til 2020 er det forventet en økning i antall eldre som tilsvarer 16 %.

Denne økningen reflekteres også i andelen eldre av befolkningen. Som tabellen under viser, var andelen eldre i politidistriktet på omtrent 12 % i 2010, mens den var på 14 % i 2015. I 2020 forventes den å være på nærmere 16 %. En konsekvens av eldrebølgen er at det vil være et større behov for helse- og omsorgstjenester i tiden som kommer.

Antall innbyggere per 1. januar			Antall personer på 67 år eller eldre per 1. januar			Andel personer på 67 år eller eldre		
2010	2015	2020	2010	2015	2020	2010	2015	2020
156949	163453	169390	19849	23251	26990	12,60 %	14,20 %	15,90 %

Migrasjon¹⁷

De siste årene har Europa erfart et rekordhøyt migrasjonspress, fortrinnsvis fra Syria, Afghanistan og Eritrea. Det finnes flere årsakssammenhenger til dette. Krig i hjemlandet, hvor krigen i Syria peker seg ut, manglende (håndhevelse av) menneskerettigheter, fattigdom og dystre framtidsutsikter. Globalisering, herunder jobbmuligheter, økt reisevirksomhet, internasjonalisering av utdanningssystemet, frihet samt gode velferdsordninger i europeiske land er andre årsaker. Det økte omfanget og profesjonaliseringen av menneskesmugling har også bidratt til migrasjonspress, hvor flertallet av migrantene er menn. I Norge erfarte man

¹⁶ 67 år og eldre

¹⁷ Begrepet dekker både frivillig og tvungen, legal og illegal innvandring og utvandring. En migrant er på samme tid både en emigrant og en immigrant, siden personen både reiser fra et sted og kommer til et sted. I Norge bruker man vanligvis begrepet innvandrere om immigranter (snl.no og forskning.no)

høsten 2015 en kraftig økning i antall asylsøkere som kom fra og via Russland til Storskog, som er Norges eneste Schengen landegrense (POD, 2015 og Store norske leksikon)¹⁸.

Troms politidistrikt har i svært liten grad blitt påvirket av asyl- og migrasjonsstrømmen som Europa og Norge har erfart. Det er et svært lite antall som har registrert seg om asylsøkere, mens det ikke er avdekket irregulære migranter. Det er registrert få kriminelle hendelser knyttet asyl- og migrasjonsstrømmen og asylmottak. Situasjonen ved asylmottakene er rolig, selv om enkeltpersoner kan forårsake noe bråk. Samtidig er ikke dette noe mer enn hva som er normalt og som man kan forvente.

Innvandring^{19 20}

På et nasjonalt nivå per januar 2016 var andelen innvandrere, altså personer født i utlandet men bosatt i Norge, på 13,4 % av Norges befolkning. Andelen norskfødte med innvandrerforeldre var på 2,9 %. Norge har innvandrere fra over 200 land, hvor flest kommer fra Europa. Asia representerer den nest største gruppen, mens den tredje største gruppen er Afrika. Polen er det landet som hadde flest innvandrere, mens Litauen og Sverige til sammen representerte nesten like mange som Polen. Av Afrikanske land var det Somalia som hadde flest innvandrere. Irak som er i Vest-Asia hadde flest innvandrere av de asiatiske land. Landet med flest norskfødte med innvandrerforeldre var Pakistan med Somalia som nummer to, mens Irak og Polen var noenlunde likt på tredjeplass.

De to årsakene som peker seg ut i forhold til hvorfor innvandrere kommer til Norge er familie og arbeid. Flukt representerer den tredje største årsaken, mens utdanning kommer til slutt.

Det har vært en økt arbeidsinnvandring etter EU-utvidelsen i 2004, og veksten i antall flyktninger har vært jevn de siste 15 år. Det ventes en økning som følge av migrantstrømmen man erfarte i andre halvdel av 2015. Økningen i antall polakker, svensker og litauere som kommer til Norge for å jobbe, gir store utslag på innvandrerstatistikken i en norsk kontekst.

Innvandringen til Norge har blitt mer regional spredt, hvor arbeidsinnvandringen har spredt seg til hele landet. Til tross for at flykninger bosettes i alle landets kommuner, flytter mange etter hvert til mer sentrale strøk.²¹

Det ventes at Norge vil ha en høy innvandring i årene som kommer, hvor SSB anslår at innvandringen vil være størst fra land utenfor Vesten, herunder Asia, Afrika, Latin-Amerika og Øst-Europa utenfor EU.²²

I konteksten av Nord-Norge har man over en seksårsperiode erfart en økning i innvandrere. Andelen innvandrere av befolkningen har også økt, hvor den per januar 2016 var på 10,3 %, mens andelen norskfødte med innvandrerforeldre var i underkant av 1 %.

Troms politidistrikt²³ har samme utvikling som Nord-Norge, hvor antallet innvandrere har økt i nevnte periode. Dette medfører også at andelen innvandrere av befolkningen også har økt, hvor den per januar 2016 var på 10,7 %. Dette er en økning på 4 % sammenlignet med 2011.

¹⁸ www.snl.no

¹⁹ Innflytting av utlendinger til et land eller stat hvor de tar varig opphold. Innvandrer brukes som fellesbetegnelse på personer med utenlandsk bakgrunn, uavhengig av årsaken til innvandringen. I offentlig statistikk er innvandrer definert som personer som er født i utlandet av to utenlandske foreldre og som på et tidspunkt har innvandret til Norge. Både flyktninger og asylsøkere er å regne som innvandrere, som et overordnet begrep (snl.no)

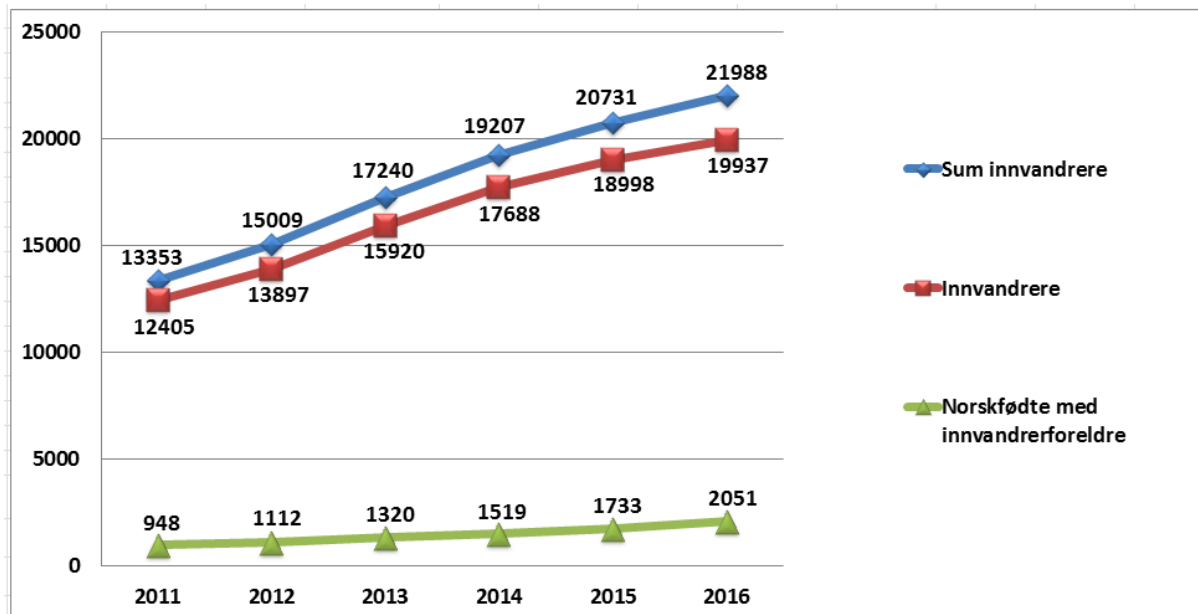
²⁰ SSB opererer med inndelingen innvandrere og norskfødte med innvandrerforeldre

²¹ www.ssb.no

²² <https://www.ssb.no/innvandring-og-innvandrere/nokkeltall>

²³ Nye Troms politidistrikt tilsvarer Troms fylke

Andelen norskfødte med innvandrereforeldre var på 1 % i januar 2016. Diagrammet under illustrerer utviklingen i Troms, hvor de vertikale tallene er i tusen, mens den horisontale linjen er år.

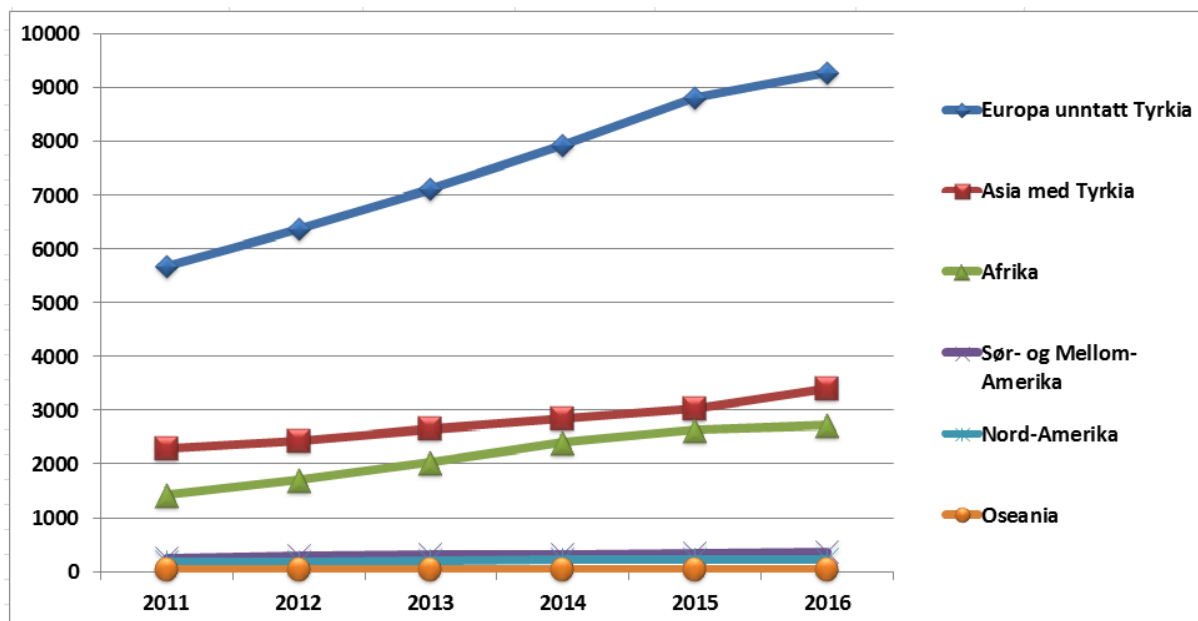

Andel av befolkningen for kategoriene innvandrere totalt og norskfødte med innvandrereforeldre i prosent, er illustrert i tabellen under.

	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Innvandrere - totalt	6,8	7,5	8,4	9,2	10,1	10,7
Norskfødte med innvandrereforeldre	0,5	0,6	0,7	0,7	0,8	1

I Nord-Norge har innvandrere målt etter region erfart en økning over en seksårsperiode. Det er omtrent like mange menn som kvinner som har innvandret, mens det hovedsakelig er fra Europe (unntatt Tyrkia) innvandrerne kommer fra. Afrika og Asia (med Tyrkia) er de neste regionene hvor innvandrerne kommer fra.

Det samme gjelder for Troms. Også i Troms er den kjønnsmessige fordelingen noenlunde lik, hvor det gjennomsnittlig er et par hundre mer menn enn kvinner. Videre, og som fremkommer i diagrammet under, er det regionen Europa (unntatt Tyrkia) som representerer de fleste innvandrerne. Men i Troms er det Asia (med Tyrkia) som representerer den nest største regionen, med Afrika som nummer tre. Herunder er det flest innvandrere fra Polen, Sverige, Litauen, Somalia, Tyskland og Russland.

Flyktninger^{24 25}

På et globalt nivå var det det flest flyktninger fra landene Syria, Afghanistan og Somalia i 2015²⁶. De tre landene som mottok flest flyktninger i 2015 var Tyrkia, Pakistan og Libanon. Til tross for den enorme medieoppmerksomheten omkring flyktningstrømmen, har kun en svært liten andel funnet veien til Norge. Samtidig står Norge overfor et større antall asylsøkere og flyktninger enn hva tilfellet har vært før.^{27 28}

Nord-Norge erfart en økning i antall flyktninger i seksårsperioden 2009-2016, hvor det er fleste mannlige flyktninger. Det er Nordland som har flest flyktninger målt i antall, og som har erfart den største økningen i antall over nevnte seksårsperiode. Samtidig er det Troms som har erfart den største prosentvise økningen i denne perioden.

Troms opplever også liknende trend som beskrevet ovenfor, herunder en økning i både antall og prosent. Økningen over seksårsperioden har vært på nærmere 100 %. Også i Troms er det flest mannlige flyktninger, og økningen, både i antall og prosent, er også størst i denne

²⁴ En flyktning er i henhold til FNs flyktningkonvensjon av 1951 en person som «har flyktet fra sitt land og har en velbegrunnet frykt for forfølgelse på grunn av rase, religion, nasjonalitet, politisk overbevisning eller medlemskap i en bestemt sosial gruppe, og som ikke er i stand til eller på grunn av slik frykt ikke villig til å påberope seg sitt lands beskyttelse». Brukes også ofte om personer som har fått beskyttelse av andre grunner enn det som er nevnt i Flyktningkonvensjonen. I den nye utlendingsloven som trådte i kraft 1. januar 2010 gis det flyktningstatus til de som defineres som flyktninger etter Flyktningkonvensjonen og de som står i fare for å bli utsatt for dødsstraff, tortur eller annen umenneskelig eller nedverdiggende behandling eller straff ved tilbakevending

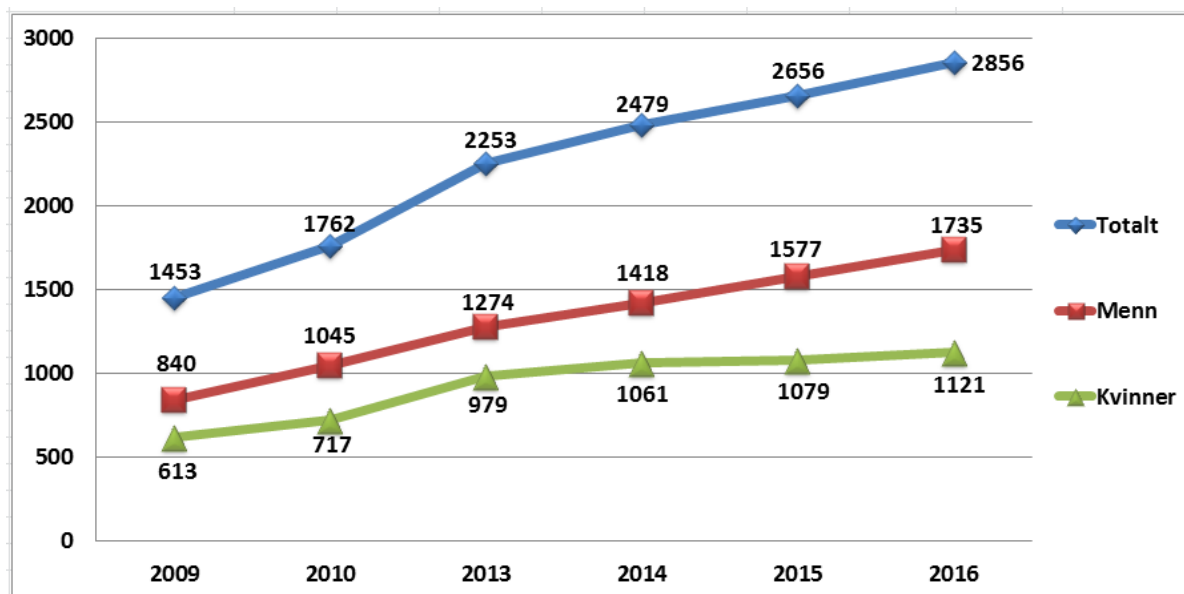
²⁵ En person som har flyktet fra sitt hjemland og med rette frykter for forfølgelse på grunn av rase, religion, nasjonalitet, politisk oppfatning eller tilhørighet til en bestemt sosial gruppe

²⁶ Disse tallene inkluderer ikke flyktninger fra Palestina og Vestbredden, ettersom disse tas hånd om av FNs særskilte organ for palestinske flyktninger, UNRWA

²⁷ <https://www.ssb.no/befolkning/artikler-og-publikasjoner/flyktninger-i-norge>

²⁸ <https://www.udi.no/statistikk-og-analyse/statistikk/?year=0&filter=6>

kategorien. Diagrammet under illustrerer utviklingen i Troms, hvor den vertikale tallene er i tusen, mens den horisontale linjen er år²⁹.

Asylsøkere^{30 31}

Tall fra UNHCR³² viser et dramatisk fall i antall flyktninger som har tatt seg inn til Europa i første halvdel av 2016. Dette står i sterk kontrast til andre halvdel av 2015. Ifølge FN-organet er i overkant av 200 000 som har tatt sjøveien til Europa i første halvdel av 2016, mens det var omtrent 1 million i hele 2015.

Tall fra UDI viser samme utvikling i Norge, en kraftig nedgang i antall asylsøkere. Man må tilbake til 1997 for å finne tilsvarende tall. Det har blant annet vært en halvering av antall enslige, mindreårige asylsøkere til Norge sammenlignet med samme periode i fjor. Det meldes også om god kapasitet på asylmottakene. Dersom asyltallene holder seg lave vil man begynne med en nedbygging i løpet av høsten 2016 i følge UDI-direktøren. Til tross for at situasjonen og fremtiden er usikker, vurderer UDI det dit hen at det ikke er noe som tyder på at fjorårets situasjon vil gjenta seg.^{33 34}

I 2015 erfarte man et rekordhøyt antall asylsøkere i Norge. Sammenlignet med 2010 var det en økning på over 20.000 søknader. Land med flest asylsøkere var Syria, Afghanistan, Irak og Eritrea. Gruppen asylsøkere som økte mest var enslige, mindreårige og det var tre ganger så mange menn som kvinner søkte om beskyttelse i Norge. Herunder er det nesten bare menn blant de enslige mindreårige asylsøkerne som kommer til Norge. I slutten av 2015 bodde det

²⁹ SSB har ikke tall for 2011 og 2012, derfor er tall fra 2009 og 2010 benyttet i konteksten av en seksårsperiode

³⁰ SSB har ikke statistikk om asylsøkere, det vil si personer som har søkt om beskyttelse (asyl) i Norge men ikke fått søknaden sin endelig avgjort

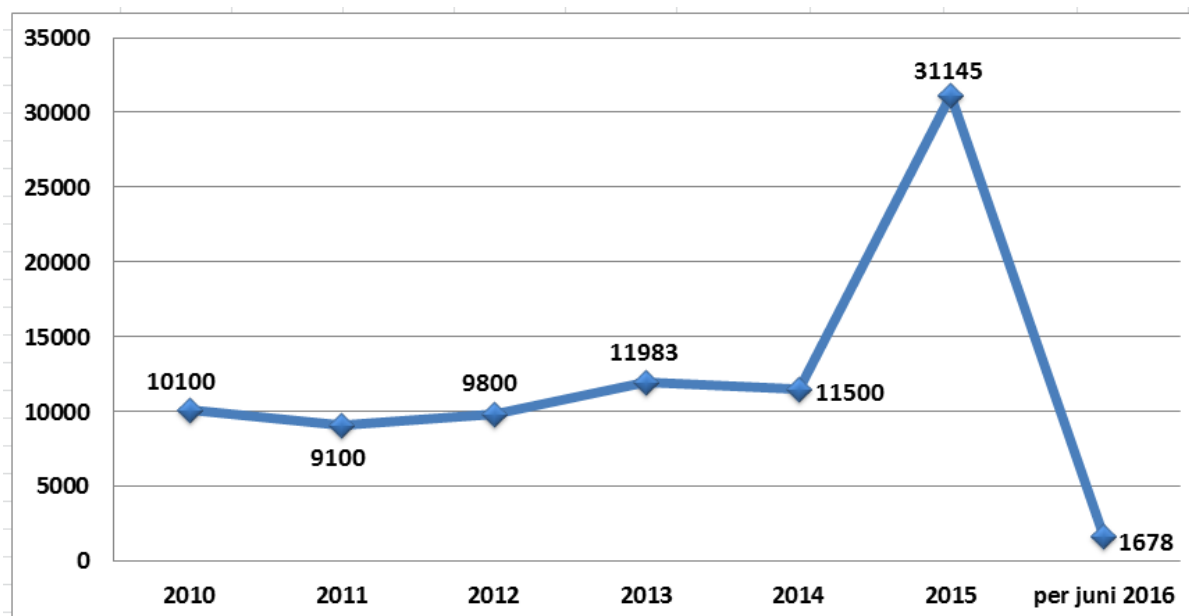
³¹ En asylsøker er en person som kommer til et land på egen hånd, og som søker om asyl ved ankomst eller kort tid etter. Personen kalles "asylsøker" fram til søknaden hans/hennes er behandlet. Alle mennesker har rett til å søke om asyl i et annet land. Denne rettigheten står i [FNs verdenserklæring for menneskerettigheter](#), artikkel 14

³² United Nations High Commissioner for Refugees / FNs høykommissær for flyktninger

³³ <http://www.dagbladet.no/nyheter/kraftig-nedgang-i-antall-asylsokere-til-norge/60302120>

³⁴ <http://www.aftenposten.no/verden/Slik-ble-flyktningstrommen-stanset-588264b.html>

tre ganger så mange personer i norske mottak som ved utgangen av 2014. Diagrammet under illustrerer den nasjonale utviklingen³⁵ mellom 2010 og juni 2016.

Det var 10 andre land i Europa som tok i mot flere asylsøkere enn Norge. Men om man tar hensyn til befolkningstallet var det kun tre andre land som tok i mot flere asylsøkere enn Norge.³⁶

Når det gjelder årsaken til denne nedgangen er det i hovedsak tre faktorer til at antallet asylsøkere har stupt i 2016. For det første har man en avtale med Russland om asylsøkerne som kommer fra Russland, noe man ikke hadde i 2015. Grenseovergangen ved Storskog var en sentral rute som ble benyttet i 2015. For det andre har en strengere grensekontroll i Europa vært viktig, og det faktum at man har stengt grenser etter dispensasjon fra EUs krav om fri ferdsel. Det er sannsynlig at denne dispensasjonen blir forlenget ifølge Institutt for samfunnsforskning. Den siste årsaken handler om EUs avtale med Tyrkia. Antallet som kommer fra Tyrkia til Hellas er kraftig redusert, og det er vanskeligere å komme fra Tyrkia til andre europeiske land.

Det er viktig å nevne at vi mangler kunnskap om hvor stor del og hvilken type kriminalitet som begås av bosatte/registrerte utlendinger kontra de uten lovlig opphold/på gjennomreise.³⁷

Arbeid og arbeidsledighet

I forhold til andre land er en stor del av befolkningen i Norge i arbeid. Først og fremst skyldes dette at mange kvinner er blitt yrkesaktive. For 40 år siden var under halvparten av norske kvinner i arbeid eller aktive arbeidssøkere, nå er nærmere 70 % yrkesaktive (SSB³⁹).

Arbeidsledigheten^{40 41} på et nasjonalt nivå er på 3,1 % per juni 2016, mens den var på 2,4 % i 2011⁴². Per juni 2016 er andelen menn helt ledig på 3,4 %, mens andelen kvinner helt ledig er

³⁵ Tall på fylkesnivå finnes ikke tilgjengelig på åpne kilder

³⁶ <http://www.aftenposten.no/norge/politikk/Her-er-grafene-som-forklarer-asylaret-2015-60256b.html>

³⁷ <http://www.aftenposten.no/verden/Slik-ble-flyktningstrommen-stanset-588264b.html>

³⁸ <http://data.unhcr.org/mediterranean/regional.php>

³⁹ <http://www.ssb.no/arbeid-og-lonn/nokkeltall/hovedside-arbeid-og-lonn>

⁴⁰ Arbeidsledige målt i forhold til den totale arbeidsstyrken

på 2,9 %. Det er høyest andel helt ledig i aldersgruppen 20-24 år, mens det er flest helt ledige i antall i aldersgruppen 30-39 år. En forklaring til at andelen helt ledige er såpass høy sammenlignet med tidligere år, er den såkalte oljebremsen hvor det er blitt lavere oljepriser og lavere investeringsvilje på norsk sokkel.

Troms fylke har en arbeidsledighet på 2,3 % per juni 2016, som er lavere enn Nordland og Finnmark med henholdsvis 2,7 % og 3,6 %. For Troms sin del er dette en nedgang sammenlignet med året før. Per juni 2016 er andelen menn helt ledig i Troms på 2,5 % som er en nedgang fra i fjor. Andelen kvinner helt ledig er på 2,1 %, som også er en nedgang fra i fjor. Det er høyest andel helt ledig i aldersgruppene 20-24 år, mens det er flest helt ledige i antall i aldersgruppen 30-39 år. Det er i Tromsø og Harstad som har flest antall helt ledige, herunder har Tromsø erfart en nedgang fra 2015 mens Harstad har opplevd en marginal økning. Den største andelen finnes i Lavangen kommune. Det er yrkesgruppen *Butikk- og salgsarbeid* og *Industriarbeid* som har flest helt ledige (NAV⁴³).

Ifølge Karde (2013) har det vært en økning i antall arbeidsplasser i de tre nordligste fylkene. Landsdelen innehar ressurser som etterspørres globalt, men den fremste utfordringen er nettopp mangelen på kompetente mennesker som kan løse de mange oppgaver som preger en landsdel i vekst. Som vi tidligere har sett står innvandring for en stor del av forklaringen på vekst i folketallet.

I dag løses en stor del av arbeidskraftbehovet gjennom pendling. Omtrent 10.000 arbeidstakere pendler til Nord-Norge, og av disse kommer om lag halvparten fra kommuner i Sør-Norge, mens resten er pendlere med bostedsadresse utenfor landet. Samtidig har nesten like mange mennesker med bostedsadresse i Nord-Norge sitt arbeidssted utenfor landsdelen.

I Nord-Norge er det kommet omtrent 17.000 nye jobber de siste 10 årene. Den dominerende jobbskaperen er offentlig sektor med 10.000 nye jobber i nord. Dermed vokser offentlig sektor i nordområdene raskere enn for landet totalt. I et nasjonalt perspektiv står den offentlige sektor for omtrent 50 % av netto sysselsetting. Offentlig sektor har stor betydning i nordområdene, hvor betydningen er størst i Troms hvor nærmere 50 % av de sysselsatte er å finne innenfor offentlig tjenesteproduksjon.

Det har vært en betydelig økning i byene de 10 siste årene, hvor jobbskapingen i stor grad skjer. Et godt eksempel på at satsning gir arbeidsplasser og vekst er Tromsø. Oppbyggingen av betydelige offentlige etater, kunnskapsinstitusjoner og helseforetak har gitt mange nye jobber.

Utdanning

Norge karakteriseres som en sterk velferdsstat som innebærer at det er et høyt utdanningsnivå i Norge. I 2014 var Norges andel med høyere utdanning⁴⁴ i aldersgruppen 25-64 høyere en gjennomsnitt i OECD landene⁴⁵. Denne trenden har nå reversert, og i følge OECD (2016)⁴⁶ sin siste publikasjon ligger Norge nå under gjennomsnittet når det gjelder andelen voksne med utdanning på masternivå. Derimot scorer Norge høyt på høyere utdanning generelt, dette

⁴¹ Prosent av arbeidsstyrken. Arbeidsstyrken er summen av sysselsatte og arbeidsledige, altså perosner som tilbyr arbeidskraften sin på arbeidsmarkedet

⁴² Fjerde kvartal

⁴³ <https://www.nav.no/no/Lokalt/Troms/Statistikk+og+presse>

⁴⁴ Universitets- og høyskoleutdanning, kort (til og med fire år) pluss lang (fra fire år og oppover inkl. doktorgrad)

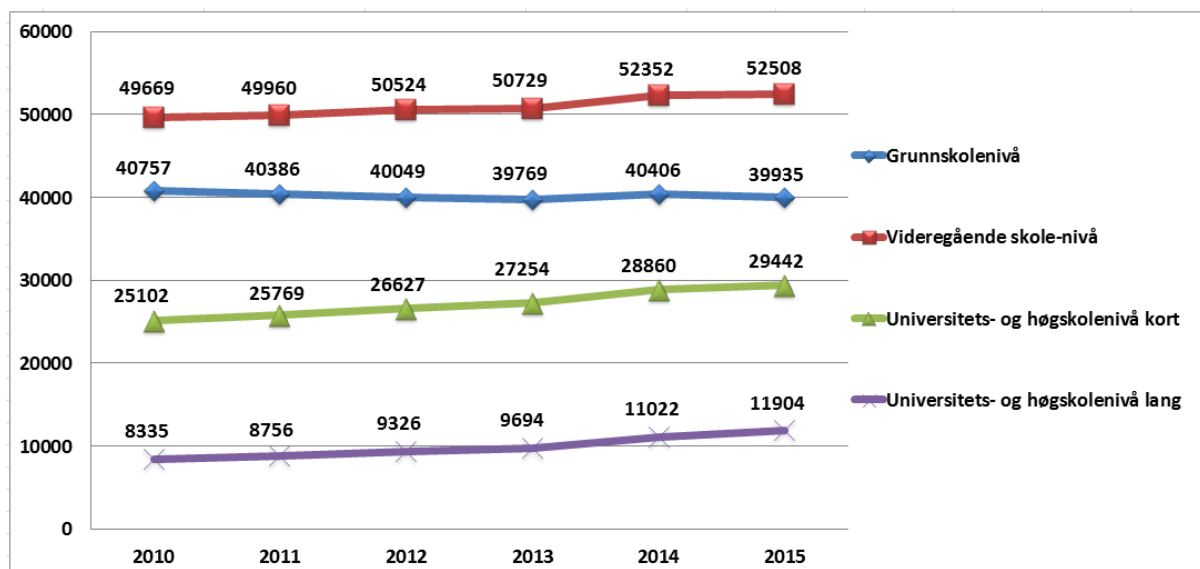
⁴⁵ Også kjent som organisasjonen for økonomisk samarbeid og utvikling – Organisation for Economic Co-operation and Development. Består av 34 land.

⁴⁶ OECD (2016). *Education at a glance 2016*.

skyldes at mange nordmenn har en bachelorgrad. Det forventes at en høy andel av befolkningen vil ta en høyere utdanning i fremtiden. Dette sammenfaller med kunnskapsfunnets krav om teoretisk utdanning for å kunne utføre enkle arbeidsoppgaver som i fremtiden kan føre til at det vil bli enda vanskeligere å få seg en jobb for de med et lavt utdanningsnivå. Utdanningsnivået i nordområdene avspeiler et arbeidsliv der det er behov for arbeidstakere til effektive produksjonsbedrifter, mens det er relativt sett færre hovedkontorer som innebærer ledelsesfunksjoner sammenlignet med mer sentrale deler av landet (SSB⁴⁷ og Aftenposten⁴⁸).

I seksårsperioden 2011-2016 har utdanningsnivået i Norge, målt i antall personer, økt i kategoriene *grunnskole-*, *videregående skole-* og *universitets- og høgskolenivå*⁴⁹. I antall har økningen vært størst i kategorien *universitets- og høgskolenivå kort*, mens den største prosentvise økningen har vært i kategorien *universitets- og høgskolenivå lang*. I samme tidsperiode er det flere kvinner som har tatt høyere utdanning⁵⁰. Innen kategorien *universitets- og høgskolenivå lang* har økningen for kvinner vært på nærmere 60 %, mens for menn har økningen vært på 30 %.

I en Nord-Norge kontekst er det flest personer med utdanning innenfor alle overnevnte kategorier i Nordland, med Troms som nummer to. Av disse to fylkene finnes den største positive endringen i Troms, både i antall men også den prosentvise økningen. I begge fylkene er det en tilbakegang, i nevnte seksårsperiode, i antall personer som har *grunnskolenivå*, mens man i Finnmark har erfart en marginal økning. Under illustreres utviklingen i Troms fylke, målt i antall personer innenfor de ulike utdanningskategoriene.

I Troms fylke var andelen⁵¹ med *universitets- og høgskoleutdanning lang* på 9 % i 2016, mens andelen for *universitets- og høgskoleutdanning kort* var på 22 %. Andelen med *grunnskole* var på 30 %, mens andelen med *videregående* var på 39 %.

Tallene for 2016 reflekterer utviklingen som har vært i tidsperioden 2011-2016. Andelen av befolkningen med *videregående skolenivå* har vært stabilt på 39 %, mens andelen med

⁴⁷ <http://ssb.no/utniv>

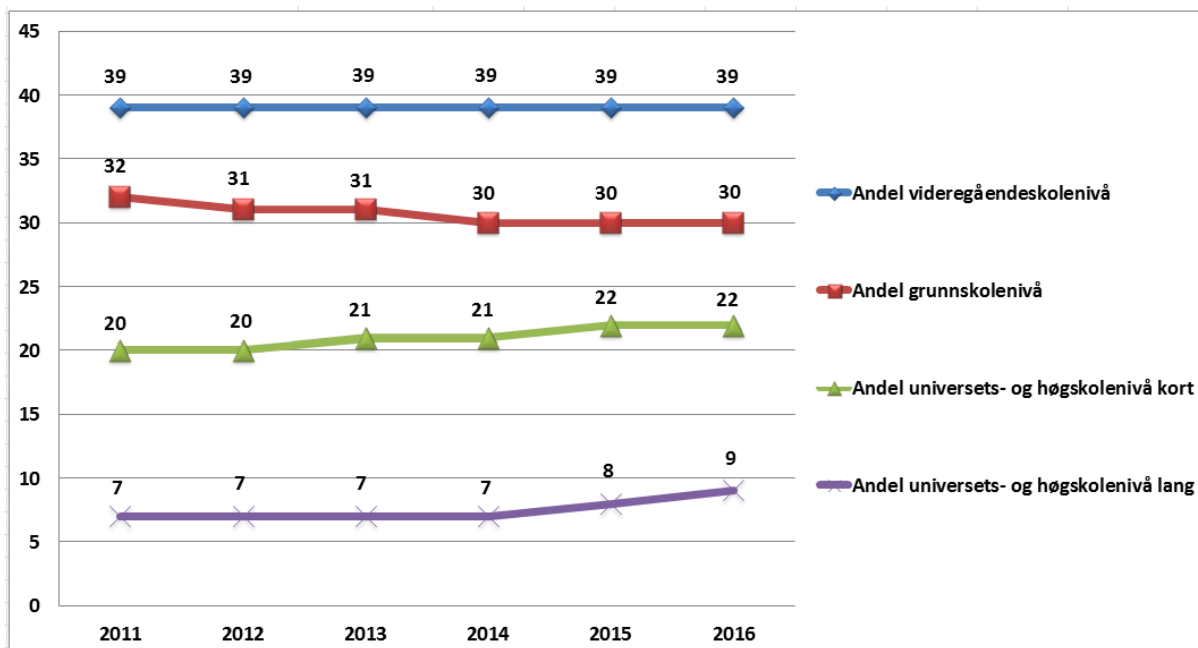
⁴⁸ <http://www.aftenposten.no/okonomi/Ny-rapport-avkrefter-mastersyke-i-Norge-20030b.html>

⁴⁹ Både kort (til og med fire år) og lang (mer enn fire år samt forskerutdanning)

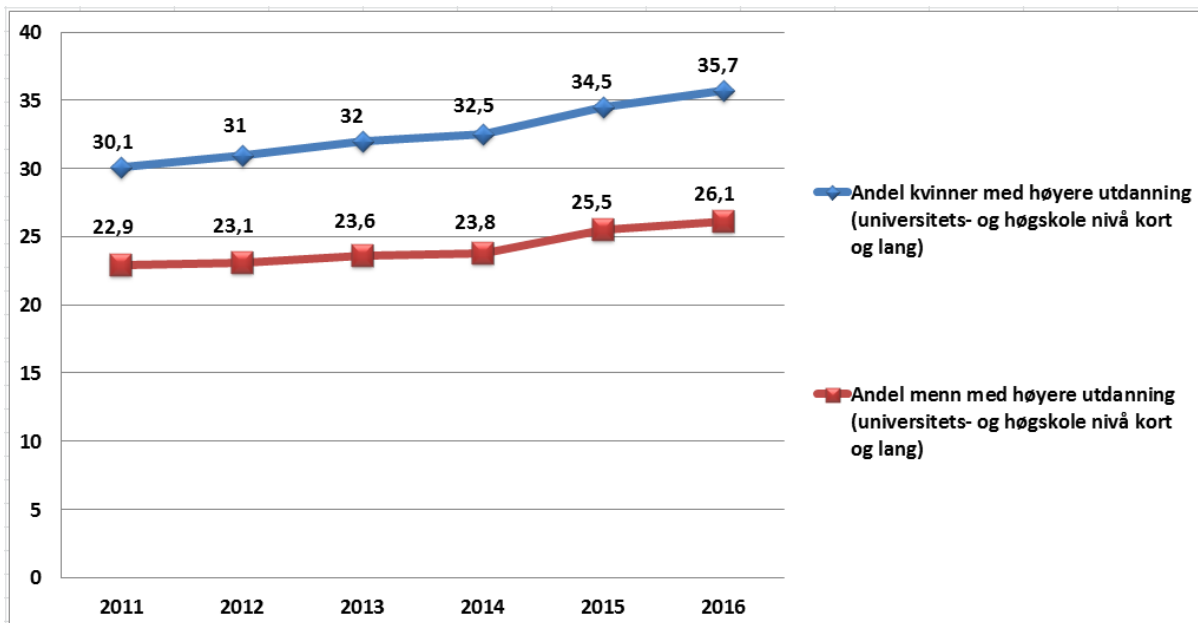
⁵⁰ Universitets- og høgskolenivå kort og lang

⁵¹ Tatt utgangspunkt i antall innbyggere fra 16 år og oppover per 1. januar

grunnskolenivå har sunket noe. Det har vært en økning i kategorien *universitets- og høgskolenivå kort og lang*. På neste side illustreres utviklingen i andel av befolkning med nevnte utdanningskategorier for seksårsperioden 2011-2016.

Som den nasjonale trenden er det også i Troms fylke er det flere kvinner enn menn som tar høyere utdanning. Over tid har antall, men også den prosentvise økningen, blant kvinner som tar høyere utdanning vært størst. Også andelen kvinner med høyere utdanning er betraktelig høyere enn andelen menn med høyere utdanning. Over seksårsperioden 2011-2016 har andelen kvinner med høyere utdannelse økt med nesten 6 %, mens økningen for menn har vært 3 %. Under illustreres andelen kvinner og menn med høyere utdanning i Troms fylke, perioden 2011-2016.

3.3 KRIMINALITETSUTVIKLING

Kriminalitetsbilde er omtalt i dokumentet *Analyse med risiko- og sårbarhetsvurderinger – Troms politidistrikt 2016*⁵² som er gjennomgått i styringsgruppemøte. I dette dokumentet vil en omtale noen hovedtrekk fra kriminalitetsbildet i nye Troms politidistrikt, mens man i analysedokument vil finne mer utfyllende informasjon innenfor utvalgte og prioriterte områder.

Våre straffesaksstatistikker viser en fallende trend for de siste tre år, fra 9745 saker i de 24 kommunene i 2013 til 8531 saker i 2015. Gjennomgående ser en at Tromsø har flere saker enn andelen av folketallet skulle tilsi, ved at man i tre-års perioden har om lag 50 % av straffesakene med 44,7 % av befolkningen. Motsatt ser en at de minste kommunene, med noen få unntak, har færre saker enn sin andel etter innbyggertallet. Dette er for øvrig en nasjonal tendens – urbaniserte områder har normalt høynet kriminalitet. I tillegg må en ta i betraktning at det i Tromsø utover det folkeregistrerte innbyggertallet, til enhver tid befinner seg flere tusen studenter i byen i tillegg til at Tromsø er en attraktiv utelivsby for tilreisende fra nær og fjern.

Neste tabell viser antall straffesaker på kommunenivå for 3-års periode 2013 til 2015, samt prosentvis andel av straffesaker i forhold til andel innbyggere.

KOMMUNE	STRAFFE- SAKER 2013	STRAFFE- SAKER 2014	STRAFFE- SAKER 2015	SUM STRAFFESAKER 2013-2015	PROSENT AV ALLE STRAFFE- SAKER	BEFOLKNING 2015 K4	PROSENT AV BEFOLKNING I TROMS PD
TROMSØ	5094	4630	4107	13831	50,3	73480	44,7
HARSTAD	1120	1301	1272	3693	13,4	24695	15
LENVIK	807	600	675	2082	7,6	11618	7,1
BALSFJORD	504	410	365	1279	4,6	5701	3,5
MÅLSELV	348	382	325	1055	3,8	6741	4,1
NORDREISA	294	285	236	815	3	4895	3
BARDU	201	196	213	610	2,2	4019	2,4
STORFJORD	148	156	104	408	1,5	1865	1,1
SØRREISA	139	130	121	390	1,4	3452	2,1
LYNGEN	101	132	151	384	1,4	2861	1,7
KVÆFJORD	123	149	106	378	1,4	3029	1,8
SALANGEN	90	147	93	330	1,2	2230	1,4
SKJERVØY	100	94	124	318	1,1	2920	1,8
KVÆNANGEN	95	102	100	297	1,1	1231	0,7
KÅFJORD	92	91	109	292	1,1	2150	1,3
SKÅNLAND	121	77	69	267	1	3041	1,9
KARLSØY	97	88	70	255	0,9	2282	1,4
TRANØY	53	39	51	143	0,5	1543	0,9
GRATANGEN	41	52	47	140	0,5	1137	0,7
IBESTAD	33	31	48	112	0,4	1403	0,9
TORSKEN	40	34	37	111	0,4	913	0,6
DYRØY	35	32	41	108	0,4	1158	0,7
BERG	45	31	24	100	0,4	915	0,6
LAVANGEN	24	32	43	99	0,4	1051	0,6
TOTALSUM	9745	9221	8531	27497	100	164330	100

Kjønn og alderssammensetning har også betydning for kriminalitet, da en vet at unge menn er overrepresentert som gjerningsmenn.

Tabellen nedenfor viser sammenhengen mellom antall straffesaker og alderssammensetning i de ulike kommunene i Troms politidistrikt, hvor aldersgruppen 16-34 år er fremhevet.

⁵² All kriminalstatistikk er hentet ut fra politiets lukkede systemer

Gjennomgående ser en at de kommunene som har hatt negativ befolkningsutvikling de siste årene, og som i SSB sine prognoser forventes ytterligere nedgang mot 2040, har en relativt høy andel eldre. I Ibestad er 27 % av befolkningen eldre enn 67 år, mens bare 19 % av befolkningen er i aldersgruppen 16-34 år i Lavangen, Tranøy og Lyngen. I Tromsø er bare 11 % av befolkningen over 67 år, mens hele 29% av befolkningen i gruppen 16-34 år. Man merker seg også at det i forsvarskommunene Målselv og Bardu er hele 27 % og 28 % i aldergruppen 16-34 år.

KOMMUNER	0-15 ÅR	16-18 ÅR	19-34 ÅR	35-66 ÅR	67-74 ÅR	75 ÅR OG ELDRE	SUM	% 16- 34 ÅR	ELDRE ENN 67
BALSFJORD	945	244	983	2347	580	602	5701	22 %	21 %
BARDU	754	112	1033	1478	334	308	4019	28 %	16 %
BERG	140	29	198	363	89	96	915	25 %	20 %
DYRØY	181	36	190	495	126	130	1158	20 %	22 %
GRATANGEN	179	44	191	456	113	154	1137	21 %	23 %
HARSTAD	4534	922	5066	10263	2043	1867	24695	24 %	16 %
IBESTAD	190	60	217	561	178	197	1403	20 %	27 %
KARLSØY	294	88	420	964	257	259	2282	22 %	23 %
KVÆFJORD	502	144	589	1239	285	270	3029	24 %	18 %
KVÆNANGEN	186	49	205	505	136	150	1231	21 %	23 %
KÅFJORD	324	66	411	874	229	246	2150	22 %	22 %
LAVANGEN	222	33	169	399	103	125	1051	19 %	22 %
LENVIK	2328	537	2211	4781	881	880	11618	24 %	15 %
LYNGEN	446	118	436	1206	320	335	2861	19 %	23 %
MÅLSELV	1197	290	1528	2650	504	572	6741	27 %	16 %
NORDREISA	932	186	932	2010	437	398	4895	23 %	17 %
SALANGEN	363	144	386	922	245	170	2230	24 %	19 %
SKJERVØY	501	124	604	1144	312	235	2920	25 %	19 %
SKÅNLAND	498	128	479	1328	329	279	3041	20 %	20 %
STORFJORD	316	68	327	827	185	142	1865	21 %	18 %
SØRREISA	654	153	614	1466	290	275	3452	22 %	16 %
TORSKEN	139	39	152	367	105	111	913	21 %	24 %
TRANØY	270	52	243	612	174	192	1543	19 %	24 %
TROMSØ	13989	2646	18536	30525	4346	3438	73480	29 %	11 %

Vårt oppdrag er nå å etablere en tjenesteenhets og tjenestestedsstruktur der vi tar utgangspunkt i dagens innbyggertall og bosettingsmønster. Det kan dog være av interesse å se på SSB's framskriving⁵³ for Troms politidistrikts 24 kommuner. Mens innbyggertallet i Troms ved siste årsskifte var 164.330, framskriver SSB dette til vel 181.000 i 2040, en samlet økning på knapt 16.000. Av dette beregnes vel 10.000 å tilfalle Tromsø, nær 3.000 til Harstad og omtrent 1.800 til Lenvik. Av fylkets øvrige 21 kommuner antas åtte å få en økning, mens de resterende 13 ligger an til befolkningsreduksjon. Om disse analysene slår til vil det måtte få betydning for politiets framtidige organisering og ressursfordeling.

⁵³ Her er alternativ MMMM benyttet

KOMMUNER	ANTALL INNBYGGER I 2020	ANTALL INNBYGGER I 2025	ANTALL INNBYGGER I 2030	ANTALL INNBYGGER I 2035	ANTALL INNBYGGER I 2040
Tromsø	75992	78280	80388	82168	83728
Harstad	25276	25870	26488	27044	27524
Leivik	12123	12466	12797	13095	13413
Målselv	6935	7098	7258	7445	7606
Balsfjord	5778	5996	6213	6422	6632
Nordreisa	5086	5228	5381	5503	5638
Bardu	4169	4293	4427	4547	4659
Sørreisa	3591	3698	3789	3877	3941
Skånland	3074	3108	3140	3152	3150
Kvæfjord	3038	3069	3116	3145	3167
Skjervøy	2995	3046	3094	3146	3173
Lyngen	2757	2701	2668	2644	2608
Salangen	2244	2238	2245	2242	2244
Karlsøy	2237	2227	2231	2215	2190
Kåfjord	2137	2101	2063	2016	1979
Storfjord	1845	1850	1863	1861	1860
Tranøy	1554	1527	1518	1496	1485
Ibestad	1351	1281	1218	1153	1108
Kvænangen	1212	1174	1147	1124	1102
Dyrøy	1132	1078	1051	1021	979
Gratangen	1107	1063	1040	1012	986
Lavangen	1068	1053	1052	1053	1060
Berg	930	913	898	873	854
Torsken	916	885	866	857	835
SUM TROMS PD	168547	172243	175951	179111	181921

Oppdrag og hendelser av betydning som meldes inn til politiet blir loggført i Politiets Operasjonslogg (PO). Vedlagte tabell viser antall oppdrag i PO fordelt på år for den enkelte kommune.

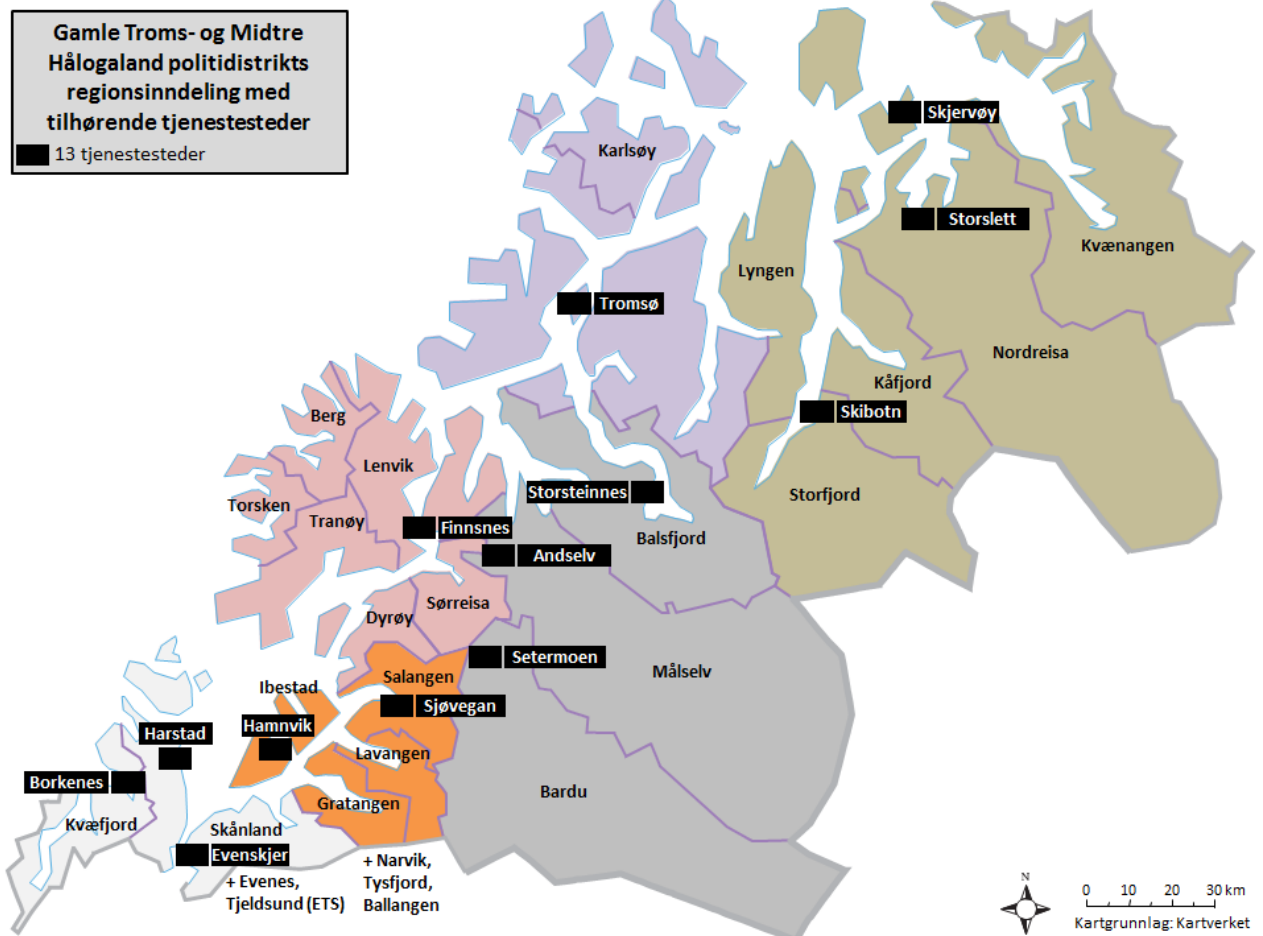
Her skal en være oppmerksom på at det er flere feilkilder. Man kan ha noe ulik loggføringspraksis med hensyn til terskelen for å loggføre samt at feilkodinger kan gi feil stedsangivelse. I hovedsak vil dog PO-logg gi en indikasjon på aktivitet og hendelser. Som innenfor straffesaksområdet, hvor det er en klar sammenheng mellom antall straffesaker og andel innbyggere, ser en de samme tendensene i operasjonsloggen. Harstad og Tromsø utpeker seg, ved at de samlet har omtrent 60 % av fylkets innbyggere, mens de til sammen er registrert med omtrent 73 % av loggføringene.

KOMMUNE	PO- OPPDRAG 2013	PO- OPPDRAG 2014	PO- OPPDRAG 2015	SUM PO- OPPDRAG 2013-2015	PROSENT AV ALLE PO- OPPDRAG	BEFOLKNING 2015 K4	PROSENT AV BEFOLKNING I TROMS PD
TROMSØ	10504	10384	11697	32585	53,2	73480	44,6
HARSTAD	3869	4030	4677	12576	20,6	24695	15
LENVIK	838	911	1263	3012	4,9	11618	7,1
BALSFJORD	508	555	848	1911	3,1	5701	3,5
MÅLSELV	502	553	686	1741	2,8	6741	4,1
NORDREISA	380	390	461	1231	2	4895	3
KVÆFJORD	307	338	370	1015	1,7	3029	1,8
BARDU	205	228	324	757	1,2	4019	2,5
LYNGEN	233	227	260	720	1,2	2861	1,7
STORFJORD	183	174	277	634	1	1865	1,1
SALANGEN	147	243	197	587	1	2230	1,4
KARLSØY	193	167	210	570	0,9	2282	1,4
SØRREISA	183	175	210	568	0,9	3452	2,1
SKJERVØY	170	154	201	525	0,9	2920	1,8
KÅFJORD	161	146	218	525	0,9	2150	1,3
SKÅNLAND	111	123	224	458	0,7	3041	1,9
GRATANGEN	78	138	153	369	0,6	1137	0,7
KVÆNANGEN	73	101	177	351	0,6	1231	0,7
IBESTAD	117	109	106	332	0,5	1403	0,9
LAVANGEN	69	80	126	275	0,4	1051	0,6
TRANØY	55	64	107	226	0,4	1543	0,9
BERG	66	50	98	214	0,3	915	0,6
DYRØY	46	37	40	123	0,2	1158	0,7
TORSKEN	0	0	10	10	0	913	0,6
TOTALSUM	18998	19377	22940	61315	100	164330	100

3.4 DAGENS ORGANISERING AV POLITITJENESTEN

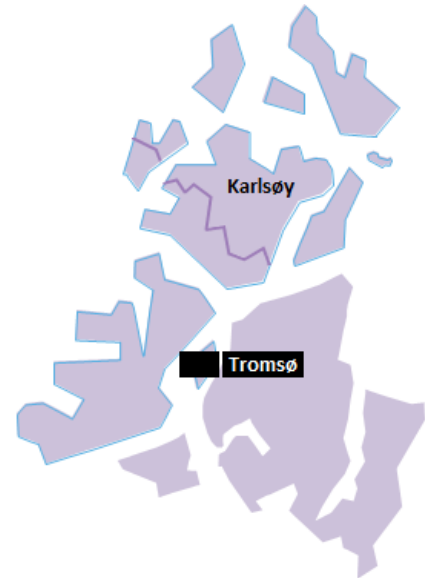
"Gamle" Troms pd er organisert i fire regioner. De fire regionene er Tromsø-, Nord-Troms-, Finnsnes- og Målselvregionen. I disse fire regionene er det en politistasjon, sju lensmannskontor og innbefatter til sammen 17 kommuner. Også i Midtre-Hålogaland har man hatt en regionløsning. De tjenestedene som nå er med å danne et nytt Troms politidistrikt har vært tilknyttet Harstad- og Ofoten-regionen, og utgjør en politistasjon, fire lensmannskontor i til sammen sju kommuner. Begge disse regionene har inkludert kommuner i Nordland, så vel som Troms. Politidistriktet grenser i nord til Finnmark politidistrikt og i sør til Nordland politidistrikt. Samlet er det 13 tjenestesteder i Troms.

Kartet nedenfor illustrerer ovennevnte beskrivelse.

Tromsø-regionen

Tromsø og Karlsøy kommune med til sammen 75.762 innbyggere, hvor Tromsø politistasjon har ansvaret for polititjenesten, mens namsfogden i Tromsø er namsmann. Politistasjonen har heldøgns aktiv tjeneste. Tromsø kommune har en rivende befolkningsutvikling, der folketallet de sju siste år har økt fra 66.513 til 73.480 ved siste årsskifte, en gjennomsnittlig økning på om lag 1.000 i året. SSB framskriver innbyggertallet i Tromsø i 2040 til 83.728. Karlsøy hadde 2.282 innbyggere sist årsskifte og en tilbakegang på omtrent 100 innbyggere de sju siste årene. SSB`s framskrivning viser svak fallende tendens i folketallet for Karlsøy mot 2040.

Nord-Troms regionen

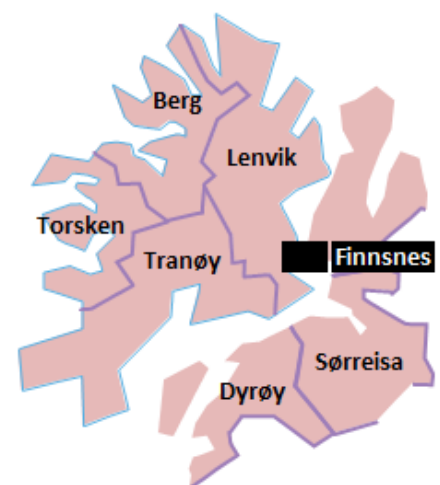
Regionen omfatter kommunene Kvænangen, Nordreisa, Skjervøy, Kåfjord, Storfjord og Lyngen. Regionen har 15.992 innbyggere og en svakt fallende befolkningsutvikling, der innbyggertallet for sju år siden var 16.192. I sju-års perioden har Nordreisa den største befolkningsøkningen med omtrent 200 innbyggere, mens Lyngen har en tilbakegang på omtrent 300. I regionen er tre lensmannsdistrikt, Skjervøy, Nordreisa med kontorsted på Storslett og Lyngen med kontorsted i Skibotn. Storslett er utpekt som regionsenter og ressursene befinner seg i dag i hovedsak på Storslett og i Skibotn. Regionen er preget av store avstander. Strekningen mellom tjenestestedene på Storslett og Skjervøy er 47 km, fra Storslett til Skibotn 116 km og strekningen Storslett til Lyngseidet 183 km. Fra Burfjord til Svensby i Lyngen er det 279 km.

I SSB`s framskrivning til 2040 antas folketallet å øke i kommunene Nordreisa og Skjervøy, mens det holdes stabilt i Storfjord, og det spås ytterligere tilbakegang i Lyngen, Kvænangen og Kåfjord. SSB estimerer en samlet befolkning i de seks kommunene til 16.360 i 2040.

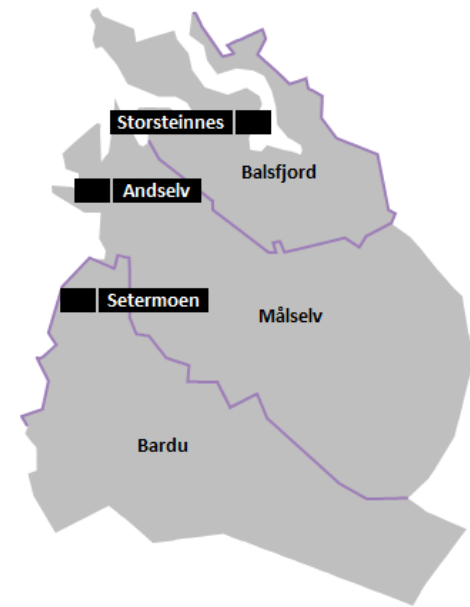
Finnsnes-regionen

Består av kommunene Berg, Torsken, Tranøy, Lenvik, Sørreisa og Dyrøy, med til sammen 19 599 innbyggere. Bare et lensmannskontor som er steds plassert på Finnsnes. Finnsnes er et geografisk midtpunkt i regionen og har rollen som handelssenter og servicesenter for om lag 35.000 innbyggere i Midt-Troms. SSB framskriver det samlede folketall for regionen i 2040 til 21.507 innbyggere, en økning på 2.000. Økningen antas å komme i hovedsak i Lenvik og også nokså markert i Sørreisa, mens de øvrige fire kommunene ligger an til tilbakegang. Det er 62 km fra Finnsnes til Gryllefjord, 44 kilometer fra Finnsnes til Brøstadbotn og 45 kilometer fra Finnsnes til Bardufoss.

Målselv-regionen

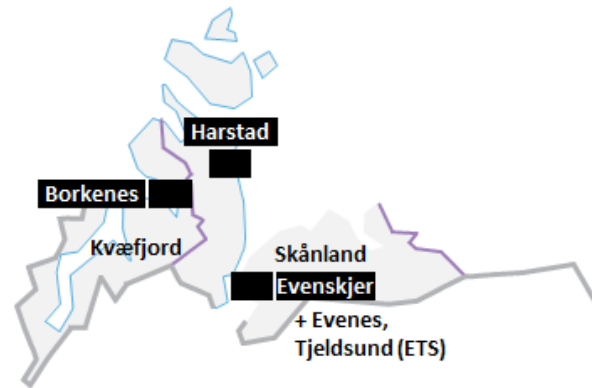
Består av kommunene Bardu, Målselv og Balsfjord med til sammen 16 461 innbyggere. I regionen er det tre lensmannsdistrikt, Bardu lensmannsdistrikt med kontorsted Setermoen, Målselv lensmannsdistrikt med kontorsted Bardufoss og Balsfjord lensmannsdistrikt med kontorsted Storsteinnes. Kommunene Målselv og Bardu er vertskap for betydelig militær aktivitet. SSB framskriver det samlede folketall i de tre kommunene til 18.897 i 2040 med jevn økning for alle tre kommunene. Avstanden fra Setermoen til Bardufoss er 28 km og fra Setermoen til Storsteinnes 75 km.

Tromskommunene i Harstad-regionen

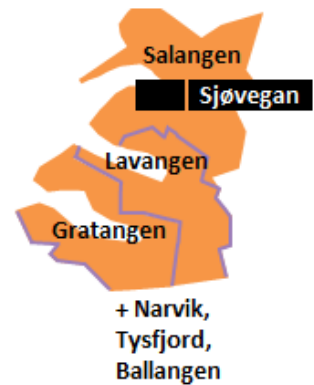
Kommunene Harstad, Kvæfjord og Skånland blir nå en del av Troms politidistrikt. Her bor 30 765 innbyggere. I dag har man Kvæfjord lensmannskontor, Harstad politistasjon, samt Skånland lensmannskontor, hvor sistnevnte betjener Nordlandskommunene Evenes og Tjeldsund i tillegg til Skånland.

SSB framskriver folketallet i de tre Troms-kommunene til 33.841 i 2040, hvor Harstad antas å ha øket til 27.524 innbyggere, mens de to andre kommunene ligger an til en svak økning. Kommunikasjonsmessig er det korte avstander i regionen, med 19 km fra Harstad til Borkenes, 33 km fra Harstad til Sandtorg og 58 km fra Harstad til Grov.

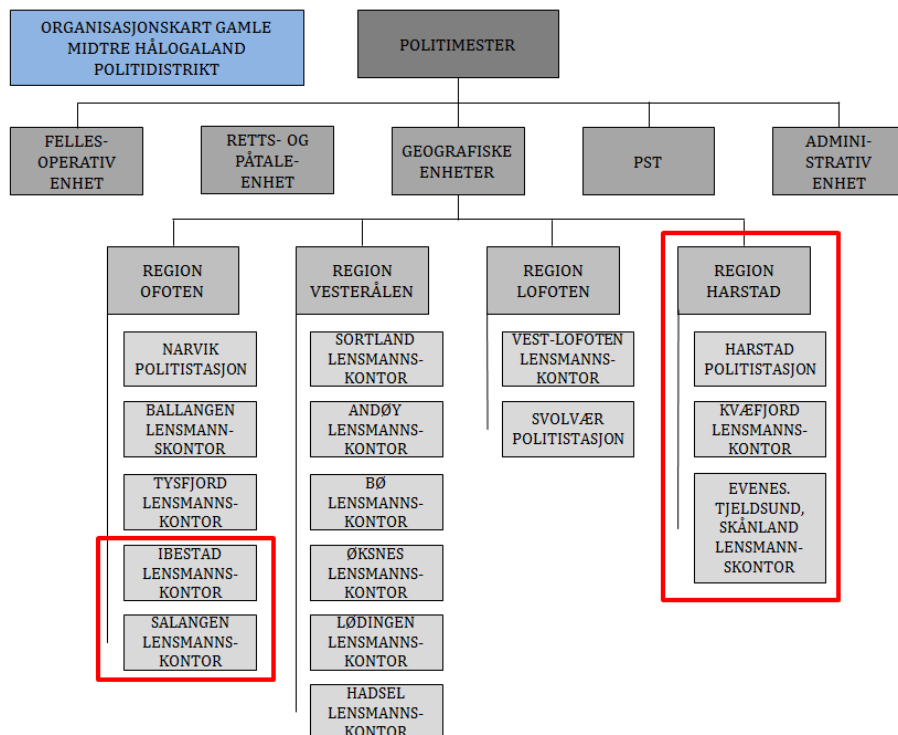
Tromskommunene i Ofoten-regionen

Kommunene Salangen, Lavangen og Gratangen dekkes av Salangen lensmannsdistrikt med kontorsted på Sjøvegan. Disse kommunene har 4.432 innbyggere. Ibestad kommune betjenes av Ibestad lensmannskontor beliggende i Hamnvik. Ibestad har 1.398 innbyggere. De fire kommunene har til sammen 5.830 innbyggere, noe SSB anslår i 2040 vil ha falt til 5.398. Folketallet antas nokså stabilt i Lavangen og Salangen, mens Gratangen og særlig Ibestad ligger an til størst reduksjon. Fra Hamnvik til Sjøvegan er det 45 km, fra Hamnvik til Setermoen 73 km og fra Sjøvegan til Gratangsbøtn 46 km.

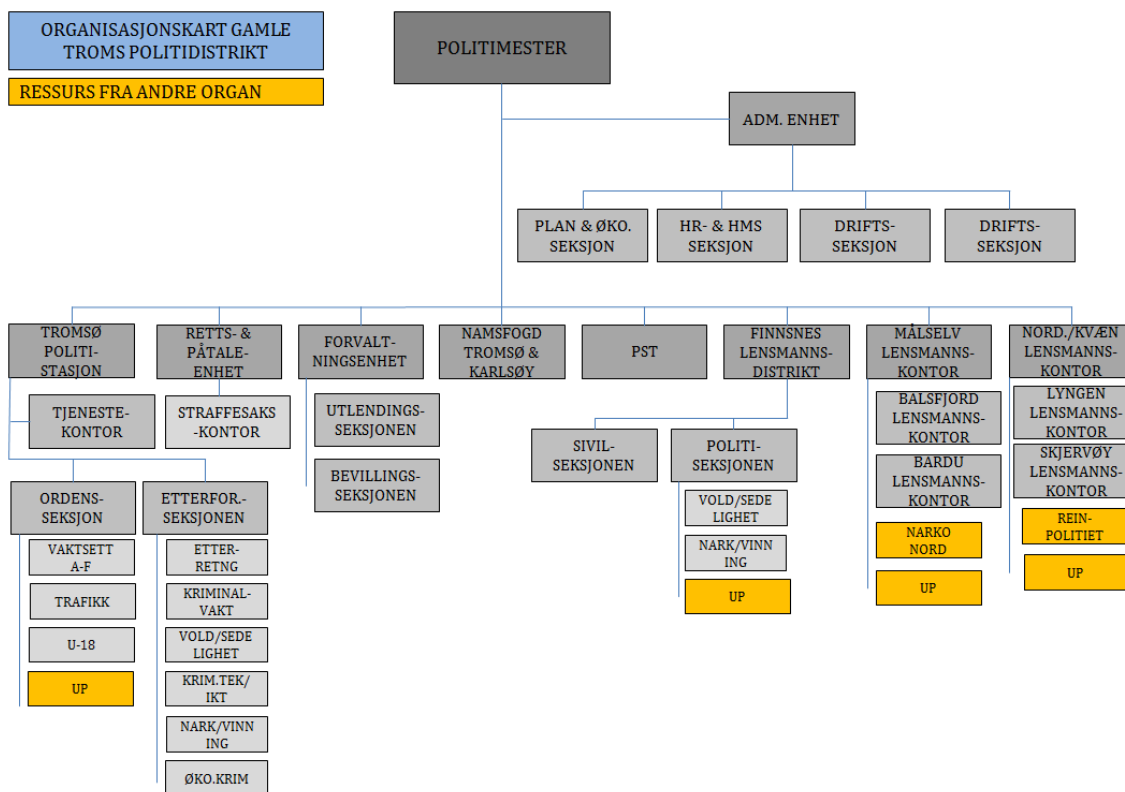

Organisasjonskart

Illustrasjonene viser gamle Midtre Hålogaland politidistrikt sitt organisasjonskart, hvor tjenestedene markert i rødt, utenom Evenes og Tjeldsund, blir en del av nye Troms politidistrikt.

Påfølgende illustrasjon er gamle Troms politidistrikts organisasjonskart.

3.4.1 NÅVÆRENDE VAKT- OG BEREDSKAPSORDNING

Operasjonssentralens rolle

Operasjonssentralen mottar nødansrop (112) og setter oppdrag ut på aktuell patrulje. OPS styrer ressursene dit det er mest hensiktsmessig og skjeler ikke til distriktsgrenser ved alvorlige hendelser. Fra OPS har man til enhver tid oversikt over aktive patruljer og man fører fortløpende i politiets operasjonslogg. I forbindelse med nærpolitireformen ligger det an til at operasjonssentralen får en enda tydeligere rolle som styrings- og ledelselement i den daglige driften av de operative oppgavene i politidistriktet. Under krisehåndtering vil OPS ivareta funksjonen som lokal redningssentral (LRS) inntil politimesterens stab er etablert.

Tromsregionen

Tromsø politistasjon har heldøgns aktiv tjeneste for Tromsø og Karlsøy. Responstidsmålinger viser at man hurtig kommer fram til hendelser, men at man periodevis har kapasitetsproblemer i forhold til antall oppdrag. I perioder er det bare en patrulje tilgjengelig for å betjene en befolkning på omtrent 75.000 innbyggere. Man er utsatt når det en sjelden gang inntreffer alvorlige hendelser i ytterkant av distriktet, hvor avstander gjør at det tar tid før politiet kommer fram, samt at beredskapen i sentrumsområdene kan bli utilfredsstillende.

Nord-Tromsregionen

Man har egen vaktorganisering i regionen, der man har reservetjenesteløsning på senkveld og natt i ukene, mens man har aktivtjeneste på kveldene i uken og på kveld og natt i helgene. Storslett er fra tidligere utpekt som regionsenter og ressursene befinner seg i dag i hovedsak på Storslett og i Skibotn. Responstidsmålinger viser at man innfrir kravene ved aktiv tjeneste, men at man ved reservetjeneste ikke oppfylder 80% kravet.

Man har ellers kapasitet til å følge opp omfanget av hendelser, og etter flere år med betydelig kritikk fra befolkningen i sørlige deler av regionen for ikke tilfredsstillende beredskap, merker man nå at tilbakemeldingene fra både publikum og politikere er mer positiv. Dette henger sannsynligvis sammen med at lensmannskontoret i Skibotn er blitt noe styrket, noe som for øvrig nå skaper uro i de nordligste kommunene i regionen, hvor man tilsvarende frykter for beredskapen.

Finnsnesregionen

Har heldøgns aktiv polititjeneste i samarbeid med Målselv-regionen, slik at det alltid er minst en aktiv patrulje i en av regionene, med en styrking natt til lørdag og natt til søndag, der det er en patrulje i hver region, altså to til sammen.

Man har kapasitet til å følge opp omfanget av hendelser og ligger i hovedsak innenfor responstidskravene. Endring fra reservetjenesteordning til heldøgns aktiv tjeneste bedrer servicen til publikum betydelig.

Ved hjemnevaktordning blir det til at politiet kun rykker ut på de alvorligste forholdene, der liv og helse er truet eller forholdet for øvrig krever politiets umiddelbare innsats, mens man med heldøgns aktiv tjeneste kan følge opp alle typer hendelser. For Målselv og Finnsnes-regionen betyr dette at anslagsvis mer enn 1000 hendelser i året nå blir fulgt opp, enn om man hadde reservetjenesteordning. Forbedrede tjenesteordninger har medført at publikum og lokalpolitikere uttrykker større grad av tilfredshet enn tidligere.

Målselvregionen

Har heldøgns aktiv polititjeneste i samarbeid med Finnsnes-regionen, slik at det alltid er minst en aktiv patrulje i en av regionene, med en styrking natt til lørdag og natt til søndag, der det er en patrulje i hver region, altså to til sammen. Man har kapasitet til å følge opp omfanget av

hendelser og ligger i hovedsak innenfor responstidskravene. Som for Finnsnesregionen har det forbedrede tjenestetilbudet gitt en helt annen polititjeneste enn tidligere ordninger.

Tromskommunene i Harstad-regionen

Man har felles vaktorganisering med utgangspunkt fra Harstad politistasjon. Minimumsberedskap er at man har en tilgjengelig patrulje som dekker de fem kommunene som nå inngår i regionen. Dette vil i framtiden bli redusert til 3 kommuner når Tjeldsund og Evenes overføres til Nordland politidistrikt. Man når responstidskravene men har tidvis kapasitetsproblemer i forhold til antall oppdrag.

Tromskommunene i Ofoten-regionen

Salangen og Ibestad lensmannsdistrikt inngår beredskapsmessig i Ofoten-regionen med Narvik politistasjon som beredskapsutgangspunkt. Store avstander gjør at det skal mye til før patruljen forlater Narvik. Dette resulterer i svekket service til publikum og avstandene gjør også at responstidskravene er krevende. Befolkningen og politikerne i de kommunene lengst unna Narvik har over flere år uttrykt misnøye med ordningen.

3.4.2 BEHOV OG ERFARINGER MED DAGENS ORGANISERING

Erfaringer med dagens organisering

I den offentlige debatt om politiets rolle, forebyggende arbeid og ikke minst beredskap, har mye av oppmerksomheten vært rettet mot politiets lokasjoner.

Dette ut i fra antagelsen at det er en sammenheng mellom antall og beliggenhet av tjenestesteder og politiets beredskap. Det viser seg imidlertid at det er avstanden mellom patrulje og hendelse som er avgjørende for hvor raskt politiet stiller. Flere små kontorer uten tilstrekkelig bemanning til å fylle en patrulje, er i realiteten til hinder for politiets beredskap.

De siste årene har man blant annet fått testet dette ut i Finnsnes-regionen.

Lensmannskontorene i Berg og Torsken samt Sørreisa ble lagt ned og man samlet alle ressursene på Finnsnes. Videre har man vektlagt det forebyggende arbeidet, aktiv polititjeneste og målrettet tilstedeværelse på ulike arrangementer og arenaer til alle døgnetstider. Dette har blitt tatt godt i mot av blant annet Sørreisa kommune som mistet sitt eget kontor. Man måles nå utelukkende på evnen til å levere polititjenester og ikke på hvor man har kontoret.

Videre har dette ikke bare bidratt til en kapasitetsøkning, men også kompetanseheving. Ved å samle ressursene gis det muligheter for å spisse kompetansen og løse krevende saker regionalt, i stedet for å måtte søke fjernere bistand.

Ovenstående argumentasjon har også blitt vektlagt i forbindelse med at man har avviklet politiposten på Karlsøy.

Ved å samle ressursene med det formål å bli operativt tilgjengelig, er det dog viktig at man er seg bevisst at man kan komme i skade for å fokusere så mye på sentrale områder i distriktet, at ytterdistriktene blir skadelidende. Man må ha en aktiv tilnærming til bruk av politiråd, der ikke minst politiet forplikter seg til leveranser til innbyggerne, og man må hindre tap av lokalkunnskap og informasjon fra innbyggerne.

Behov

Regionaliseringen man har hatt i både Troms og Midtre-Hålogaland har vært en suksess. Man har fått effektivisert ledelse og administrasjon og man har etablert regionale

beredskapsområder (vaktområder), der man foruten i Nord-Troms kan tilby heldøgns aktiv polititjeneste.

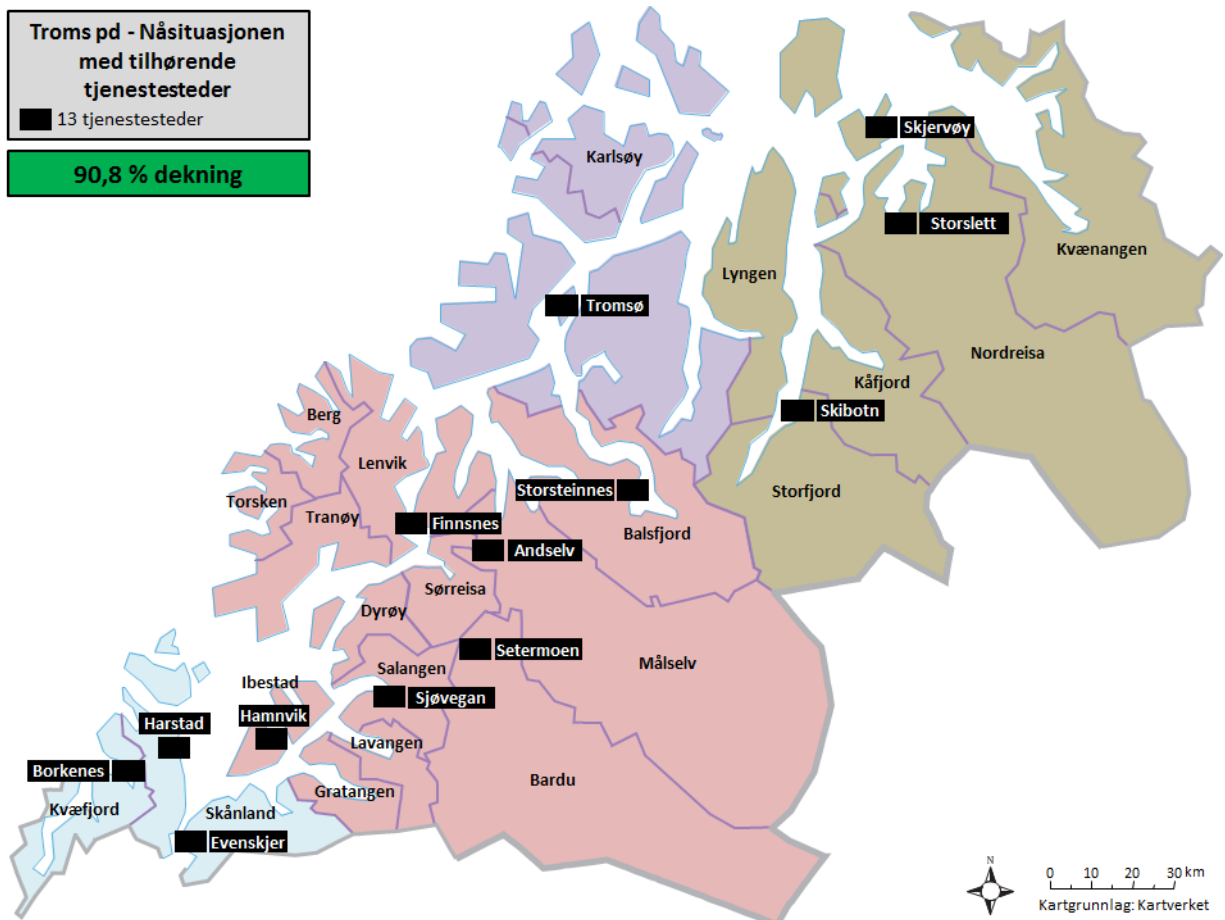
Det er viktig at det nye Troms politidistrikt videreutvikler dette ved å etablere tjenesteenheter som er mest mulig selvstendig. Med utgangspunkt i regionordningen vi har hatt til nå er det naturlig å tenke seg 4 eller 5 tjenesteenheter, tilsvarende det som er vaktregioner i dag, enheter det kan være naturlig å la tjenesteenheter sammenfalle med geografiske driftsenheter (GDE). I et lite distrikt som Troms vil det være unaturlig å dele organiseringen i ytterligere nivå, og det kan være hensiktsmessig å sammenfalle tjenesteenhet med en geografisk driftsenhet.

Etableringen av geografiske driftsenheter forutsetter også lokal involvering. Kommunene skal kunne uttale seg om geografiske endringer i driftsenhetenes ansvarsområder, med 6 ukers høringsfrist. Kommunene skal også kunne uttale seg om eventuelle endringer i lokaliseringen av driftsenhetene, dersom lokalisering av driftsenhetenes ledelse innebærer en vesentlig omlokalisering av arbeidsplasser. Internt i politiet gjennomføres det lokale forhandlinger mellom partene etter Hovedavtalen.

4. VURDERING AV ALTERNATIVER

Dagens organisering hvor de 13 tjenestestedene i Troms er plassert. I presentasjonen nyttes stedsnavn der tjenestestedene er plassert, og ikke navnet på distriktet, da et av tjenestestedene i de påfølgende presentasjonene foreslås flyttet internt i distriktet (kommunen).

Gjeldende organisering gir 90,8 % dekning i forhold til reisetidskravet på maksimalt 45 minutters kjøretid til nærmeste tjenestested.

4.1 STRUKTURER

4.1.1 STYRINGSGRUPPENS RÅD TIL POLITIMESTEREN

I Styringsgruppemøte den 03.10.16 ble styringsgruppen enig om følgende råd som innspill til politimesteren, før politimesteren fremmer sitt forslag og som sendes på høring til kommunene omkring 10. oktober:

Tjenestesteder

En samlet styringsgruppe finner det hensiktsmessig med seks større tjenestesteder strategisk plassert i politidistriktet med sikte på å gi en forsvarlig beredskapsordning for innbyggerne. Disse tjenestestedene må ha tilstrekkelig kapasitet og kompetanse til å kunne levere et samlet polititilbud, herunder delta i heldøgns aktivt tjeneste. Fire av disse tjenestestedene må være i Tromsø, Harstad, Finnsnes og Skibotn. Når det gjelder det femte tjenestestedet påpeker ordfører Ørjan Albrigtsen at man i Nord-Troms regionråd har Storslett som sitt nordligste alternativ, mens styringsgruppen for øvrig har støttet Sørkjosen. Styringsgruppen er delt i synet på om det sjette tjenestestedet skal være på Setermoen eller Bardufoss.

Ovennevnte seks tjenestesteder dekker ikke kravet til at 90 % av innbyggerne skal ha kortere reisetid enn 45 minutters kjøring til nærmeste tjenestested. Man må i tillegg ha minst to tjenestesteder til for at kravet skal innfris. Styringsgruppen ble ikke enig om en felles løsning på dette spørsmålet, og noen antydte at totalt 8 tjenestesteder i Troms kan være for knapt. Siden man ikke kunne enes om et felles råd til politimesteren, anbefaler styringsgruppen at politimesteren baserer seg på uttalelsene fra kommunene i høringsrunden.

Tjenesteenheter

Når det gjelder tjenesteenhetsstrukturen (vaktområder) var styringsgruppen delt i synet på om det beste vil være fire eller fem (vaktområder) i Troms. Alle var enige om at de tre områdene Tromsø (Tromsø og Karlsøy), Nord-Troms (for de seks Nord-Troms kommunene) og Harstad (Harstad, Kvæfjord og Skånland) er hensiktsmessig. Derimot var det uenighet om de resterende 13 kommunene betegnet som Midt-Troms. Deler av styringsgruppen mente at dette samlet kunne utgjøre en tjenesteenhet, mens de øvrige mente at det var mer naturlig å dele området i to tjenesteenheter, slik at nåværende Finnsnes lensmannsdistrikt (6 kommuner) utgjør en fjerde tjenesteenhet og de resterende sju kommunene utgjør en femte tjenesteenhet.

Videre var ordføreren i Ibestad usikker på om Ibestad bør tilhøre Harstad eller en Midt-Troms løsning. Dette ble begrunnet med at befolkningen på Ibestad naturlig sokner til Harstad og på de fleste områder kan få best tjenester derfra, bortsett fra politiberedskap og øvrige polititjenester, som sannsynligvis best kan leveres fra Midt-Troms. Han anmodet politiet om å gjøre politifaglige vurderinger av spørsmålet i høringsdokumentet.

Geografiske driftsenheter

En samlet styringsgruppe mente at framtidig driftsenhetsstruktur kan sammenfalle med tjenesteenhetsstruktur.⁵⁴

⁵⁴ Referat fra styringsgruppemøte mandag 3. oktober 2016

4.1.2 ALTERNATIVE STRUKTURER

I den lokale prosessen fikk PNP Troms i oppdrag fra styringsgruppen for effektivisering av tjenesteenhets og tjenestestedsstrukturen å utarbeide forslag til den geografiske strukturen i Troms, som ble behandlet i siste møte i styringsgruppen den 03.10.16

Vårt utgangspunkt var at vi i minst mulig grad skulle se hen til dagens organisering, og på så fritt grunnlag som mulig søke å organisere en optimal løsning for innbyggerne innenfor reformens intensjon og de føringer som gjelder. I et moderne samfunn forventer innbyggerne at politiet er i stand til å yte heldøgns aktiv tjeneste og hjemmevaktordninger anses ikke tilstrekkelig dersom det i det hele tatt kan unngås.

Når vi omtaler tjenestested vil vi bruke stedsnavnet og ikke kommunenavnet. Lensmannskontoret i Målselv blir betegnet som Andselv og ikke Bardufoss for å unngå avstandsmisforståelser.

Det bor omtrent 165 000 innbyggere i politidistriktets 24 kommuner. Fylket preges av store avstander, ujevn fordeling av innbyggere ved at om lag 74 000 (44,7 %) bor i Tromsø, omkring 24 700 (15 %) i Harstad og de resterende har tatt hele fylket i bruk. Lavt samlet innbyggertall fordelt på en stor geografi byr på store beredskapsutfordringer. Politiets bemanning reflekterer innbyggertallet, hvilket gjør at vi må være kreative for å sikre gode beredskapsordninger og sikre robuste kapasitets- og kompetansemiljøer.

Geografi og bosettingsmønster gjør at det kan være hensiktsmessig å se for seg 4 eller 5 vaktregioner i Troms politidistrikt. Dette er i utgangspunktet nokså likt hovedprinsippene for den organisering man har hatt tidligere. I sentrum for disse vaktregionene må man ha større enheter som kan levere på både kapasitet og kompetanse.

Her peker Tromsø og Harstad seg ut som opplagte valg, hvor det allerede er heldøgns aktiv tjeneste.

Likeså vil det være nærliggende å tenke seg at Finnsnes får en slik rolle, samt at man også i Indre-Troms må ha en enhet som kan levere hovedtyngden av beredskap i et større område.

Det ideelle ville også vært å ha en slik større enhet i Nord-Troms, men store avstander og spredt bosetting gjør at man må vurdere en løsning med to større kontor som samlet leverer beredskapstjenester. Det naturlige ville vært å ta utgangspunkt i Storslett og Skibotn, men vi har vurdert Sørkjosen som alternativ til Storslett, nettopp for å sikre at hovedtyngden av innbyggerne på Skjervøy også kommer innenfor 45 minutters kravet.

Tjenestesteder ikke foreslått videreført

I vår vurdering er vi kommet fra til at det ikke er hensiktsmessig å videreføre lensmannskontorer i Kvæfjord, Skånland (ETS) og Skjervøy. De er for små til å utvikle tilstrekkelige fagmiljø og har ingen betydning for vår beredskapsorganisering. Kvæfjord har de siste årene bare hatt kontordag 2 dager i uka og da betjent av lensmann og periodevis kontortilsatt. Avstanden fra Borkenes til Harstad er på bare 19 km. Lensmannskontoret på Skånland, som også dekker to nordlandskommuner, får sin beredskap fra Harstad og bidrar selv inn i beredskapen ved at to tjenestemenn er avgitt til denne tjenesten. En eventuell bemanning av kontoret etter at Evenes og Tjeldsund er skilt ut, og man har svart for sin forpliktelse i vaktordningen, vil bli helt minimal.

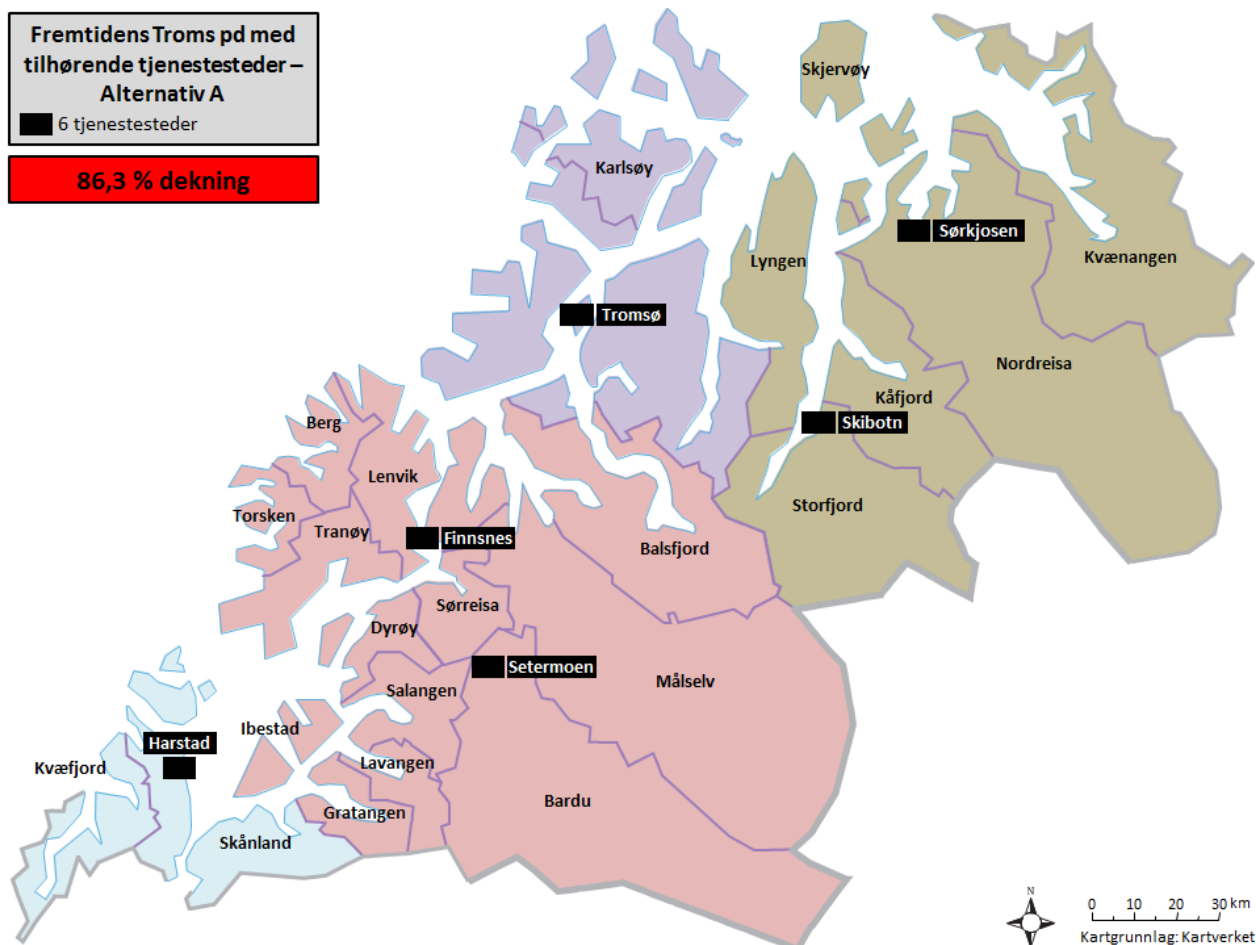
Skjervøy kommer i en noe annen stilling enn de to foregående. Mer enn 2000 av innbyggerne bor så konsentrert på Skjervøy at stedet kommer inn under responstidskravet hvor minst 80 % av alarm og prioritet 1 oppdragene skal nås innen 20 minutter. Avstanden fra Storslett til Skjervøy er 48 km. Skjervøy er geografisk plassert i en ytterkant i Nord-Troms, og

kommunenes samlede innbyggertall er likevel så lavt at det ikke er ressurseffektivt med betydelig politibemanning på stedet. Når man vet at det skal 18 tjenestemenn til for å dekke døgnkontinuerlig tjeneste, vil det nærmest ikke ha noen hensikt å bygge opp lokal kapasitet på Skjervøy. Av hensyn til befolkningen i hele Nore-Troms må beredskapsressursene ha en mer strategisk plassering.

Troms – eksempel på ideell beredskapsorganisering – alternativ A

I vårt arbeid med å utarbeide ulike alternative forslag til tjenestestedsstruktur har vi til sammen vurdert 12 alternativer. For et distriktsfylke som Troms er det krevende både å lage en effektiv organisasjon og samtidig innfri reisetidskravet for 90 % av innbyggerne på 45 minutter. Vårt utgangspunkt var at vi med dagens 13 tjenestesteder bare dekker dette kravet for 90,8 % av befolkningen. Om man tenker seg et Troms politidistrikt optimalt innrettet i forhold til kost/nytte, med kompetanse og kapasitet samlet i så få enheter som mulig, samtidig som beredskapskravene ivaretas, kan man klare seg med seks tjenestesteder strategisk plassert.

Tjenestestedene Sørkjosen, Skibotn, Tromsø, Finnsnes, Setermoen og Harstad ville innfridd responstidskravet og øvrige krav til en kvalitativ god polititjeneste. I denne modellen har imidlertid bare 86,3 % av innbyggerne kortere kjøretid enn 45 minutter til nærmeste tjenestested, hvilket gjør at modellen ikke innfrir kravet til publikumsservice. Modellen har fått betegnelsen alternativ A. Rent politifaglig er det beklagelig at det ikke ligger til rette for den styringen en slik organisering nettopp kunne medført. Ved å supplere med flere tjenestesteder for å nå servicekravet, tappes en samtidig for ressurser som svekker beredskap og responstid, og samlet sett har dårlig kost/nytte verdi.

Vi testet deretter ut 8 forskjellige modeller, der vi i alle holdt fast ved Tromsø, Harstad og Sørkjosen på grunn av deres strategiske beliggenhet og størrelse, mens vi alternerte mellom de sju tjenestestedene Finnsnes, Andselv, Setermoen, Skibotn, Storsteinnes, Sjøvegan og Hamnvik, i tillegg til at vi testet ut nyetableringer på Oteren, Vollan og Lyngseidet. Ved valg av ulike kombinasjoner opplevde vi i alle modellene konflikt mellom behovet for kapasitet og beredskap, og servicekravet til publikum. Disse ble derfor forkastet.

Man har deretter endt opp med 3 alternativer som fremstår som hensiktsmessige og som alle består av til sammen 8 tjenestesteder som kan passe innenfor 4 eller 5 vaktområder (tjenesteenheter). Modellene har fått betegnelsen alternativ B, C og D. De kan også harmoniseres innenfor 4 eller 5 geografiske driftsenheter (GDE). Grunntanken følger alle tre alternativene, nemlig vakt- og beredskapstjeneste bygget opp rundt seks tjenestesteder innenfor fire vaktregioner, der Finnsnes og alternativet Andselv eller Setermoen, utgjør en vaktregion:

- Tromsø
- Harstad
- Finnsnes
- Andselv eller Setermoen
- Skibotn og Sørkjosen

VAKTREGION	AREAL	INNBYGGERE
NORD TROMS	9367	15922
TROMSØ	3612	75762
MIDT TROMS	11440	41881
HARSTAD & OMEGN	1453	30765
SUM TROMS PD	25872	164330

Fra prosjektets side vil en alternere mellom Andselv og Setermoen som senter for beredskap i indre Troms, mens de øvrige fem ligger fast. Denne måten å bygge opp den nye geografiske strukturen på har langt på vei fått støtte fra styringsgruppen, som samlet er enige i at man som grunnstruktur bygger opp beredskap og kapasitet rundt utvalgte tjenestesteder. En samlet styringsgruppe er enig i valgene av Tromsø, Harstad, Finnsnes og Skibotn som slike sentre, mens styringsgruppen er delt i spørsmålet om man i Indre-Troms skal ha Setermoen eller Andselv, samt at ordfører i Skjervøy på vegne av Nord-Troms regionråd ønsker Storslett i stedet for Sørkjosen.

Dertil må man ha minst to tjenestesteder til for å nå 90 % kravet. Her har man i ulike modeller vurdert:

- Ibestad
- Salangen
- Storsteinnes
- Lyngseidet

Også dette spørsmålet er vurdert av styringsgruppen. I styringsgruppen er det ulike oppfatninger om hva som vil være den beste løsningen. Fra prosjektet har en anbefalt at man i Troms ikke bør ha flere tjenestesteder enn nødvendig for å komme over 90 %-kravet, men at dette ikke er mulig med færre enn 8 tjenestesteder. Dette ut fra den tidligere argumentasjonen om at det egentlig svekker vår beredskap og kapasitet. Dette er det ulike oppfatninger av i styringsgruppen og noen mener at antallet kan økes. Styringsgruppen fant heller ikke å kunne gi konkrete råd om hvor disse tjenestestedene skal ligge og anbefaler at politimesteren her tar hensyn til høringsuttalelsene fra kommunene.

I alle modellene prosjektet anbefaler beskrives fire tjenesteenheter(vaktregioner), for kommunene, slik:

1. Tromsø og Karlsøy.
2. Harstad, Kvæfjord og Skånland.
3. Ibestad, Salangen, Lavangen, Gratangen, Bardu, Målselv, Balsfjord, Lenvik, Sørreisa, Dyrøy, Tranøy, Berg og Torsken.
4. Kvænangen, Nordreisa, Skjervøy, Kåfjord, Storfjord og Lyngen.

Vaktregionen i Midt-Troms peker seg ut både i forhold til geografisk område og antall kommuner. I styringsgruppen har en drøftet om Balsfjord for eksempel kunne knyttes mot Tromsø eller Nord-Troms. Ordfører Gunda Johansen fra Balsfjord, som representerer Tromsøområdet regionråd i styringsgruppen, var bestemt på at man ønsket tilknytning til Midt-Troms.

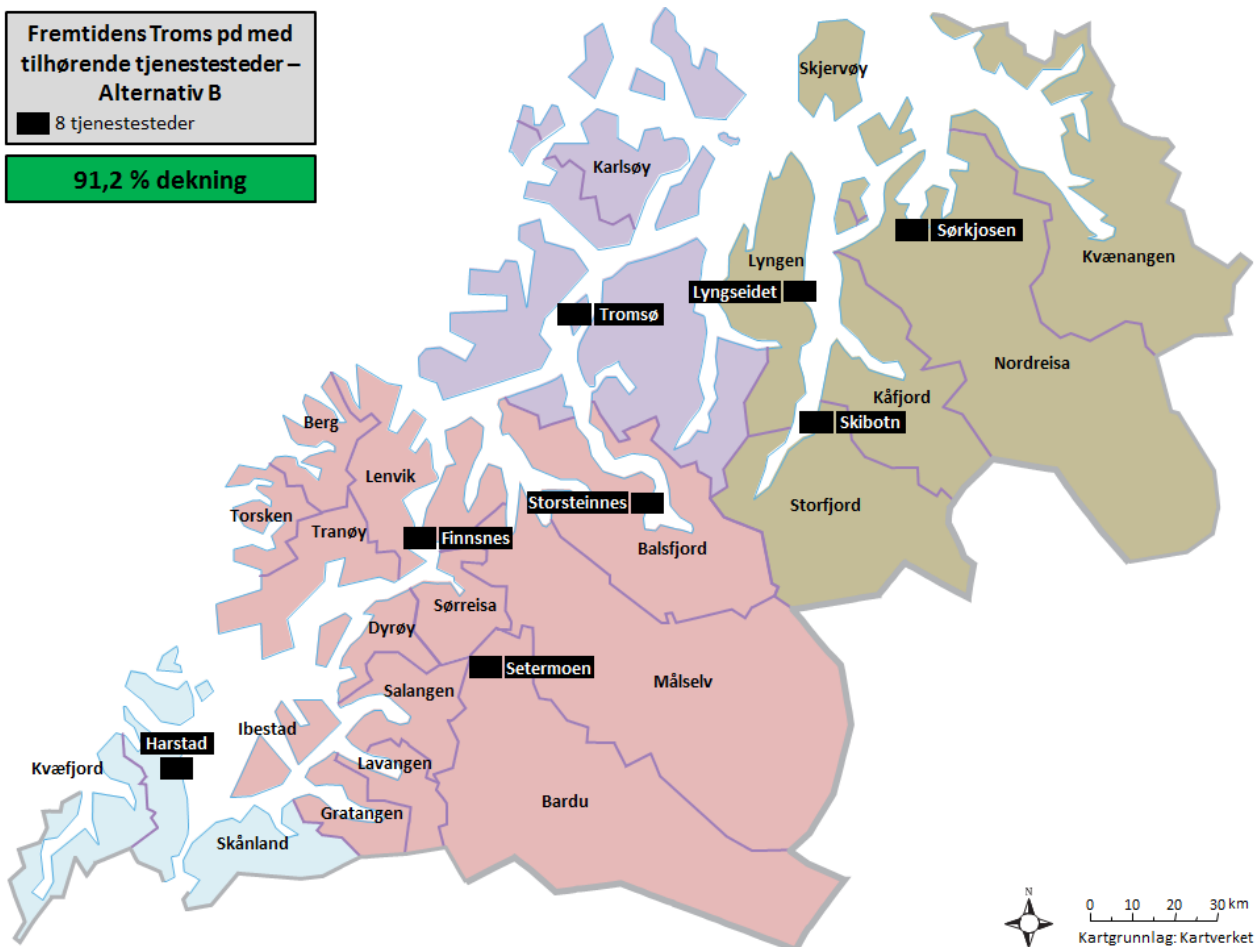
På samme måte ble det i styringsgruppen diskutert om Ibestad heller burde knyttes mot Harstad enn Midt-Troms. Ordfører fra Ibestad, som representerer Sør-Troms regionråd i styringsgruppen, gav uttrykk for stor tvil i spørsmålet. Han viste til at befolkningen på Ibestad tradisjonelt har sterke bånd mot Harstad og at Harstad på mange områder vil være det beste alternativet. Hans tvil skyldtes at han regnet med at politiberedskap og andre polititjenester lettere kan utøves på Ibestad fra innlandssiden. Disse argumentene ble støttet av fungerende stasjonssjef fra Harstad politistasjon, som viste til at det for politiet i Harstad ville bli vanskelig å gi befolkningen på Ibestad gode nok tjenester på grunn av kommunikasjonene.

Videre minner en om at selv om styringsgruppen samlet er enige om at det er naturlig med fire vaktregioner, er det ulike oppfatninger av om det skal være innenfor fire eller fem tjenesteenheter.

4.2 ANALYSE AV DE MEST AKTUELLE TJENESTESTEDSALTERNATIVENE

4.2.1 ALTERNATIV B

Løsning med åtte tjenestesteder (reduisert fra dagens 13), der vakt- og beredskapstjenesten bygges opp rundt Tromsø, Harstad, Finnsnes, Setermoen, Skibotn og Sørkjosen. Storsteinnes og nyopprettet på Lyngseidet sikrer at man når kravet til publikumsservice med 91,2 % dekning. Modellen vil medføre at 3 av 8 tjenestesteder ligger i Nord-Troms. De seks tjenestestedene på Borkenes, Evenskjer, Hamnvik, Sjøvegan, Andselv og Skjervøy videreføres ikke.

Avstandstabeller

HARSTAD & OMEGN		
FRA	TIL	KM
HARSTAD	BORKENES	19
HARSTAD	REFSNES	36
HARSTAD	TJELDSUND	25
HARSTAD	SANDTORG	33
HARSTAD	EVENSKJER	31
HARSTAD	GROV	58

TROMSØ		
FRA	TIL	KM
TROMSØ	HANSNES	63
TROMSØ	SOMMARØY	57
TROMSØ	MALANGSEIDET	57
TROMSØ	RAMFJORDNES	20
TROMSØ	SJURSNES	62
TROMSØ	STORSTEINNES	89

MIDT TROMS		
FRA	TIL	KM
SETERMOEN	STORSTEINNES	75
SETERMOEN	GRATANGSBOTN	46
SETERMOEN	HAMNVIK	73
FINNSNES	GRYLLEFJORD	62
FINNSNES	BRØSTABOTN	44
FINNSNES	ANDSELV	45

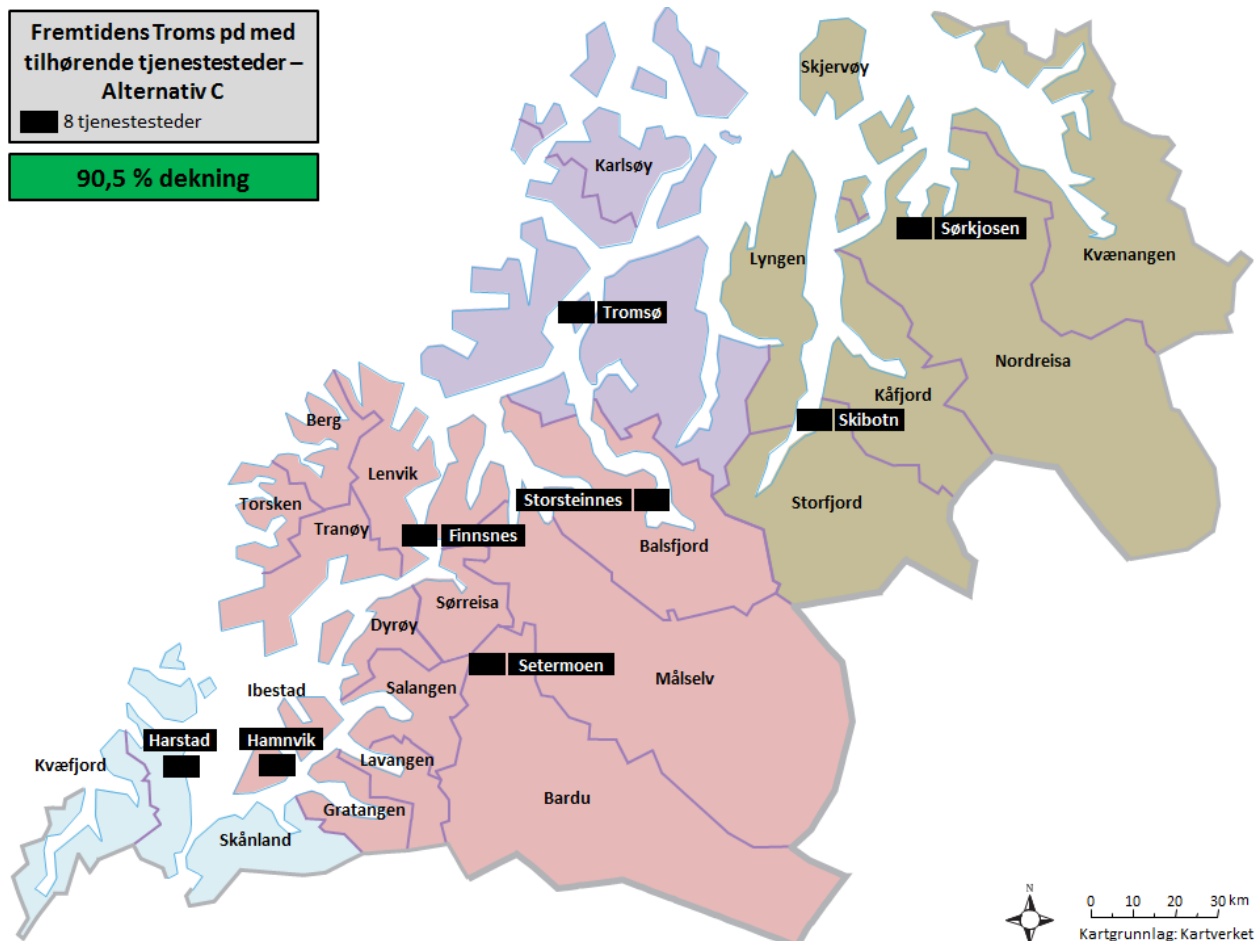
NORD TROMS		
FRA	TIL	KM
SØRKJOSEN	BURFJORD	78
SØRKJOSEN	SKJERVØY	42
SØRKJOSEN	SKIBOTN	110
SØRKJOSEN	LYNGSEIDET	178
SKIBOTN	BIRTAVARRE	51
SKIBOTN	STORSTEINNES	62

Risiko- og sårbarhetsvurdering

I forhold til kravene til et tjenestested, vil ved dette forslaget Tromsø, Harstad, Finnsnes, Setermoen, Skibotn og Sørkjosen ha tjenestetilbud langt ut over minimumskravet, som er å ha faste, annonserte åpningstider (forutsigbarhet), ha åpningstid minimum to dager i uken, ha fleksible åpningstider som gjør det mulig å få utført tjenester hos politiet utenfor kontortid minst en dag i uken, kunne ta i mot anmeldelser og kunne gi veiledning til publikum om politiets tjenestetilbud. Det vil også ligge vel til rette for at Storsteinnes og Lyngseidet leverer tilstrekkelige tjenester herunder fleksible åpningstider.

4.2.2 ALTERNATIV C

Løsning med åtte tjenestesteder (reduisert fra dagens 13), der vakt- og beredskapstjenesten bygges opp rundt Tromsø, Harstad, Finnsnes, Setermoen, Skibotn og Sørkjosen. Storsteinnes og Hamnvik sikrer at man når kravet til publikumsservice med 90,5 % dekning. (Endringen fra modell B er at Hamnvik skiftes ut med Lyngseidet). De fem tjenestestedene på Borkenes, Evenskjer, Sjøvegan, Andselv og Skjervøy videreføres ikke.

Avstandstabeller

HARSTAD & OMEGN		
FRA	TIL	KM
HARSTAD	BORKENES	19
HARSTAD	REFSNES	36
HARSTAD	TJELDSUND	25
HARSTAD	SANDTORG	33
HARSTAD	EVENSKJER	31
HARSTAD	GROV	58

TROMSØ		
FRA	TIL	KM
TROMSØ	HANSNES	63
TROMSØ	SOMMARØY	57
TROMSØ	MALANGSEIDET	57
TROMSØ	RAMFJORDNES	20
TROMSØ	SJURSNES	62
TROMSØ	STORSTEINNES	89

MIDT TROMS		
FRA	TIL	KM
SETERMOEN	STORSTEINNES	75
SETERMOEN	GRATANGSBOTN	46
SETERMOEN	HAMNVIK	73
FINNSNES	GRYLLEFJORD	62
FINNSNES	BRØSTABOTN	44
FINNSNES	ANDSELV	45

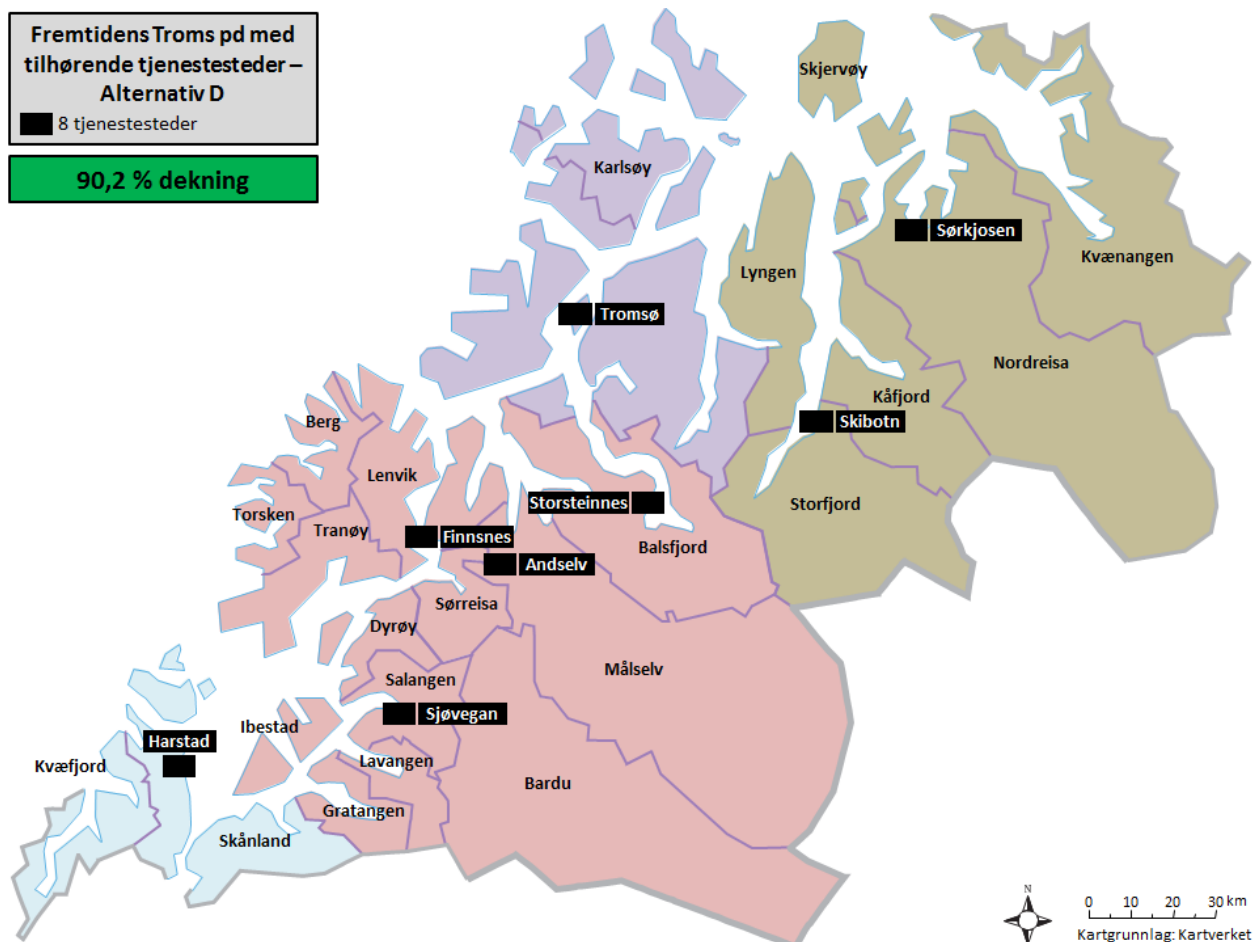
NORD TROMS		
FRA	TIL	KM
SØRKJOSEN	BURFJORD	78
SØRKJOSEN	SKJERVØY	42
SØRKJOSEN	SKIBOTN	110
SØRKJOSEN	LYNGSEIDET	178
SKIBOTN	BIRTAVARRE	51
SKIBOTN	STORSTEINNES	62

Risiko- og sårbarhetsvurdering

I forhold til kravene til et tjenestested, vil ved dette forslaget Tromsø, Harstad, Finnsnes, Setermoen, Skibotn og Sørkjosen ha tjenestetilbud langt ut over minimumskravet, som er å ha faste, annonserte åpningstider (forutsigbarhet), ha åpningstid minimum to dager i uken, ha fleksible åpningstider som gjør det mulig å få utført tjenester hos politiet utenfor kontortid minst en dag i uken, kunne ta i mot anmeldelser og kunne gi veiledning til publikum om politiets tjenestetilbud. Det vil også ligge vel til rette for at Storsteinnes og Ibestad leverer tilstrekkelige tjenester herunder fleksible åpningstider.

4.2.3 ALTERNATIV D

Løsning med åtte tjenestesteder (reduisert fra dagens 13), der vakt- og beredskapstjenesten bygges opp rundt Tromsø, Harstad, Finnsnes, Andselv, Skibotn og Sørkjosen. Storsteinnes og Sjøvegan sikrer at man når kravet til publikumsservice med 90,2 % dekning.. (Endringen fra modell B er at Andselv skiftes ut med Setermoen og Sjøvegan med Lyngseidet). Tjenestestedene på Borkenes, Evenskjer, Hamnvik, Setermoen og Skjervøy videreføres ikke.

Avstandstabeller

HARSTAD & OMEGN		
FRA	TIL	KM
HARSTAD	BORKENES	19
HARSTAD	REFSNES	36
HARSTAD	TJELDSUND	25
HARSTAD	SANDTORG	33
HARSTAD	EVENSKJER	31
HARSTAD	GROV	58

TROMSØ		
FRA	TIL	KM
TROMSØ	HANSNES	63
TROMSØ	SOMMARØY	57
TROMSØ	MALANGSEIDET	57
TROMSØ	RAMFJORDNES	20
TROMSØ	SJURSNES	62
TROMSØ	STORSTEINNES	89

MIDT TROMS		
FRA	TIL	KM
ANDSELV	STORSTEINNES	75
ANDSELV	GRATANGSBOTN	46
ANDSELV	HAMNVIK	101
ANDSELV	SJØVEGAN	56
ANDSELV	FINNSNES	45
ANDSELV	SETERMOEN	28

NORD TROMS		
FRA	TIL	KM
SØRKJOSEN	BURFJORD	78
SØRKJOSEN	SKJERVØY	42
SØRKJOSEN	SKIBOTN	110
SØRKJOSEN	LYNGSEIDET	178
SKIBOTN	BIRTAVARRE	51
SKIBOTN	STORSTEINNES	62

Risiko- og sårbarhetsvurdering

I forhold til kravene til et tjenestested, vil ved dette forslaget Tromsø, Harstad, Finnsnes, Andselv, Skibotn og Sørkjosen ha tjenestetilbud langt ut over minimumskravet, som er å ha faste, annonserte åpningstider (forutsigbarhet), ha åpningstid minimum to dager i uken, ha fleksible åpningstider som gjør det mulig å få utført tjenester hos politiet utenfor kontortid minst en dag i uken, kunne ta i mot anmeldelser og kunne gi veiledning til publikum om politiets tjenestetilbud. Det vil også ligge vel til rette for at Storsteinnes og Sjøvegan leverer tilstrekkelige tjenester herunder fleksible åpningstider.

4.2.4 DRØFTING TJENESTESTEDSSTRUKTURER

I alle de tre alternativene, B, C og D, har en samlet styringsgruppe gitt sin anbefaling til at det skal være tjenestested i Tromsø, Harstad, Finnsnes og Skibotn. Det sammenfaller med politimesteren i Troms sitt syn. Videre var det i styringsgruppen bred støtte for Sørkjosen, som er lansert av politiet, nettopp for å innfri publikumsservicekravet for store deler av befolkningen i Skjervøy. Det er lett å forstå at dette kan skape undring siden et etablert tjenestested allerede befinner seg på Storslett bare fem kilometer fra Sørkjosen, men er en konsekvens av det absolutte reisetidskravet til publikumsservice. I den anledning minner en om innsigelsen fra ordfører i Skjervøy som representerer Nord-Troms regionråd, hvor man ønsker at Storslett består.

Styringsgruppen er samstemt i at det må være et tjenestested i Indre Troms, men det er uenighet om stedsplasseringen skal være Setermoen eller Andselv. Valg av alternativ vil ha betydning både for hvor beredskapstygdepunktet i Midt-Troms skal være, men vil også i modell C og D påvirke om man skal velge Sjøvegan eller Ibestad som tjenestested for å innfri reisetidskravet til publikum.

I vurderingen her har politimesteren lagt vekt på at Andselv ligger kun 45 km fra Finnsnes, som på grunn av plassering og befolkningsmengde vil måtte bli en relativt stor enhet. Selv om en betydelig del av befolkningen i Midt-Troms bor i nettopp dette området, vil man få noe skjev beredskapsdekning ved å ha to enheter så nær hverandre. Ved å ha tjenestestedet på Setermoen istedenfor Andselv vil man samlet sett få en bedre beredskap, særlig styrket mot

kommunene på akse Ibestad til Gratangen. Det vil bety noe svekkelse mot Balsfjord, men det ligger vel til rette for støtte mot Balsfjord fra både Finnsnes og Tromsø ved behov.

I de tre alternativene B, C og D som er beskrevet er det en forutsetning at det er et tjenestested på Storsteinnes for å sikre kravet til publikumsservice.

Ovenstående valg gir den konsekvens, dersom man skal holde seg innenfor åtte tjenestesteder, at det siste tjenestestedet må ligge på Lyngseidet eller i Hamnvik. Det er allerede et tjenestested i Hamnvik, mens det eventuelt må etableres et nytt på Lyngseidet. I denne sammenheng er det snakk om et tjenestested for å dekke servicebehov og ikke for å bidra til styrket beredskap. Fra politiets side blir det vurdert å være en ulempe, heller enn en fordel, med tre tjenestesteder i Nord-Troms. Med den bemanningen man har i dag håndterer man tjenesteproduksjonen for øvrig tilfredsstillende, men klarer ikke å levere helkontinuerlig aktiv tjeneste. Om ytterligere ressurser skal brukes for å betjene en tredje tjenesteenhet på Lyngseidet vil man svekke beredskapen. Etter en samlet vurdering finner politimesteren det riktig å videreføre tjenestestedet i Hamnvik, da en tjenesteenhet i Midt-Troms bedre kan tåle å opprettholde et servicekontor.

4.2.5 OPPSUMMERING TJENESTESTEDSSTRUKTUR

Politimesteren i Troms foreslår at det i Troms politidistrikt etableres en tjenestestedsstruktur som beskrevet i alternativ C i saksframlegget, med stedsplassering for de åtte tjenestestedene, slik:

Sørkjosen, Skibotn, Tromsø, Storsteinnes, Finnsnes, Setermoen, Hamnvik og Harstad.

4.3 DRØFTING TJENESTEENHETSSTRUKTURER

Styringsgruppen har i prosessen vært opptatt av at befolkningen sikres gode beredskapsordninger og at det etableres robuste tjenesteenheter med tilstrekkelig kapasitet og kompetanse. I styringsgruppen var det enighet om å foreslå at Tromsø politistasjonsdistrikt skal utgjøre en tjenesteenhet som dekker kommunene Tromsø og Karlsøy.

Videre at tjenestestedene i de seks Nord-Troms kommunene skal utgjøre en tjenesteenhet. Man var også enig om at polititjenesten i kommunene Harstad, Kvæfjord og Skånland samles i en tjenesteenhet.

Derimot var det uenighet om de resterende 13 kommunene betegnet som Midt-Troms. Deler av styringsgruppen mente at dette samlet kunne utgjøre en tjenesteenhet, mens de øvrige mente at det var mer naturlig å dele området i to tjenesteenheter, slik at nåværende Finnsnes lensmannsdistrikt (seks kommuner) utgjør en fjerde tjenesteenhet og de resterende sju kommunene utgjør en femte tjenesteenhet.

Videre var ordføreren i Ibestad usikker på om Ibestad bør inngå i en tjenesteenhet for Kvæfjord, Skånland og Harstad eller en Midt-Troms løsning. Dette ble begrunnet med at befolkningen på Ibestad naturlig sokner til Harstad og på de fleste områder kan få best tjenester derfra, bortsett fra politiberedskap og øvrige polititjenester, som sannsynligvis best kan leveres fra Midt-Troms. Han anmodet politiet om å gjøre politifaglige vurderinger av spørsmålet i høringsdokumentet.

For politimesteren er det av stor betydning at Troms politidistrikt lykkes i å etablere en hensiktsmessig organisasjon. Vi er et av landets minste politidistrikt med få ansatte og et lavt innbyggertall, samtidig som vi har ansvaret for et stort geografisk område. Innenfor denne rammen må det etableres tjenesteenheter med tilstrekkelig bemanning til både å kunne levere god beredskap og patruljevirkosomhet. Det må ligge til rette for å kunne utvikle fagmiljø innenfor etterforskningsområder, så vel som utvikling av det forebyggende arbeidet godt forankret i politirådssamarbeidet med kommunene. Kravet til service til publikum tydeliggjøres ved at det må etableres fleksible åpningstider som gjør det mulig å få utført tjenester utenfor kontortid minst en dag i uken.

Politimesteren deler styringsgruppens syn når det gjelder de tre tjenesteenhetene man er enige om, dog med den tilføyelsen at den foreslåtte tjenesteenheten i Nord-Troms vil være noe for svak ressursmessig, særlig siden det i Troms er aktuelt å la tjenesteenhetsstrukturen sammenfalle med driftsenhetsstrukturen. Det er ingen andre tjenesteenheter Nord-Troms kan samarbeide med om for eksempel helkontinuerlig aktiv tjeneste.

Når det gjelder Midt-Troms, hvor styringsgruppen er delt i synet på om det skal være en eller to tjenesteenheter, er politimesteren av den formening at to enheter hver for seg også vil være noe ressurs svak. Man har over mange år hatt godt samarbeid mellom de to regionene som i dag omfatter ni av kommunene og dette kunne helt sikkert vært videreført, men det vurderes som mest hensiktsmessig med en enhetlig styring av disse nokså betydelige ressursene. Også her vil politimesteren se hen til driftsenhetsstrukturen, og selv fire driftsenheter vil sammenlignet med løsninger ellers i landet fremstå som lite robuste.

Når det gjelder Ibestad ser man også de utfordringer ordføreren har påpekt i styringsgruppen. Man har likevel landet på at det beste helhetlige tilbudet vil kunne leveres ved tilknytning til Midt-Troms, særlig siden det lokale tjenestestedet er foreslått videreført og sikrer god service.

Risiko og sårbarhetsvurdering – Tromsø tjenesteenhet (to kommuner)

Vakt og beredskap

Tjenestelister

Nærpolitireformen medfører i seg selv ingen endringer for organiseringen av vakt og beredskapstjenesten i Tromsø og Karlsøy. Man har tilstrekkelige ressurser til å gi et forsvarlig tilbud til befolkningen.

Responstid

Politiet i Tromsø har over tid vist gjennom responstidsmålinger at man innenfor kravene løser oppdragene i bynære områder. I perioder kan antall hendelser gjøre at man ikke har kapasitet til å følge opp mindre alvorlige forhold så godt som ønskelig. Store avstander til distriktets ytterpunkter gjør at politiet er mindre til stede der og også vil ha noe større problemer med å innfri responstidskravene. Det er ikke realistisk med annen tjenesteløsning for disse områdene.

Forebygging

Politikontakt og politiråd

Opprettelsen av politikontakt i hver kommune gir gode muligheter for å styrke samarbeidet med kommunene og andre eksterne aktører. I et så stort distrikt som Tromsø ser en for seg at politikontakten involveres i politirådssamarbeidet og bidrar til styrket tverretattlig samarbeid. Det framtidige politirådet må arbeide mer systematisk og overordnet, der man etablerer samarbeid på ulike nivåer fra strategisk til utførende ledd med fast møte- og

oppfølgingsfrekvens. Ovenstående vil være noe betinget av at man i nærpolitireformen klarer å frigjøre ressurser for å nå målet om å styrke forebyggende arbeid.

Etterforskning

Kompetansemiljøer

Tromsø politistasjon har bygget opp gode etterforskmiljøer organisert gruppevis. Det ligger vel til rette for at kapasiteten i framtiden også vil være tilstrekkelig, men det er fortsatt ikke avklart hvordan opprettelsen av funksjonelle enheter vil påvirke organiseringen ved Tromsø politistasjon.

Etterforsningsløftet

Gjennom etterforsningsløftet legges det opp til ytterligere kompetanseheving. Etablering av systemer for lik håndtering og vurdering av straffesakene i initialfasen for gi likere behandling av saker og sikre kvalitet.

Politiarbeid på stedet

Politiarbeid på stedet som metode er under innføring ved politistasjonen. Et betydelig antall straffesaker påbegynnes av politipatrulje og god og effektiv håndtering på åstedet sikrer bedre kvalitet og bedre ressursutnyttelse.

Lokalkunnskap

Mannskapene i politipatruljene og andre mannskaper i ulike tjenester ute blant innbyggerne sikrer lokalkunnskap. Samarbeidet i politirådet og bruk av politikontakten formaliserer informasjonsutvekslingen. Politidistriktets etterretningsfunksjon vil mer overordnet samle inn og spre ut relevant kunnskap.

Sivile- og forvaltningsmessige gjøremål

Det pågår et arbeid for å avstemme hvilke av gjøremålene som skal utføres i fellesenheter i politidistriktet og hva som skal beholdes i geografiske enheter. I dag håndterer namsfogden i Tromsø og Karlsøy de sivile gjøremålene og forvaltningssenheten forvaltningssakene, slik at Tromsø politistasjon har ingen portefølje. Dette er det ikke hensiktsmessig å endre på.

Økonomi og administrasjon

Tromsø politistasjon vil bli betydelig redusert ved etablering av funksjonelle enheter, noe som medfører færre ansatte og at driftskostnadene overføres andre enheter.

Risiko og sårbarhetsvurdering – Nord-Troms tjenesteenheter (seks kommuner)

Vakt og beredskap

Tjenestelister

Nærpolitireformen medfører i seg selv små endringer for organiseringen av vakt og beredskapstjenesten i Nord-Troms. Forslaget om avvikling av Skjervøy lensmannskontor betyr at mannskaper derfra ikke lenger inngår i tjenestelisten. Det vil bety noe svekkelse på dagtid i Skjervøy, mens det vil være en styrke for hele tjenesteenheden i Nord-Troms og gi bedre utnyttelse av ressursene.

Samlingen av ressursene på Sørkjosen og Skibotn er i prinsippet videreføring av dagens ordning. Man har ikke helkontinuerlig aktiv tjeneste, men reservetjeneste på senkveld og natt på ukedagene og også delvis i helgene. Responstidsmålinger viser at dette svekker beredskapen noe. Ellers er store avstander krevende i Nord-Troms, noe som betyr at når vaktmannskapene befinner seg i ene enden av distriktet, er beredskapen svekket i motsatt

ende. Ved etablering av helkontinuerlig aktiv tjeneste med en patrulje vil beredskapen bli bedre. Det er ikke realistisk å se for seg to aktive patruljer til enhver tid i Nord-Troms. Tjenesten vurderes som forsvarlig, men tjenesteenheten er i minste laget til å levere fullverdig tilbud.

Responstid

Responstidsmålinger viser forskjell på måloppnåelsen ved aktiv tjeneste og under reservetjeneste. Store avstander gjør at det alltid vil være krevende å nå responstidskravene, men aktivtjeneste bedrer måloppnåelsen.

Forebygging

Politikontakt og politiråd

Opprettelsen av politikontakt i hver kommune gir gode muligheter for å styrke samarbeidet med kommunene og andre eksterne aktører. Det framtidige politirådet må arbeide mer systematisk og overordnet, der man etablerer samarbeid på ulike nivåer fra strategisk til utførende ledd med fast møte- og oppfølgingsfrekvens. I en tjenesteenhet med seks kommuner vil det være hensiktsmessig å se på samarbeidsordninger med flere kommuner i samme politiråd. Ovenstående vil være noe betinget av at man i nærpolitireformen klarer å frigjøre ressurser for å nå målet om å styrke forebyggende arbeid.

Etterforskning

Kompetansemiljøer

Ved å samle ressursene i Nord-Troms ved to tjenestesteder øker man mulighetene for faglig utvikling og etablering av mer kompetente etterforskningsmiljøer. Tjenesteenheten er i minste laget til å levere fullverdige etterforskningstjenester. Støtte fra funksjonell etterforskningsenhet vil bidra til bedre oppgaveløsning.

Etterforsklingsløftet

Gjennom etterforsklingsløftet legges det opp til ytterligere kompetanseheving. Etablering av systemer for lik håndtering og vurdering av straffesakene i initialfasen for gi likere behandling av saker og sikre kvalitet.

Politiarbeid på stedet

Politiarbeid på stedet som metode er under innføring i distriktet. Et betydelig antall straffesaker påbegynnes av politipatrulje og god og effektiv håndtering på åstedet sikrer bedre kvalitet og bedre ressursutnyttelse.

Lokalkunnskap

Mannskapene i politipatruljene og andre mannskaper i ulike tjenester ute blant innbyggerne sikrer lokalkunnskap. Samarbeidet i politirådet og bruk av politikontakten formaliserer informasjonsutvekslingen. Politidistriktets etterretningsfunksjon vil mer overordnet samle inn og spre ut relevant kunnskap.

Sivile- og forvaltningsmessige gjøremål

Det pågår et arbeid for å avstemme hvilke av gjøremålene som skal utføres i fellesenheter i politidistriktet og hva som skal beholdes i geografiske enheter. Alt etter hva man finner som mest hensiktsmessig løsning, vil man i Nord-Troms kunne videreføre den porteføljen man i dag har. På noen områder vil sakstilfanget være noe beskjedent til å opprettholde kompetanse og sikre effektiv saksbehandling. Gjeldsordning behandles allerede hos namsfogden i Tromsø og Karlsøy, og det er hensiktsmessig at det ikke tilbakeføres.

Økonomi og administrasjon

Tidspunktet for nyetablering i Sørkjosen vil ha betydning for driftskostnadene på grunn av løpende husleiekontrakt på Storslett. Avvikling av tjenesteenheten i Skjervøy åpner for noe besparelser, men anses ikke å være av vesentlig betydning.

Risiko og sårbarhetsvurdering – Setermoen-alternativet (C) sju kommuner

Vakt og beredskap

Tjenestelister

Alternativet innebærer at nåværende Målselvregionen bestående av tre kommuner utvides til å omfatte sju kommuner, der kommunene Ibestad, Salangen, Lavangen og Gratangen kommer i tillegg. Foreslått struktur medfører at Setermoen blir hovedsete, med tjenestesteder på Storsteines og i Hamnvik. Utvidelsen av det geografiske området sørover utfordrer politiberedskapen og er en viktig grunn til å etablere en robust enhet på Setermoen. Ved ellers uendrede forhold vil fire nye operative tjenestemenn inngå i tjenestelisten fra Salangen og styrke det samlede polititilbud. Naturlig bemanning i forhold til ny struktur gjør at man fortsatt er sårbar i forhold til å etablere helkontinuerlig aktiv tjeneste og må basere seg på samarbeid med Finnsnes tjenestested. Nåværende ordning med en heldøgns-patrolje hele uken pluss en ekstra patrolje natt til lørdag og søndag i samarbeidsordningen mellom Finnsnes og Målselvregionen må vurderes utvidet til å ha to patruljer også på ettermiddag/kveld i ukedagene

Responstid

Betydelig geografi er utfordrende for å nå responstidskravene. Setermoen er det eneste stedet innenfor den alternative tjenesteenheten som har mer enn 2000 innbyggere og responstidskrav på 80 % av alarm og prioritet 1 oppdragene innenfor 20 minutter. De tidspunkt tjenesteenheten er betjent av vaktmannskaper fra egen enhet vil man være godt rustet til å levere gode beredskapstjenester. Flytting til Setermoen svekker beredskapen i Balsfjord men styrker den i Sør-Troms. Ellers vil man fra både Tromsø og Finnsnes understøtte behov i Balsfjord. De tidspunkt man har vaktansvar for tjenestested Finnsnes vil beredskapen også der svekkes når vaktberedskapen har utgangspunkt fra Finnsnes.

Forebygging

Politikontakt og politiråd

Opprettelsen av politikontakt i hver kommune gir gode muligheter for å styrke samarbeidet med kommunene og andre eksterne aktører. Det framtidige politirådet må arbeide systematisk og overordnet, der man etablerer samarbeid på ulike nivåer fra strategisk til utførende ledd med fast møte- og oppfølgingsfrekvens. Nåværende Målselv-regionen har etablert et forbilledlig politirådssamarbeid i en samarbeidsordning mellom kommunene Balsfjord, Målselv og Bardu. Denne ordningen vil det være naturlig å bygge videre på, for eksempel ved å invitere de fire kommunene i Sør-Troms til tilsvarende samarbeidsordning for deres fire kommuner. Ovenstående vil være noe betinget av at man i nærpolitireformen klarer å frigjøre ressurser for å nå målet om å styrke forebyggende arbeid.

Etterforskning

Kompetansemiljøer

Ved å samle ressursene i så stor grad som mulig på Setermoen, får man best mulighet til å utvikle kompetansemiljø innenfor etterforskning. Selv ved tilførselen av nye stillinger fra Sør-Troms kontorene, vil fortsatt en tjenesteenhet i Indre-Troms bli noe svak på kompetanse.

Etterforsningsløftet

Gjennom etterforsningsløftet legges det opp til ytterligere kompetanseheving. Etablering av systemer for lik håndtering og vurdering av straffesakene i initialfasen for gi likere behandling av saker og sikre kvalitet. Støtte fra funksjonell etterforsningsenhet vil bidra til bedre oppgaveløsning.

Politiarbeid på stedet

Politiarbeid på stedet som metode er under innføring i distriktet. Et betydelig antall straffesaker påbegynnes av politipatrulje og god og effektiv håndtering på åstedet sikrer bedre kvalitet og bedre ressursutnyttelse. Nåværende Målselv-regionen var pilotdistrikt ved innføringen av metoden "Politiarbeid på stedet" og man har over tid fått anledning til å utvikle metoden. Mannskapene fra Midtre-Hålogaland er kommet noe kortere i utviklingen av metoden.

Lokalkunnskap

Mannskapene i politipatruljene og andre mannskaper i ulike tjenester ute blant innbyggerne sikrer lokalkunnskap. Samarbeidet i politirådet og bruk av politikontakten formaliserer informasjonsutvekslingen. Politidistriktets etterretningsfunksjon vil mer overordnet samle inn og spre ut relevant kunnskap.

Sivile- og forvaltningsmessige gjøremål

Det pågår et arbeid for å avstemme hvilke av gjøremålene som skal utføres i fellesenheter i politidistriktet og hva som skal beholdes i geografiske enheter. Alt etter hva man finner som mest hensiktsmessig løsning, vil man kunne videreføre den porteføljen man i dag har. På noen områder, som for eksempel gjeldsordning, vil sakstilfanget være noe tynt for å sikre kompetansevedlikehold og effektiv saksbehandling.

Økonomi og administrasjon

Tidspunktet for nyetablering på Setermoen vil ha betydning for driftskostnadene på grunn av løpende husleiekontrakt i Målselv. Avvikling av tjenestestedet på Sjøvegan åpner for noe besparelser, men anses ikke å være av vesentlig betydning.

Risiko og sårbarhetsvurdering – Finnsnes tjenesteenhet (seks kommuner)

Vakt og beredskap

Tjenestelister

Alternativet innebærer i praksis at nåværende Finnsnes lensmannsdistrikt, bestående av seks kommuner, videreføres. Man er fortsatt sårbar i forhold til å etablere helkontinuerlig aktiv tjeneste og må basere seg på samarbeid med Setermoen tjenestested. Nåværende ordning med en heldøgns-patrulje hele uken pluss en ekstra patrulje natt til lørdag og søndag i samarbeidsordningen mellom Finnsnes og Målselvregionen må vurderes utvidet til å ha to patruljer også på ettermiddag/kveld i ukedagene.

Responstid

Finnsnes er det eneste stedet innenfor den alternative tjenesteenheten som har mer enn 2000 innbyggere og responstidskrav på 80 % av alarm og prioritet 1 oppdragene innenfor 20 minutter. De tidspunkt tjenesteenheten er betjent av vaktmannskaper fra egen enhet vil man være godt rustet til å levere gode beredskapstjenester innenfor egen tjenesteenhet. De tidspunkt Finnsnes leverer beredskapstjenester til enheten på Setermoen, vil de fire kommunene i Sør-Troms oppleve svekket responstid. Tilsvarende vil Finnsnes få svekket responstid på de tidspunkt Setermoen tjenesteenhet svarer for beredskapen.

Forebygging

Politikontakt og politiråd

Opprettelsen av politikontakt i hver kommune gir gode muligheter for å styrke samarbeidet med kommunene og andre eksterne aktører. Det framtidige politirådet må arbeide systematisk og overordnet, der man etablerer samarbeid på ulike nivåer fra strategisk til utførende ledd med fast møte- og oppfølgingsfrekvens. I dag er det ulik aktivitet i politirådene og det vil framover være hensiktsmessig med mer samordning og fellesløsninger i de seks kommunene. Ovenstående vil være noe betinget av at man i nærpolitireformen klarer å frigjøre ressurser for å nå målet om å styrke forebyggende arbeid.

Etterforsking

Kompetansemiljøer

Ved eksisterende ordning har man etablert grupper og forsøkt å utvikle fagmiljøene innenfor etterforsking. Dette har høynet kvaliteten på arbeidet, samtidig som man ser betydelige forbedringsområder og at man ikke har tilstrekkelig kapasitet.

Etterforsningsløftet

Gjennom etterforsningsløftet legges det opp til ytterligere kompetanseheving. Etablering av systemer for lik håndtering og vurdering av straffesakene i initialfasen for gi likere behandling av saker og sikre kvalitet. Støtte fra funksjonell etterforskingssenhet vil bidra til bedre oppgaveløsning.

Politiarbeid på stedet

Politiarbeid på stedet som metode er under innføring i distriktet. Et betydelig antall straffesaker påbegynnes av politipatrulje og god og effektiv håndtering på åstedet sikrer bedre kvalitet og bedre ressursutnyttelse. Finnsnes lensmannskontor har innført metoden og man er nå i et løpende opplæringsløp for å sikre at dette blir en foretrukket arbeidsform.

Lokalkunnskap

Mannskapene i politipatruljene og andre mannskaper i ulike tjenester ute blant innbyggerne sikrer lokalkunnskap. Samarbeidet i politirådet og bruk av politikontakten formaliserer informasjonsutvekslingen. Politidistriktets etterretningsfunksjon vil mer overordnet samle inn og spre ut relevant kunnskap.

Sivile- og forvaltningsmessige gjøremål

Det pågår et arbeid for å avstemme hvilke av gjøremålene som skal utføres i fellesenheter i politidistriktet og hva som skal beholdes i geografiske enheter. Alt etter hva man finner som mest hensiktsmessig løsning, vil man kunne videreføre den porteføljen man i dag har. På noen områder vil sakstilfanget være noe beskjedent til å opprettholde kompetanse og sikre effektiv saksbehandling.

Økonomi og administrasjon

En videreføring av dagens struktur vil ikke påvirke økonomi og administrasjon i vesentlig grad.

Risiko og sårbarhetsvurdering – Midt-Troms tjenesteenhet (13 kommuner)

Vakt og beredskap

Tjenestelister

Alternativet innebærer i praksis videreføring av dagens tjenestelistesamarbeid mellom dagens Finnsnes-regionen og Målselv-regionen, med tilførsel av tjenestemenn fra lensmannskontorene i Salangen og Ibestad. I dag er det ikke operative mannskaper på Ibestad, mens det er fire i Salangen. Ved ellers uendrede forhold vil man få noe mer personell inn i tjenestelisten. Som tjenesteenhet vil man uten problemer kunne etablere en tjenesteliste med helkontinuerlig aktiv tjeneste, men de geografiske utfordringene gjør at det ikke er tilstrekkelig med en patrulje. Nåværende ordning med en heldøgns-patrulje hele uken pluss en ekstra patrulje natt til lørdag og søndag i samarbeidsordningen mellom Finnsnes og Målselvregionen må vurderes utvidet til å ha to patruljer også på ettermiddag/kveld i ukedagene. Så vidt betydelig personellressurser i en tjenesteenhet åpner for effektiv ressursbruk, herunder mer fleksibilitet ved tjenestelisteutformingen.

Responstid

Finnsnes og Setermoen er de to stedene innenfor den alternative tjenesteenheten som har mer enn 2000 innbyggere og responstidskrav på 80 % av alarm og prioritet 1 oppdragene innenfor 20 minutter. De 13 kommunene i dette alternativet er på hele 11.440 kvadratkilometer og består av nær 42.000 innbyggere. Svakheten til ordningen vil være at selv med to patruljer vil man regelmessig bruke noe tid før man er framme på hendelser i mer perifere områder, mens styrken vil være at man har kapasitet til å følge opp alle typer hendelser, ikke bare de aller alvorligste. Gjeldende samarbeidsordning har vist nettopp dette, og med utvidelse av aktivtjenesten vil man både kunne kompensere for behovet som oppstår med fire nye kommuner, og også forbedre tilbudet.

Når det gjelder befolkningen på Ibestad, vil ovenstående sikre den beste beredskapen. En løsning med beredskap fra Harstad vil bety en svær høy utrykningsterskel, samt at Harstad-området ikke vil ha forsvarlig beredskap på de tidspunkt lokal patrulje må til Ibestad.

Forebygging

Politikontakt og politiråd

Opprettelsen av politikontakt i hver kommune gir gode muligheter for å styrke samarbeidet med kommunene og andre eksterne aktører. Det framtidige politirådet må arbeide systematisk og overordnet, der man etablerer samarbeid på ulike nivåer fra strategisk til utførende ledd med fast møte- og oppfølgingsfrekvens. med fast møte- og oppfølgingsfrekvens.

Nåværende Målselv-regionen har etablert et forbilledlig politirådssamarbeid i en samarbeidsordning mellom kommunene Balsfjord, Målselv og Bardu. Modellen kan egne seg godt å bygge videre på, for eksempel at flere kommuner går sammen om politirådssamarbeid regionvis.

Ovenstående vil være noe betinget av at man i nærpolitireformen klarer å frigjøre ressurser for å nå målet om å styrke forebyggende arbeid.

Etterforskning

Kompetansemiljøer

Fram til nå har det ved lensmannskontorene vært naturlig å satse på generalistkompetanse, noe spesialisering, og samtidig bruke de fleste tjenestemennene i vakt- og beredskapstjeneste.

Ved å samle ressursene i en større tjenesteenhet vil det åpnes flere muligheter for ytterligere spesialisering, slik at man kan videreutvikle kompetansemiljøene.

Etterforsklingsløftet

Gjennom etterforsklingsløftet legges det opp til ytterligere kompetanseheving. Etablering av systemer for lik håndtering og vurdering av straffesakene i initialfasen for gi likere behandling av saker og sikre kvalitet. Støtte fra funksjonell etterforsklingsenhet vil bidra til bedre oppgaveløsning.

Politiarbeid på stedet

Politiarbeid på stedet som metode er under innføring i distriktet. Et betydelig antall straffesaker påbegynnes av politipatrulje og god og effektiv håndtering på åstedet sikrer bedre kvalitet og bedre ressursutnyttelse. Finnsnes lensmannskontor har innført metoden og man er nå i et løpende opplæringsløp for å sikre at dette blir en foretrukket arbeidsform. Mannskapene i Målselvregionen har vært med i pilotprosjekt og har fått god trening i å bruke metoden, mens man er kommet noe kortere i introduksjonen for mannskapene i nåværende Midtre-Hålogaland.

Lokalkunnskap

Mannskapene i politipatruljene og andre mannskaper i ulik tjeneste ute blant innbyggerne sikrer lokalkunnskap. Samarbeidet i politirådet og bruk av politikontakten formaliserer informasjonsutvekslingen. Ved å ha to store enheter på Finnsnes og Setermoen som utgangspunkt for kapasitet og kompetanse, vil man ha et godt utgangspunkt for å sikre lokalkunnskap. Politidistriktets etterretningsfunksjon vil mer overordnet samle inn og spre ut relevant kunnskap.

Sivile- og forvaltningsmessige gjøremål

Det pågår et arbeid for å avstemme hvilke av gjøremålene som skal utføres i fellesenheter i politidistriktet og hva som skal beholdes i geografiske enheter. Alt etter hva man finner som mest hensiktsmessig løsning, vil man kunne videreføre den porteføljen man i dag har, og det vil ligge til rette for å både effektivisering og kompetanseutvikling med det økede sakstilfanget man får innenfor tjenesteenheten.

Økonomi og administrasjon

Tidspunktet for nyetablering på Setermoen vil ha betydning for driftskostnadene på grunn av løpende husleiekontrakt i Målselv. Avvikling av tjenestestedet på Sjøvegan åpner for noe besparelser, men anses ikke å være av vesentlig betydning. Administrative gjøremål kan samordnes bedre.

Risiko og sårbarhetsvurdering – Harstad tjenesteenhet (3 kommuner)

Vakt og beredskap

Tjenestelister

Alternativet innebærer i praksis videreføring av dagens ordning, der personell fra lensmannskontoret på Skånland og periodevis også fra lensmannskontoret i Kvæfjord, deltar i tjenesteliste ved Harstad politistasjon. Etableringen av ny tjenesteenhet fordrer ikke endringer i tjenestelisten.

Helkontinuerlig aktiv tjeneste med minst en patrulje, overkommelige avstander og mesteparten av befolkningen bosatt i Harstad, gjør at det samlet sett er god beredskapsordning.

Responstid

Helkontinuerlig aktiv tjeneste med minst en patrulje, overkommelige avstander og mesteparten av befolkningen bosatt i Harstad, gjør at det samlet sett er god beredskap. Det bor omtrent 800 innbyggere på øyene Bjarkøy, Sandsøy og Grytøy, hvor en er avhengig av ferge. I ytterste fall kan det nyttes båt/helikopter for oppgaveløsning der. Politimesterne i Nordland og Troms har inngått en intensjonsavtale for samarbeid langs fylkesgrensen. Det betyr at befolkningen i Gullesfjord i Kvæfjord kan få bistand fra Sortland ved behov.

Forebygging

Politikontakt og politiråd

Opprettelsen av politikontakt i hver kommune gir gode muligheter for å styrke samarbeidet med kommunene og andre eksterne aktører. Det framtidige politirådet må arbeide systematisk og overordnet, der man etablerer samarbeid på ulike nivåer fra strategisk til utførende ledd med fast møte- og oppfølgingsfrekvens. med fast møte- og oppfølgingsfrekvens.

Ovenstående vil være noe betinget av at man i nærpolitireformen klarer å frigjøre ressurser for å nå målet om å styrke forebyggende arbeid.

Etterforskning

Kompetansemiljøer

Midtre-Hålogaland politidistrikt blir nå i praksis delt, slik at 2/3 deler smelter sammen med Nordland, mens 1/3 smelter sammen med Troms. Det betyr at etterforskningsmiljøer i Harstad som har hatt distrikts-overgripende oppgaver, for eksempel "økoteamet", vil måtte reorganiseres. Det ligger vel til rette for at man ved Harstad politistasjon kan samle etterforskningsressurser hensiktsmessig, både for det formål å betjene tjenesteenhetens geografiske område, men som også kan tenkes knyttet inn i en fellesfunksjon i politidistriktet. Disse spørsmålene blir avklart i en egen organisasjonsutviklingsprosess.

Etterforsningsløftet

Gjennom etterforsningsløftet legges det opp til ytterligere kompetanseheving. Etablering av systemer for lik håndtering og vurdering av straffesakene i initialfasen for gi likere behandling av saker og sikre kvalitet. Støtte fra funksjonell etterforskningsenhet vil bidra til bedre oppgaveløsning.

Politiarbeid på stedet

Politiarbeid på stedet som metode er under innføring i distriktet. Et betydelig antall straffesaker påbegynnes av politipatrulje og god og effektiv håndtering på åstedet sikrer bedre kvalitet og bedre ressursutnyttelse. Harstad politistasjon har begynt å innført metoden og man er nå i et løpende opplæringsløp for å sikre at dette blir en foretrukket arbeidsform.

Lokalkunnskap

Mannskapene i politipatruljene og andre mannskaper i ulike tjenester ute blant innbyggerne sikrer lokalkunnskap. Samarbeidet i politirådet og bruk av politikontakten formaliserer informasjonsutvekslingen. Politidistriktets etterretningsfunksjon vil mer overordnet samle inn og spre ut relevant kunnskap.

Sivile- og forvaltningsmessige gjøremål

Det pågår et arbeid for å avstemme hvilke av gjøremålene som skal utføres i fellesenheter i politidistriktet og hva som skal beholdes i geografiske enheter. Alt etter hva man finner som mest hensiktsmessig løsning, vil man kunne videreføre den porteføljen man i dag har, og det

vil ligge til rette for å både effektivisering og kompetanseutvikling med det noe økede sakstilfanget man får innenfor tjenesteenheten.

Økonomi og administrasjon

Avvikling av tjenestestedet i Skånland og Kvæfjord åpner for noe besparelser, men anses ikke å være av vesentlig betydning. Administrative gjøremål kan samordnes bedre.

4.3.1 OPPSUMMERING TJENESTEENHETSSTRUKTUR

Politimesteren i Troms foreslår at det i Troms politidistrikt etableres fire tjenesteenheter, slik:

Tromsø politistasjonsdistrikt, som omfatter tjenestested Tromsø politistasjon og dekker kommunene Tromsø og Karlsøy.

Nord-Troms lensmannsdistrikt, som omfatter tjenestestedene i Sørkjosen og Skibotn og dekker kommunene Kvænangen, Nordreisa, Skjervøy, Kåfjord, Storfjord og Lyngen.

Midt-Troms lensmannsdistrikt, som omfatter tjenestestedene Finnsnes, Setermoen, Storsteinnes og Hamnvik og dekker kommunene Lenvik, Berg, Torsken, Tranøy, Sørreisa, Dyrøy, Balsfjord, Målselv, Bardu, Ibestad, Salangen, Lavangen og Gratangen.

Harstad politistasjonsdistrikt, som omfatter tjenestested Harstad politistasjon og dekker kommunene Harstad, Kvæfjord og Skånland.

4.4 DRØFTING GEOGRAFISKE DRIFTSENHETSSTRUKTURER

Geografiske driftsenheter kan omfatte flere tjenesteenheter og -steder. Driftsenhetslederen er også tjenestestedsleder. Geografiske driftsenheter har det overordnede ansvaret for å lede og å koordinere ressursene ved de underlagte tjenestestedene, samt et særlig ansvar for å ivareta administrative oppgaver for tjenestestedene. Lederen av driftsenheten har budsjett-, resultat- og personalansvar.

De geografiske driftsenhetene har ansvar for at det er tilstrekkelig vakt og patruljeberedskap i driftsenheten, og at det utarbeides hensiktsmessige arbeids- og bemanningsplaner. De koordinerer det forebyggende arbeidet og tilrettelegger for at både patruljetjenesten og etterforskningsarbeidet er forankret i en forebyggende strategi. De har ansvaret for at underlagte ressurser bidrar effektivt i straffesaksarbeidet, og sørger for tilstrekkelig fleksibilitet, slik at ressursene ved behov kan omdisponeres internt eller eksternt i distriktet.

Geografiske driftsenheter skal være et geografisk område i et politidistrikt, som har ansvar for politioppgavene innenfor dette geografiske området. Driftsenheten skal i sum levere fullverdig polititjeneste, mens administrasjon kan samles i politidistriktet eller på driftsenhetsnivå.

Etableringen av geografiske driftsenheter forutsetter også lokal involvering. Kommunene skal kunne uttale seg om geografiske endringer i driftsenhetenes ansvarsområder, med 6 ukers høringsfrist. Kommunene skal også kunne uttale seg om eventuelle endringer i lokaliseringen av driftsenhetene, dersom lokalisering av driftsenhetenes ledelse innebærer en vesentlig omlokalisering av arbeidsplasser. Internt i politiet gjennomføres det lokale forhandlinger mellom partene etter Hovedavtalen.

Etter at politimesteren i Troms har fremmet forslag på fire tjenesteenheter, vil dette påvirke innretningen av driftsenhetsstrukturen. Utgangspunktet er at det i en driftsenhet kan være flere tjenesteenheter, hvilket vil si at for Troms sin del kan driftslederansvaret legges til en

driftsenhetsleder for alle de fire foreslåtte tjenesteenhetene (vaktområdene) i politidistriktet. På den andre siden kan hver av de foreslåtte tjenesteenhetene (vaktområdene) også utgjøre en driftsenhet hver for seg.

Med utgangspunkt i de oppgaver og det ansvar som er knyttet til driftsenhetene, er det politimesterens oppfatning at tjenesteenhetene i Troms er i minste laget til hver for seg å utgjøre en driftsenhet. Særlig gjelder dette for Nord-Troms. På den andre siden må en være varsom med å etablere kompliserte strukturer og unødvendig mange nivåer i så lite politidistrikt som Troms.

4.4.1 OPPSUMMERING AV GEOGRAFISKE DRIFTSENHETSSTRUKTURER

Politimesteren i Troms foreslår at det i Troms politidistrikt etableres fire driftsenheter, slik:

Tromsø driftsenhet, som sammenfaller med Tromsø politistasjonsdistrikt og omfatter tjenestested Tromsø politistasjon. Driftsenheten dekker kommunene Tromsø og Karlsøy.

Nord-Troms driftsenhet, som sammenfaller med Nord-Troms lensmannsdistrikt og omfatter tjenestestedene i Sørkjosen og Skibotn. Driftsenheten dekker kommunene Kvænangen, Nordreisa, Skjervøy, Kåfjord, Storfjord og Lyngen.

Midt-Troms driftsenhet, som sammenfaller med Midt-Troms lensmannsdistrikt og omfatter tjenestestedene Finnsnes, Setermoen, Storsteinnnes og Hamnvik. Driftsenheten dekker kommunene Lenvik, Berg, Torsken, Tranøy, Sørreisa, Dyrøy, Balsfjord, Målselv, Bardu, Ibestad, Salangen, Lavangen og Gratangen.

Harstad driftsenhet, som sammenfaller med Harstad politistasjon og omfatter tjenestested Harstad politistasjon. Driftsenheten dekker kommunene Harstad, Kvæfjord og Skånland.

4.4.2 DRØFTING HOVEDSETER GEOGRAFISKE DRIFTSENHETER

Forslaget om å etablere fire driftsenheter i Troms innebærer også at det må steds-plasseres fire hovedseter. I utgangspunktet gir Tromsø og Harstad seg selv om en får støtte for forslaget om etablering av driftsenheter som inkluderer disse byene.

I Nord-Troms er det i det politiske miljø stort engasjement rundt plasseringen av hovedsetet. Ordførerne i Storfjord og Lyngen har gitt skriftlig innspill til politimesteren med argumentasjon for at det skal ligge i Skibotn. Ordføreren i Kåfjord har henvendt seg pr. tlf. til politidistriktet og begrunnet hvorfor Kåfjord kommune foretrekker hovedkontor i Nordreisa. Så langt en har registrert er det politiske miljø i de tre nordligste kommunene i Nord-Troms opptatt av at hovedsetet skal ligge i Nordreisa.

Om en setter alternativene Skibotn og Sørkjosen opp mot hverandre, ser en at omtrent 60 % av befolkningen i Nord-Troms bor nærmere Sørkjosen enn Skibotn. Samme forholdsmessighet finner en ved å se på hvor straffbare forhold er begått i treårsperioden 2013-2015 og tilnærmet det samme ved analyse av hendelser og oppdrag registrert i politiets operasjonslogg.

Sørkjosen har omtrent 900 innbyggere og ligger bare fem kilometer fra Storslett med vel 1.800 innbyggere. Nordreisa kommune har omtrent 4.900 innbyggere. Storslett er av Troms fylke i fylkesplanen for 2014-2025 utpekt som regionsenter på nivå 3 og er regionsenter for store deler av befolkningen i Nord-Troms.

Skibotn har en strategisk plassering som trafikk-knutepunkt med vel 500 innbyggere på tettstedet. Stedet er ikke kommunesenter i Storfjord kommune, men har gunstig plassering for å gi polititjenester i den sørlige delen av Nord-Troms. Det er vel 1.860 innbyggere i Storfjord.

Ved å sette alternativene opp mot hverandre fremstår Sørkjosen som naturlig hovedsete i Nord-Troms.

Styringsgruppen var delt i synet på om det skulle være en eller to tjenesteenheter i Midt-Troms, og også i spørsmålet om Setermoen eller Andselv skulle være tjenestested i Indre-Troms. Ved at politimesteren foreslår at de 13 kommunene i Midt-Troms skal inngå i en driftsenhet, vil man få spørsmålet om Setermoen eller Finnsnes skal være hovedsete i en eventuelt ny driftsenhet. Hamnvik og Storsteinnes anses som uaktuell.

For å levere polititjenester som beskrevet tidligere i dokumentet er det på det rene at et tjenestested på Setermoen vil få betydelig bemanning og utgjøre et av de seks geografiske kraftsentrene i Troms politidistrikt. Setermoen har strategisk plassering ved E6. I en kommune med omtrent 4.000 innbyggere har tettstedet Setermoen vel 2.500 innbyggere og er i fylkesplanen rangert på nivå 3 som senter for forsvarets aktiviteter.

Finnsnes er et veletablert regionsenter for befolkningen i minst seks kommuner og er i fylkesplanen rangert som regionsenter på nivå 2 sammen med Harstad. Byen har vel 4.300 innbyggere i en kommune med vel 11.600 innbyggere og er handelssenter for et betydelig omland.

Finnsnes fremstår som det naturlige valg av hovedsete for Midt-Troms.

4.4.3 OPPSUMMERING HOVEDSETER GEOGRAFISKE DRIFTSENHETER

Politimesteren i Troms foreslår at hovedsete for de fire geografiske driftsenhetene i Troms politidistrikt legges

til:

Tromsø, Harstad, Finnsnes og Sørkjosen. Politimesterens forslag:

